ชีวิตงาม ความพอเพียง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐

ชีวิตงาม ความพอเพียง หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐

ฝนหลวง

ฝนหลวง หรือฝนเทียม เกิดขึ้นจากพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ขณะที่เสด็จพระราชดำเนินเพื่อทรงเยี่ยมราษฎร ทรงพบเห็นความทุกข์ยากเดือดร้อนของราษฎรที่ประสบปัญหาพื้นดินแห้งแล้ง ขาดแคลนแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากภาวะฝนแล้งหรือฝนทิ้งช่วงเป็นระยะเวลานาน ด้วยสายพระเนตรที่ยาวไกล และความอัจฉริยะของพระองค์ ทรงมีแนวคิดให้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์กับทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อทำให้เกิดฝนตกลงบนพื้นที่ที่กำหนด และมีปริมาณฝนมากกว่าที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ พระองค์จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล ศึกษาแนวทางในการค้นคว้าทดลองและจัดตั้ง “โครงการค้นคว้าทดลองการทำฝนเทียม” ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งพระองค์ทรงร่วมศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนาวิธีการทำฝนหลวงอย่างต่อเนื่อง และพระราชทานให้ใช้เทคนิคการปฏิบัติการฝนหลวงที่ยังไม่มีประเทศใดในโลกเคยปฏิบัติมาก่อน โปรดเกล้าฯ ให้เรียกเทคนิคนี้ว่า “SUPER SANDWICH” ทั้งนี้พระองค์ทรงประดิษฐ์ภาพ “ตำราฝนหลวง” ด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อแสดงขั้นตอนและกรรมวิธีให้เกิดฝนพระราชทานแก่นักวิชาการฝนหลวงถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน

กรรมวิธีในการทำฝนหลวง ใช้การโปรยสารเคมีจากเครื่องบิน มีการปฏิบัติการ ๓ ขั้นตอน คือ *ขั้นตอนที่ ๑ ก่อกวน* เป็นการสร้างเมฆให้ก่อตัวขึ้น *ขั้นตอนที่ ๒ เลี้ยงให้อ้วน* เป็นการเร่งและช่วยให้เมฆรวมตัวกันมากขึ้น *ขั้นตอนที่ ๓ โจมตี* เป็นการเร่งหรือบังคับเมฆให้เกิดฝน

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๘ สำนักสิทธิบัตรยุโรป (EPO) ได้ออกสิทธิบัตรทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในชื่อ “Weather Modification by Royal Rainmaking Technology” หรือ สิทธิบัตรฝนหลวง ที่ทรงจดทะเบียนในพระปรมาภิไธย ทำให้พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกและพระองค์เดียวของโลกที่ได้รับสิทธิบัตรฝนหลวง ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงพระอัจฉริยภาพที่ทรงศึกษาและเอาชนะธรรมชาติได้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จนสามารถทำให้เกิดฝนหลวงมาบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ราษฎรในพื้นที่เสี่ยงต่อภัยแล้งได้

ชีวิตงาม ความพอเพียง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐

ชีวิตงาม ความพอเพียง

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๙

จำนวนพิมพ์ ๔๐๐,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง

เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๓๘ ๓๐๓๓, ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๓๓

โทรสาร : ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๑๐

"...ความสามัคคีพร้อมเพรียงกันเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการปฏิบัติบริหารงานใหญ่ๆ เช่นงานของแผ่นดิน. และความสามัคคีนี้จะเกิดมีขึ้นมั่นคงได้ ก็ด้วยบุคคลในหมู่ในคณะ มีคุณธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวผูกพันจิตใจของกันและกันไว้. คุณธรรมเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจนั้นประการหนึ่งได้แก่การให้ คือให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือกัน ให้อภัยไม่ถือโทษกัน ให้คำแนะนำตักเตือนที่ดีต่อกัน. ประการที่สองได้แก่การมีวาจาดี คือพูดแต่คำสัจ คำจริงต่อกัน พูดให้กำลังใจกัน พูดแนะนำประโยชน์กัน และพูดให้รักใคร่ปรองดองกัน. ประการที่สามได้แก่การทำประโยชน์ให้แก่กัน คือประพฤติปฏิบัติตนให้เกิดประโยชน์เกื้อกูล ทั้งแก่กันและกัน และแก่หมู่คณะโดยส่วนรวม. ประการที่สี่ ได้แก่การวางตนได้สม่ำเสมออย่างเหมาะสม คือไม่ทำตัวให้ดีเด่นเกินกว่าผู้อื่น และไม่ด้อยให้ต่ำทรามไปจากหมู่คณะ. หมู่คณะใดมีคุณธรรมเครื่องยึดเหนี่ยวกันไว้ดังกล่าว หมู่คณะนั้นย่อมจะมีความเจริญมั่นคงขึ้นด้วยสามัคคีธรรม..."

พระราชทานแก่สามัคคีสมาคม ในพระบรมราชูปถัมภ์

ในการเปิดประชุมประจำปี ๒๕๒๕

ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๕

วรธัมโมวาท

สมเด็จพระญาณสังวร

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๐

วันเด็กเป็นวันสำคัญของชาติ เพราะเด็กเป็นอนาคตของชาติ ขอฝากความจริงนี้ไว้สำหรับเด็ก โดยเฉพาะที่รู้ภาษาดีแล้ว จะเรียกว่าเป็นเด็กโตก็ไม่ผิด เด็กที่โตแล้วมีความเข้าใจอะไรๆ พอสมควรแล้ว ขอให้ตระหนักในความสำคัญของตนเองให้มากว่าตนเองมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชาติ ชาติจะเจริญได้เพียงใดหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเด็กจริงๆ ถ้าเด็กเกะกะเกเร ไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้มีความรู้ ให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น และเพิ่มตามวันเวลา คือตามวัยที่เจริญขึ้นตามวันเวลา อนาคตของเด็กจะเป็นอื่นไม่ได้ นอกจากเสื่อมเป็นความไร้คุณค่า ไม่มีชื่อเสียงเกียรติยศ ไม่เป็นที่ยอมรับนับถือ และเมื่อเด็กซึ่งเป็นคนของชาติ ที่เจริญด้วยวัยแล้ว เป็นคนเติบโตแล้ว ไม่มีความเจริญในตัว มีแต่ความไม่เจริญ ความเสื่อมทรามนานาประการ ประเทศชาติจะเป็นอื่นไปไม่ได้ นอกจากเป็นไปตามผู้คนส่วนใหญ่ที่อยู่ในชาติ ในประเทศ คนไม่ดี คนไม่เจริญ ก็ย่อมไม่อาจสร้างชาติให้ดีได้ ไม่อาจสร้างชาติให้เจริญได้

คนที่โตแล้ว ดีก็ดีแล้ว ชั่วก็ชั่วแล้ว ยากจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข แต่เด็กไม่ใช่เช่นนั้น เด็กยังมีโอกาสมาก มีโอกาสดีอยู่มาก ที่จะเป็นคนโต เป็นผู้ใหญ่ ในวันหนึ่งข้างหน้า ที่ดีที่ไม่ชั่ว ดังนั้นจะรักตัวเองให้มาก รักตัวเองให้ถูก อย่าไม่รักตัวเอง หรืออย่าไม่รักตัวเองให้ถูก ถ้ารักตัวเองไม่ถูก รักตัวเองผิดๆ ก็จะทำลายตัวเอง ตัวเองจะถูกตัวเองทำลายแน่นอน หนักนักหนาแน่นอน โดยเฉพาะเมื่อเข้าใจผิด ว่าตนกำลังเป็นคนดีเด่น จะรู้ว่าเราเป็นคนดี หรือเราเป็นคนไม่ดี ให้มีความจริงใจ มีความสัตย์ซื่อในการดูตัวเองไว้ให้เสมออย่างน้อยก็วันละครั้งสองครั้งว่า เราได้คิดดี พูดดี ทำดี ในวันนั้นหรือไม่ ถ้าพบความจริงว่าเราได้คิดดี หรือได้พูดดี หรือได้ทำดี อยู่มากกว่าคิดไม่ดี พูดไม่ดี ทำไม่ดี นั่นก็พอจะแสดงว่าเราเป็นคนดีได้ แม้ยังไม่มากเพียงพอ ต้องพยายามต่อไป ให้ดียิ่งขึ้น และยิ่งขึ้นพยายามต่อไปพร้อมกับดูตัวเอง ต่อไปการดูตัวเองว่าเราเป็นคนดีหรือเป็นคนไม่ดีจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องไม่เลิกต้องดูเป็นกิจวัตรประจำชีวิต เพราะเด็กเป็นอนาคตของชาติ ขออย่าลืม.

ขออำนวยพร

คำขวัญ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐

มีคุณธรรมนำใจ ใช้ชีวิตพอเพียง หลีกเลี่ยงอบายมุข

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

สาร

พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

เนื่องในโอกาส "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปี ๒๕๕๐

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๐

เนื่องในโอกาส "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ วันที่ ๑๓ มกราคม ศกนี้ ผมขอส่งความระลึกถึงและความปรารถนาดีมายังเด็กๆ ทุกคน และผมเชื่อมั่นว่าผู้ใหญ่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กทุกท่านล้วนมีความรัก ความใส่ใจ และความตั้งใจที่จะทุ่มเทดูแลเพื่อให้เด็กๆ ที่เป็นลูกหลานของเราเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า

วันนี้เด็กและเยาวชนของเราจำเป็นต้องได้รับโอกาสและการส่งเสริมจากสังคม เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณธรรมประจำใจการเป็นคนดี มีสัมมาอาชีวะ มีความรับผิดชอบ รู้จักเอื้อเฟื้อแบ่งปันผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกันในหมู่คณะอย่างกลมเกลียวและสมานฉันท์ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ทุกคนที่จะต้องช่วยกันปลูกฝังคุณงามความดีให้อยู่ในจิตใจของเด็กๆ และร่วมมือร่วมใจกันสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็ง บนพื้นฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเปี่ยมล้นด้วยทศพิธราชธรรมและพระอัจฉริยภาพทุกด้าน ทรงมีพระวิริยอุตสาหะในการพระราชทานความช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนทุกหมู่เหล่า รวมถึงได้ทรงปฏิบัติพระองค์

ด้วยคุณธรรมและความพอเพียงให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เหล่าพสกนิกรมาเป็นเวลายาวนาน ทรงส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหลายพันโครงการ ทำให้การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดความยั่งยืน ประชาชนมีความผาสุก และประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้ามั่นคงสถาพร สมควรที่เราทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่จักได้นำมาประพฤติปฏิบัติเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาทสืบต่อไป

โลกของเราในปัจจุบันนี้ได้วิวัฒน์และเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดค่านิยมในการบริโภคที่เกินความจำเป็น และเกิดความเสื่อมโทรมทั้งทางสังคมและจิตใจจนมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในหลายๆ ด้าน เด็กๆ จึงจำเป็นต้องมีภูมิคุ้มกันที่จะสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกชนิดอย่างเท่าทันและปลอดภัย การสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ตนเองสามารถทำได้ง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ และญาติผู้ใหญ่ ศึกษาคำสอนทางศาสนาและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีศีลธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ มีความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งที่มายั่วยุให้เสื่อมทรามโดยการหลีกเลี่ยงอบายมุขต่างๆ ให้ความสนใจและทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ใช้เวลาอย่างมีคุณค่า มีความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาและเพิ่มพูนความรู้ จัดตารางเวลาให้สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างครบถ้วนตามที่ตั้งใจ รู้หน้าที่และมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและส่วนรวม รวมทั้งเชิดชูคุณธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

วันเด็กแห่งชาติปีนี้ ผมได้ให้คำขวัญแก่เด็กๆ ว่า **“มีคุณธรรมนำใจ ใช้ชีวิตพอเพียง หลีกเลี่ยงอบายมุข”** เพราะผมอยากเห็นเด็กๆ เติบโตแข็งแรงสมบูรณ์พร้อมด้วยความคิด สติปัญญา ร่างกาย และจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณความดีเป็นเข็มทิศนำทางในการดำเนินชีวิต รู้จักประมาณตนตามพระราชดำรัสและแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ

ความพอมี พออยู่ พอกิน และพอใช้อย่างสร้างสรรค์ เกื้อกูลประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน และเนื่องจากเด็กๆ เป็นบุคคลที่ยังขาดประสบการณ์หลายอย่างในชีวิต ผมจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกคนจักใฝ่ใจฝึกฝนตนเองเพื่อสร้างวินัย ไม่หลงเชื่อคำชักชวนไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขทั้งหลายที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมแก่จิตใจ หรือละทิ้งหน้าที่และการเรียนของตน

ผมมีความตั้งใจและความหวังที่จะนำพาเด็กและเยาวชนไทยสู่ความรัก ความอบอุ่น ความสามัคคี และความสมานฉันท์ในครอบครัวและสังคมไทยอย่างจริงจัง เพื่อให้เด็กๆ มีความสุขและมีโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างทัดเทียมกัน

ในโอกาสนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและอำนาจศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ทุกท่านเคารพนับถือ อีกทั้งพระบารมีแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โปรดดลบันดาลประทานพรให้เด็กและเยาวชนไทย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนทุกคน จงประสบแต่สรรพมงคลและสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ ขอให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีจิตใจที่เข้มแข็ง มั่นคง และมีชีวิตที่สดใสตลอดไป

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

สาร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เนื่องในโอกาส "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปี ๒๕๕๐
วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๐

เนื่องในโอกาส "วันเด็กแห่งชาติ" ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๐ ในนามของข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการและผู้ที่รับผิดชอบดูแลเด็กและเยาวชนในหน่วยงานทุกสังกัด ผมขอส่งความระลึกถึงและความปรารถนาดีมายังเด็กๆ ที่น่ารักทุกคน

ในโอกาสนี้ ขอเชิญชวนผู้ใหญ่ทุกท่านมาช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนเด็กและเยาวชนของเรา ให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีชีวิตท่ามกลางสังคมสิ่งแวดล้อมที่เปี่ยมด้วยความรัก ความสามัคคี ให้ความรู้ความเข้าใจ การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาตนเองในทุกด้านและเจริญเติบโตอย่างมีความสุข

ความรักความใส่ใจดูแลของพ่อแม่และสมาชิกทุกคนในบ้าน จะเป็นฐานที่มั่นคงให้เด็กได้เรียนรู้และเชื่อมโยงไปสู่โรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประพฤติตนตามวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทย เป็นการบ่มเพาะนิสัยและสร้างเสริมสติปัญญาให้แก่ลูกหลาน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของเด็กและเยาวชนไทย ซึ่งถือเป็นภารกิจสำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือร่วมใจกัน เพื่อช่วยพัฒนาความพร้อมให้แก่เด็กและเยาวชน

ตามแนวพระราชดำริ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และยึดหลักคุณธรรมนำความรู้ โดยการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็กๆ ในเบื้องต้น เพื่อให้รู้เท่าทันโลกสมัยใหม่ รับรู้และเข้าใจปัญหาสังคมสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม สามารถปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ ปรับตัวให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและวิทยาการต่างๆ รวมทั้งนำไปพัฒนาตนเองชุมชนให้เป็นสังคมที่เข้มแข็งที่คนในชุมชนอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์

ผมขอส่งกำลังใจมายังเด็กๆ ทุกคนจงตั้งมั่นและมั่นคงในการประพฤติตนเป็นคนดี มีน้ำใจ สนใจเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น เชื่อฟังพ่อแม่ผู้ใหญ่ครูอาจารย์ ยึดมั่นในคุณธรรม มีความซื่อตรงต่อตนเองและผู้อื่น รวมถึงการให้เกียรติให้ความเคารพนับถือผู้อื่น และรู้จักการให้อภัย อันเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างความรักความสามัคคีและความสมานฉันท์ในหมู่คณะ

วันเด็กแห่งชาติปีนี้ ผมขอเชิญชวนเด็กๆ ทุกคนตั้งปณิธานร่วมกันว่า **"ร้อยรักสามัคคี มีภูมิคุ้มกัน สมานฉันท์ในหมู่คณะ"** และขออำนวยพรให้เด็กและเยาวชนทุกคนมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีพลังใจที่เข้มแข็ง เพื่อนำพาชีวิตสู่ความสุขและมีอนาคตที่สดใสตลอดไป

(นายวิจิตร ศรีสอ้าน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือ **"ชีวิตงาม ความพอเพียง"** เป็นหนังสือที่ระลึกในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ คณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ ได้รับมอบหมายจากกระทรวงศึกษาธิการในนามสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้จัดทำ เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ คณะกรรมการฯ จึงได้อัญเชิญพระบรมสาทิสลักษณ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทอประกายแสงแห่งพระเมตตาและพระมหากรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อมปวงชนชาวไทย เป็นภาพปก และนำเสนอสารคดีเกี่ยวกับพระเกียรติคุณพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นที่ประจักษ์และยกย่องในหมู่กษัตริย์ทั้งปวงและชาวโลกทั้งหลาย รวมถึงพระอัจฉริยภาพเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทรงพระกรุณาพระราชทานเป็นแนวทางพัฒนาชีวิตของพสกนิกรไทยและพัฒนาประเทศบนพื้นฐานของวิถีแห่งความพอเพียงในทุกด้าน

นอกจากนี้ ยังได้อัญเชิญพระราชดำรัสพระราชทานแก่สามัคคีสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ ในการเปิดประชุมประจำปี ๒๕๒๕ อันเป็นแนวทางการสร้างความสามัคคีในหมู่คณะด้วยคุณธรรมเครื่องยึดเหนี่ยวผูกพันจิตใจรวม ๔ ประการ รวมทั้งเพื่อเป็นสิริสวัสดิ์พิพัฒน์มงคลแก่เด็กและเยาวชนทั้งหลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอสำนึกในพระเมตตาของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกที่ประทานวรธัมโมวาท ขอขอบพระคุณนายกรัฐมนตรีที่มอบคำขวัญและมีสารถึงเด็กและเยาวชนในโอกาสวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ ขอขอบคุณผู้เขียนซึ่งมีทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เยาว์ที่อนุญาตให้นำผลงานเขียนอันทรงคุณค่ามาตีพิมพ์ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐ หวังว่าเด็กๆ ทุกคนจะได้รับประโยชน์และความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือเล่มนี้

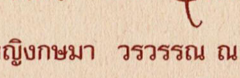

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ที่ปรึกษาคณะกรรมการจัดทำฯ หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐
๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙

สารบัญ

หน้า

ความงาม ความพอเพียง ๑

เพียงพอพอเพียง

เด็กไทยรู้พอเพียง ๑๒

โรงเรียนจุหาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี กับการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาเด็กและเยาวชน ๑๔

วิธีประหยัดอย่างง่าย ๒๑

อาชีพที่ผมรักและผูกพัน ๒๓

ระหัดร้างกลางนาเกลือ ๒๕

ธรรมชาติ บ้านเรา ๒๗

การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในความคิดของฉัน ๒๘

ฉันก็มีค่า ๓๐

บ้านของฉัน ๓๔

คนเก่งช่างคิด ๓๕

เสวียนหม้อ ๔๒

วาบูแล ๔๓

จดหมาย ๔๔

เรียงอักษรแทนใจ

พ่อหลวงในดวงใจ ๔๖

การครองตนตามแนวพระราชดำริ ๔๗

บทกลอนสำหรับแม่และพ่อ ๕๐

ภูมิใจที่เกิดเป็นลูกแม่ ๕๑

แม่ ๕๒

หน้า

ไทยรวมพลังตั้งมั่น

ความหลัง...ความหวังของคนไทย	๕๓
วัฒนธรรมไทย	๕๕
ภาษาไทยในใจฉัน	๕๖
วัฒนธรรมที่ฉันภาคภูมิใจ ประเพณีปีใหม่ม้ง (น่อแป๊เจ่า)	๕๗
เรื่องเล่าจากจังหวัดนครศรีธรรมราช	๖๑
ลาก่อนดอนเมือง สวัสดีสุวรรณภูมิ	๖๓

สร้างสรรค์ปัญญานำพาคุณธรรม

บัน คี มูน เลขาธิการสหประชาชาติ	๖๘
ความดีที่ต้องทำ	๗๒
ทำความดีอย่างไรให้มีความสุข	๗๓
รู้จักและเข้าใจตัวเอง	๗๔
ความพลาดพลั้งคือบทเรียนที่ทำให้สู้ต่อไป	๗๖
"ปัญหาทุกอย่าง ย่อมมีทางแก้ สุดแท้แต่เราจะหาเจอหรือไม่"	๗๘
ร้อยเพลงฝัน	๘๐
ทรงผมสุดเท่	๘๑
ข้าวที่รัก	๘๖
สัตว์เลี้ยงของฉันมีมากมาย	๘๗
คนดีหรือคนเก่ง	๘๘
เด็กเอ๋ย...เด็กดี	๙๐

เรื่องสำคัญที่เด็กไทยปีติและภูมิใจ ๙๗

VD-1961

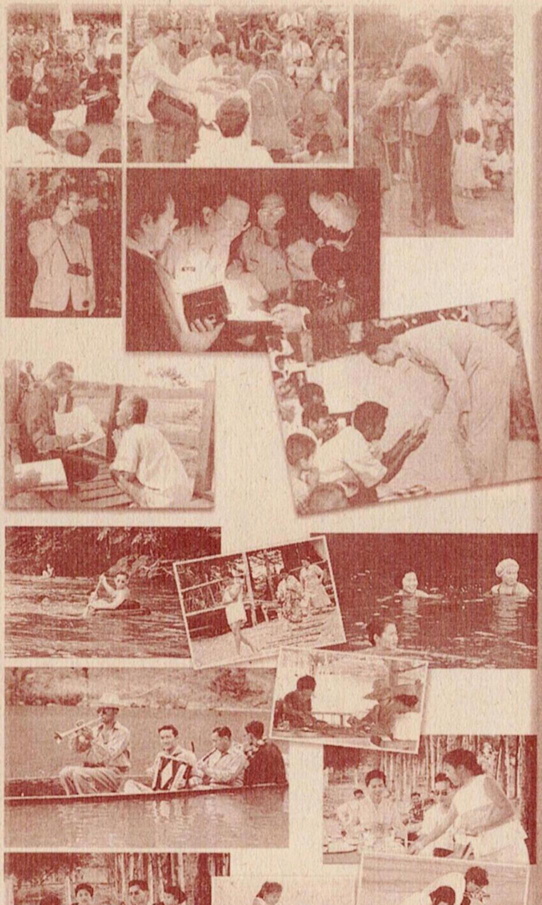

ความงาม ความพอเพียง

ปราณี ปราบริปู เรียบเรียง

วันจารึกประวัติศาสตร์โลก

วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ เป็นวันที่ประวัติศาสตร์ไทยและประวัติศาสตร์โลกได้จารึกไว้แล้ว ซึ่งเหตุการณ์สำคัญยิ่ง อันไม่เคยปรากฏในลักษณะนี้ ณ แห่งใดในโลก ด้วยดวงใจทุกดวงของประชาชนชาวไทยผู้อยู่เต็มพื้นที่ลานพระราชวังดุสิตและตลอดแนวถนนราชดำเนินนอกในวันนั้นได้*หลอมรวมใจเป็นหนึ่งเดียวมารอเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท* พระผู้ทรงประทับในใจคนไทยทุกคน แม้บางคนมาจากต่างจังหวัด และต้องมาจองที่นั่งนานกว่า ๑๐ ชั่วโมงก็ตาม ส่วนคนไทยทั่วประเทศผู้ที่ไม่ได้มาอยู่ ณ บริเวณนั้นก็เฝ้าชมการถ่ายทอดสดทางเครื่องรับโทรทัศน์อย่างไม่คลาดสายตา

พระอิริยาบถอันประทับอยู่ในความทรงจำของพสกนิกรไทย

การเสด็จพระราชดำเนินออกมหาสมาคมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม พระราชทานวโรกาสให้พระบรมวงศานุวงศ์ องคมนตรี สมาชิกราชสกุล พสกนิกรเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ถวายชัยมงคล เนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปีนี้ ยังความปลื้มปีติเป็นล้นพ้นแก่ผู้เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทและคนไทยทั่วประเทศ จำนวนมากถึงกับกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ ขณะที่เห็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงยืนทอดพระเนตรประชาชนของพระองค์ ทรงแย้มพระสรวลน้อยๆ และทรงโบกพระหัตถ์อย่างช้าๆ *พระอิริยาบถอันอ่อนโยนและเปี่ยมด้วยพระเมตตาเช่นนี้ จะประทับอยู่ในความทรงจำของพสกนิกรไทยตราบนานเท่านาน*

ทรงเป็นที่เคารพศรัทธาในหมู่กษัตริย์นานาประเทศ

ความจงรักภักดี ความสำนึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างหาที่สุดมิได้ ซึ่งประชาชนไทยทุกหมู่เหล่าทุกวัย เทิดทูนไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมนั้นมีมาช้านาน และลึกซึ้งสูงสุดโดยลำดับ ณ บัดนี้ เป็นที่ประจักษ์ในวาระมงคลดังกล่าวอันเป็นที่มหัศจรรย์ใจแก่ชาวต่างประเทศและสื่อมวลชนต่างประเทศจำนวนมากยิ่งนัก การแพร่ภาพข่าวนี้ไปทั่วโลก ทำให้ประจักษ์ชัดในพระเกียรติคุณยิ่งขึ้น ว่าพระองค์ไม่เพียงทรงเป็นหลักชัยของปวงชนชาวไทยและเป็นที่ยกย่องของชาวโลกเท่านั้น *ยังทรงเป็นที่เคารพศรัทธาในหมู่กษัตริย์ทั้งปวงอีกด้วย*

พระเกียรติคุณแผ่ไพศาล

พระเกียรติคุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้แผ่ไพศาลไปในนานาประเทศ องค์กรและหน่วยงานในต่างประเทศได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายปริญญาและรางวัลจำนวนมาก ดังเช่นในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ สหประชาชาติได้ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายรางวัล ความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์ และพระองค์ทรงเป็นผู้ได้รับการถวายรางวัลนี้เป็นพระองค์แรกของโลก

นายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติ ได้กล่าวสุนทรพจน์สดุดีพระเกียรติคุณ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ โอกาสนี้ว่า "นับเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่สำหรับองค์การสหประชาชาติที่ได้ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายรางวัล *ความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์* แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สำหรับสหประชาชาติ พิธีมอบรางวัลนี้มีความหมายสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นครั้งแรกที่มีการจัดทำรางวัลเกียรติยศ เพื่อมอบแด่บุคคลดีเด่นที่ได้อุทิศตนตลอดช่วงชีวิต และสร้างผลงานอันเป็นที่ประจักษ์ *ไม่มีสิ่งอื่นใดอีกแล้วที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าการพัฒนาคนภายใต้แนวทางของพระองค์*"

ไม่มีสิ่งอื่นใดอีกแล้วที่ยิ่งใหญ่ไปกว่า....

คำกล่าวของนายโคฟี อันนัน ที่ว่า "ไม่มีสิ่งอื่นใดอีกแล้วที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่าการพัฒนาคนภายใต้แนวทางของพระองค์" นั้น เป็นเครื่องเน้นย้ำชัดเจนว่า นานาอารยประเทศยอมรับศรัทธาในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยมานานกว่า ๒๐ ปี "ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" ไม่เพียงแต่จะนำพาประเทศไทยให้เจริญแบบยั่งยืน เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่เป็นเศรษฐกิจทางเลือกสำหรับสังคมโลกปัจจุบันที่ต้องร่วมกันมีความพอเพียงเพื่อขจัดความขาดแคลนอัน "ไม่พอเพียง" กับความล้นที่ "เกินความพอเพียง" โดยรักษาสมดุลทุกด้านของชีวิต สังคมและธรรมชาติ ด้วยความมีเหตุผลความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกความไม่ประมาทและความมีศีลธรรมคุณธรรมกำกับ

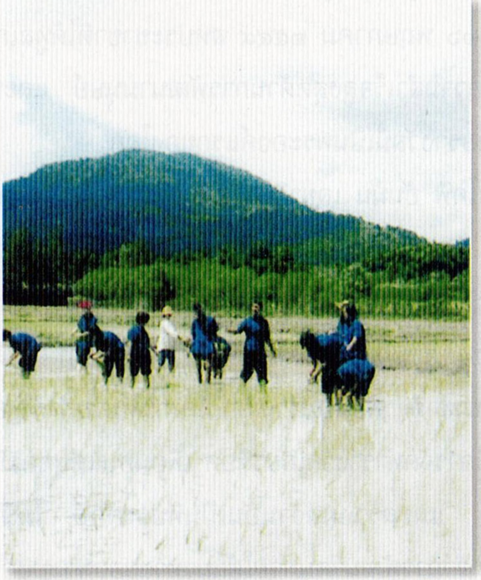

มูลเหตุแห่งเศรษฐกิจพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาพระราชทานพระราชดำรัสถึงมูลเหตุที่ต้องใช้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง มาตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ และทรงแนะแนวทางดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้มาโดยตลอด ตัวอย่างพระราชดำรัสบางตอน ดังนี้

"วิถีทางดำเนินของบ้านเมืองและของประชาชนโดยทั่วไป มีความเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด เนื่องมาจากความวิปริตผันแปรของวิถีแห่งเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่นๆ ของโลก ยากยิ่งที่เราจะหลีกเลี่ยงให้พ้นได้ จึงต้องระมัดระวังประคับประคองตัวเรามากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นอยู่โดยประหยัด เพื่อจะอยู่ให้รอดและก้าวหน้าต่อไปได้โดยสวัสดี"

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๑)

"สมัยก่อนนี้พอมีพอกิน สมัยนี้ชักจะไม่พอมีพอกิน จึงต้องมีนโยบายที่จะทำ*เศรษฐกิจพอเพียง* เพื่อที่จะให้ทุกคนมีความ*พอเพียง*ได้ให้พอเพียงนี้ก็หมายความว่า มีกินมีอยู่ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หรูหราก็ได้ แต่ว่าพอ"

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑)

กระแสการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แม้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงพระกรุณาพระราชทานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมานานแล้ว แต่ที่ผ่านมามีบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์กรบางส่วนเท่านั้น ที่รับสนองแนวพระราชดำรินี้ไปปฏิบัติ กระแสการขับเคลื่อนและกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของชาติเพิ่งจัดไว้ในปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๑ และเป็นนโยบายของรัฐบาลในปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ นี้

อย่างไรก็ตาม แม้วิถีแห่งความพอเพียง เพิ่งจะเป็นการเริ่มต้นของใครบางคน บางกลุ่ม บางหน่วยงาน หรือบางองค์กร ก็ตาม แต่ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี หากร่วมกันในทุกวงการ ทุกมิติ ทุกภาคส่วนได้จะสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เป็นการสร้างสังคมที่พึงปรารถนาไม่ทอดทิ้งกัน เป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีคุณธรรมและเป็นประชาธิปไตย ประเทศไทยจะเจริญอย่างมั่นคงและยั่งยืน

หลายคน หลายวงการ ใช้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงกันมากแล้ว

แนวทางเศรษฐกิจวิถีชีวิตพอเพียงที่ "ไม่มีสิ่งอื่นใดที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่า" นั้น ปัจจุบันได้มีบุคคล กลุ่มบุคคลหลายวงการนำไปปฏิบัติประยุกต์ใช้กันมากแล้ว ทั้งระดับบุคคล ครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และวงการธุรกิจ

ระดับบุคคลและครอบครัว เช่น

บันทึกบัญชีรายรับรายจ่าย, วิเคราะห์บัญชี, แลกเปลี่ยนประสบการณ์, ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคเพื่อลดรายจ่ายที่ฟุ่มเฟือย

ระดับสถานศึกษาและชุมชน เช่น

ออมทรัพย์เป็นนิสัย, จัดสัปดาห์การออม, จัดตั้งกลุ่ม/สหกรณ์ออมทรัพย์, จัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชน, ปลูกผักสวนครัวรั้วกินได้, เลี้ยงปลาเลี้ยงไก่ ไว้กิน ไว้ขาย, ใช้สินค้าที่ประหยัดพลังงาน, นำขยะและของเหลือใช้มาพัฒนาให้เกิดประโยชน์, ผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น, อบรมพัฒนาอาชีพในชุมชน, จัดกิจกรรมลด ละ เลิกอบายมุข, จัดกิจกรรมช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส, จัดค่ายพัฒนาเยาวชน, จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภายในชุมชน, ปลูกฝังมารยาทไทย, ส่งเสริมอาหารประจำท้องถิ่น, ส่งเสริมการใช้ภาษาประจำท้องถิ่น, ทำนุบำรุงวัตถุและโบราณสถาน, ส่งเสริมการรักษาศีล สวดมนต์ สมาธิภาวนา, ทำนุบำรุงพระศาสนา

การประกอบอาชีพและธุรกิจ เช่น

ทำเกษตร เช่น ปรับปรุงดินใช้ปุ๋ยพืชสด, ปลูกพืชตระกูลถั่วเป็นพืชแซม ป้องกันศัตรูพืชโดยวิธีธรรมชาติ, ศึกษาความเหมาะสมการใช้

ประโยชน์ที่ดิน, ปลูกพืชหลักและพืชผสมผสาน, ปลูกไม้ผล, ฟื้นฟูสภาพป่า บำรุงพันธุ์ไม้เดิม ไม้มีค่าหายากและไม้มีค่าทางเศรษฐกิจ, จัดทำสวนสมุนไพร, เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ, แปรรูปผลผลิตเพื่อจำหน่าย

ทำธุรกิจการเกษตร เช่น รับซื้อข้าวจากกลุ่มเกษตรกรโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง, ช่วยเรื่องการแปรรูป, การบรรจุถุงพร้อมจำหน่าย

ทำประมง เช่น เลี้ยงสัตว์น้ำชนิดหนึ่งเป็นหลักเพื่อจำหน่ายและให้สัตว์น้ำชนิดอื่นๆ เข้ามาอยู่รวมกันแบบผสมผสาน เพื่อพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันตามวัฏจักร จะได้ไม่มีต้นทุนเรื่องอาหารและไม่ใช้สารเคมี พร้อมปลูกป่าชายเลนล้อมรอบบ่อให้เป็นที่พักพิง เป็นห่วงโซ่อาหารและปราการธรรมชาติแก่สัตว์ทะเล

ทำธุรกิจโฆษณา เช่น เน้นการดำเนินชีวิตที่มีความสุขและรู้จักเกื้อกูลผู้อื่น, รณรงค์ความพอดี, การใช้โทรศัพท์มือถือเท่าที่จำเป็น, การรู้จักใส่ใจคนรอบข้าง

ทำธุรกิจอื่นๆ เช่น ผลิตเพื่อกลุ่มลูกค้าชั้นดีที่มีช่องทางการขายชัดเจน, สร้างมาตรฐานสินค้าของตนอย่างต่อเนื่องและมีมาตรฐานต่างกันสำหรับแต่ละระดับของตลาด, กระจายผลิตภัณฑ์ในหลายระดับและขยายตลาด, ยึดหลักการแบ่งปันและไม่เบียดเบียนคู่ค้าธุรกิจ, ยืดหยุ่นในการเสนอผลิตภัณฑ์ตามต้องการ, ประเมินความเสี่ยง, โครงการโรงงานสีขาว, ดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุขในองค์กร, ส่งเสริมการถือศีลปฏิบัติธรรมตามกาลโอกาสอันสมควร

บุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงานและองค์กรที่ได้พัฒนาไปแล้วด้วยแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ถ้าได้ร่วมกันแสดงแบบอย่างให้เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนมากๆ จะได้ช่วยเป็นเครื่องมือผลักดัน ขับเคลื่อนวิถีนี้ไปพร้อมกันทั้งประเทศ **ประเทศไทยก็จะได้ชื่อว่า มีพลเมืองที่มีความสุขและเจริญก้าวหน้าด้วยปรัชญาความพอเพียง** ในวันพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่จะถึงนี้ คนไทยทุกคนก็จะสวมเสื้อสีเหลือง หรือสวมชุดสีเหลือง ที่งามและเรียบง่าย พร้อมกับจิตใจที่ผ่องแผ้วเป็นสุขอร่ามเหลือง เป็นความงามด้วยความพอเพียง เต็มทั้งแผ่นดินอีกครั้งและตลอดไป

อ้างอิง

โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ **วัฒนธรรมกับเศรษฐกิจพอเพียง** เอกสารการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙.

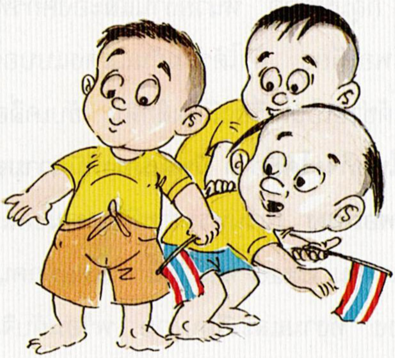

เด็กไทยรู้พอเพียง

เจตนา พรมประดิษฐ์

เด็กไทย รู้อยู่ **พอเพียง**	ยึดถือ อย่างเยี่ยง คำสอน
พอกิน พออยู่ พอนอน	ไม่รีบ ไม่ร้อน **พอดี**
ใช้เงิน ใช้ทอง รู้ค่า	ปัญญา พูนเพิ่ม ศักดิ์ศรี
รู้เก็บ รู้จ่าย ทั้งปี	ชีวี มิมี ล่มจม
ซื้อเสื้อ ซื้อผ้า **พอใส่**	ไม่มาก เกินไป **พอสม**
เข้าของ ซื้อตาม อารมณ์	ต้องตรม ระทม อุรา
จะกิน ก็กิน **พออยู่**	อย่าอวด เลิศหรู หน้าตา
กินดี ของมี คุณค่า	หลักว่า กินอิ่ม **พองาม**
คิดทำ การณ์ใด ควรดี	อย่าเห็น ช้างขี้ ขี้ตาม
การใด ไม่ควร วู่วาม	รู้ปราม กิเลส แห่งตน
ดำรง ตน**พอ ประมาณ**	ไม่ราน รุกสิท ธิชน
รู้ปัน รู้ให้ ทุกคน	ช่วยพ้น หลุดความ ลำเค็ญ

อย่าติด คิดแต่ สบาย	นอกกาย เพียงแค่ ตาเห็น
หามา ตามความ จำเป็น	ใจเย็น เก็บหอม ออมไป
วัยเรียน หมั่นเพียร เรียนรู้	ฟังครู เป็นกิจ นิสสัย
ความรู้ ที่ครู มอบให้	ประยุกต์ ใช้เป็น แนวทาง
สำนึก ในความ **พอใจ**	เลือกใช้ ทางเดิน สายกลาง
ประพฤติ เป็นแบบ ตามอย่าง	สรรสร้าง สังคม ไทยไท
เศรษฐกิจ ยึดความ พอเพียง	หล่อเลี้ยง ชีวี ทุกสมัย
ดำรง ตนเยี่ยง อย่างไทย	มั่นใจ ช่วยชาติ มั่นคง

โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี กับการใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพัฒนาเด็กและเยาวชน

กัญพิมา เชื่อมชิต
ผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี

โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี เป็นโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี ในวโรกาสที่ทรงมีพระชนมายุครบ ๓ รอบ โรงเรียนมุ่งจัดการเรียนการสอนที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

ในปี ๒๕๔๘ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้คัดเลือกโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี เป็นโรงเรียนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงประจำภาคกลางตอนล่างและภาคตะวันตก ดังนั้นโรงเรียนจึงได้เริ่มต้นประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนางานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

สวนพฤกษ์ศาสตร์โรงเรียน เป็นกิจกรรมที่สร้างให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่า ตลอดทั้งเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าพรรณไม้ เพื่อนำไปสู่การมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์พืชพรรณ เป็นงานที่โรงเรียนได้ดำเนินการ

เพื่อสร้างจิตสำนึกนักเรียนให้อนุรักษ์พันธุกรรมพืช ดังพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

"การสอนและการอบรมให้เด็กมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์พืชพรรณนั้น ควรใช้วิธีการปลูกฝังให้เด็กเห็นความงดงามความน่าสนใจและเกิดปีติที่จะทำการศึกษา และอนุรักษ์พืชพรรณต่อไป การใช้วิธีการสอนการอบรมที่จะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าหากไม่อนุรักษ์แล้วจะเกิดผลเสียหาย เกิดอันตรายต่อตนเอง จะทำให้เด็กเกิดความเครียด ซึ่งจะเป็นผลเสียหายต่อประเทศชาติในระยะยาว"

การดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

จากแนวทางของโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชในพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้กำหนดแนวการดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนไว้ ๕ องค์ประกอบกล่าวคือ

๑. การเขียนป้ายชื่อข้อมูลพันธุ์ไม้ (การสำรวจพันธุ์ไม้ในโรงเรียน)
๒. การนำพันธุ์ไม้ใหม่มาปลูกในโรงเรียน
๓. การศึกษาข้อมูลพันธุ์ไม้
๔. การเขียนรายงาน
๕. การนำไปใช้ประโยชน์

ในระยะแรกเริ่มของโครงการฯ โรงเรียนได้สำรวจพันธุ์ไม้ที่มีอยู่ในโรงเรียน โดยให้นักเรียนจัดทำป้ายชื่อต้นไม้ตามความสนใจของตนเอง แล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในทะเบียนพันธุ์ไม้ที่โรงเรียนจัดทำขึ้น และเมื่อถึงวันเทศกาลต่างๆ เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันจุฬาภรณฯ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันต้นไม้แห่งชาติ เป็นต้น โรงเรียนได้จัดกิจกรรมรณรงค์ให้นักเรียนร่วมกันปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้นในโรงเรียน โดยโรงเรียนได้จัดหาพันธุ์ไม้มาให้ แต่ไม่ได้วางแผนไว้ว่าหลังจากงานรณรงค์ปลูกป่าในโรงเรียนเสร็จแล้ว ใครจะเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบต้นไม้เหล่านั้น เพราะต่างก็หวังพึ่งพิงธรรมชาติ ส่งผลให้ต้นไม้ส่วนใหญ่ไม่เจริญเติบโตและตายในที่สุด เพราะนักเรียนไม่ได้เข้าไปศึกษาและดูแลต้นไม้อย่างใกล้ชิด จึงทำให้ไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่จะก่อให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์พืชพรรณ ซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการฯ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่กิจกรรมสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน

เมื่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้าสู่โรงเรียน ในปี ๒๕๔๘ โรงเรียนจึงได้นำหลักคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพิจารณาและทบทวนถึงการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน ซึ่งโครงการงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนก็เป็นหนึ่งในนั้น โดยได้จัดทำโครงการพัฒนางานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สำรวจเพื่อรู้ตัวเอง-โรงเรียนมีพื้นที่ ๑๔๑ ไร่ สภาพพื้นดินเป็นดินทราย ไม่อุ้มน้ำ น้ำที่ใช้ในโรงเรียนเป็นน้ำบาดาลที่มีหินปูนค่อนข้างสูง และไม่ค่อยจะเพียงพอในการอุปโภคของนักเรียนในโรงเรียนซึ่งเป็นนักเรียนประจำ

วางแผนสู่การปฏิบัติ-จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ทราบว่าพื้นดินไม่อุ้มน้ำ ถ้าจะอาศัยน้ำจากธรรมชาติก็จะไม่ได้ผลตามที่ต้องการ หรือหาก

จะใช้วิธีการทำระบบน้ำหยด ก็จะมีปัญหาเรื่องน้ำมีหินปูน หินปูนก็จะเกาะตามท่อทำให้ท่อตัน ไม่สามารถส่งน้ำมาได้

โรงเรียนจึงได้จัดให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งเป็นนักเรียนใหม่ให้ทุกคนเรียนในกิจกรรมงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยจัดให้เรียนสัปดาห์ละ ๑ คาบ ตัดสินผลการเรียนแบบผ่าน/ไม่ผ่าน

ปลูกป่าปีละแปลง-นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ทุกคน ต้องศึกษาต้นไม้ที่ตนเองเป็นเจ้าของ โดยการปลูกไม้ยืนต้นคนละ ๑ ต้น และต้นกล้วยเพื่อเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับดิน คนละอีก ๑ ต้น ซึ่งพอประมาณกับกำลังและความสามารถในการดูแลของนักเรียน และนักเรียนต้องดูแลรักษาต้นไม้เป็นระยะเวลา ๓ ปี โดยในระยะเวลาดังกล่าว นักเรียนจะได้ศึกษาการเจริญเติบโต การเปลี่ยนแปลงของต้นไม้เป็นระยะๆ ดังนั้น นักเรียนจะรู้สึกผูกพันและเป็นเจ้าของต้นไม้ โดยเฉพาะต้นกล้วยสามารถเห็นผลในเวลา ๑ ปี นักเรียนก็สามารถไปตัดเครือกล้วยที่ออกผลมารับประทานด้วยกัน หรือบางคนอาจนำไปแปรรูป ทำเป็นผลิตภัณฑ์ขายเพื่อนหรือผู้ปกครองได้ เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับตนเอง

เกิดจิตสำนึก-จากวิธีการดังกล่าว ส่งผลให้ต้นไม้เจริญเติบโตอยู่ได้และโรงเรียนก็มีต้นไม้เพิ่มมากขึ้น เพราะโรงเรียนได้ใช้นโยบายนี้ ให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ทุกรุ่นปลูกป่าด้วยวิธีดังกล่าว ทำให้ปัจจุบันโรงเรียนมีป่าที่เปิดใหม่ ๒ แปลง นักเรียนเกิดความเป็นเจ้าของและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ นักเรียนบางคนรวมกลุ่มกันที่จะปลูกต้นไม้เพิ่มจากที่ตนได้รับมอบหมายโดยปลูกต้นไม้ประเภทไม้ล้มลุก เพื่อศึกษาในระยะสั้น โดยที่ครูเจ้าของโครงการไม่ได้มอบหมายให้นักเรียนทำ แต่นักเรียนทำกันเองเพราะต้องการศึกษาพันธุ์ไม้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกประการ

จะเห็นได้ว่า จากกิจกรรมดังกล่าว ทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่า เกิดความสนใจที่จะเข้าไปศึกษา ก่อให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ดังพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

อย่างไรก็ตาม ประโยชน์และคุณค่าของพันธุ์ไม้ที่นักเรียนได้พบจากการศึกษา โรงเรียนได้ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์เห็นคุณค่า เห็นความงดงามจากพันธุ์ไม้เพิ่มขึ้น ด้วยการจัดเป็นกิจกรรมทำดอกไม้สดอบแห้งเพื่อจำหน่าย โดยนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ผนวกกับวิชาศิลปะ

เศรษฐกิจพอเพียงกับดอกไม้สดอบแห้ง สู่ ความอดทน ความเพียร ความมีสติปัญญา ความรอบคอบ บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันที่พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง

การทำดอกไม้สดอบแห้งเป็นอีกหนึ่งโครงการที่โรงเรียนได้นำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ประยุกต์กับความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์เรื่องการดูดความชื้นของดอกไม้สด มาจัดทำเป็นผลิตภัณฑ์ดอกไม้สดอบแห้งที่สามารถเก็บความสวยงามของดอกไม้นั้นไว้ได้นานประมาณ ๕ ปี

จากกระบวนการในการทำดอกไม้สดอบแห้ง นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี รวมไปถึงความรู้ ความรอบคอบ ความระมัดระวัง ความอดทน ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อ และความซื่อสัตย์สุจริต บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขั้นตอนแรกของการทำดอกไม้สดอบแห้งนั้น นักเรียนจะต้องคิดวางแผนว่าจะใช้ดอกไม้อะไร จะเป็นดอกไม้ในโรงเรียน หรือดอกไม้ที่จะต้องหาซื้อเพิ่มเติม จะหาซื้อได้ที่ไหน รวมไปถึงการคำนวณเวลาที่จะจัดทำให้ทันกับจำนวนดอกไม้ที่ได้จัดซื้อ และจำนวนดอกไม้ที่ซื้อมาต้องไม่มากกว่าภาชนะที่ใช้ในการดูดความชื้นที่โรงเรียนมีอยู่ ตลอดจนการวางแผนแบ่งงานกันทำ เช่นงานละเอียดให้รุ่นพี่รับผิดชอบ ในขณะที่รุ่นน้องจะรับผิดชอบงานที่

มีความละเอียดน้อยกว่า โดยที่รุ่นพี่สามารถสอนและถ่ายทอดความรู้ให้รุ่นน้อง ซึ่งก่อให้เกิดความรัก ความผูกพันและความสามัคคี

จากนั้นนักเรียนจะได้เรียนรู้ในเรื่องของการมีเหตุผล เช่น การไปซื้อดอกไม้ต้องไปซื้อที่ปากคลองตลาดเพราะมีดอกไม้หลากหลายในราคาถูกกว่าท้องตลาดทั่วไป ซึ่งการไปซื้อนั้นต้องไปในวันหยุดเรียน โดยเดินทางไปในเย็นวันเสาร์ เพื่อที่ดอกไม้จะไม่เหี่ยวเฉาเวลาเดินทางกลับเพราะอากาศไม่ร้อน และนักเรียนจะสามารถมาจัดทำได้ในเช้าวันอาทิตย์ ซึ่งตรงจุดนี้นักเรียนจะได้ฝึกความรับผิดชอบไปในตัว เนื่องจากต้องตื่นแต่เช้าเพื่อทำดอกไม้ให้ทันก่อนที่ดอกไม้จะเหี่ยวเฉา จะก่อให้เกิดความเสียหาย และต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายตามมาและส่งผลให้ต้นทุนสูงขึ้น

นอกจากนี้ ในขั้นตอนของการทำดอกไม้สดอบแห้งนั้น นักเรียนจะได้มีโอกาสฝึกความรอบคอบระมัดระวัง ในการนำดอกไม้ไปใส่ไว้ในภาชนะที่บรรจุ***สารดูดความชื้น** (เพื่อดูดความชื้นจากดอกไม้) โดยดอกไม้ต้องไม่เสียทรง นอกจากนี้ในขั้นตอนของการนำดอกไม้มาเข้าช่อลงในภาชนะแก้ว ต้องมีความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพราะดอกไม้ที่ผ่านการดูดความชื้นนั้น จะกรอบและแตกหักง่าย ตลอดจนการเจียฝาแก้วเพื่อใช้ปิดภาชนะนั้น ก็ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเช่นกัน เพราะหากมีความประมาทเศษแก้วอาจเข้าตาได้

สิ่งที่สำคัญในการทำดอกไม้สดอบแห้งก็คือ ความรู้ ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง ตั้งแต่การเลือกประเภทของดอกไม้

***สารดูดความชื้นมีอยู่ ๔ ประเภท ซึ่งได้แก่**

๑. *Silica Gel*
๒. *Power Dry*
๓. *Eco Dry*
๔. *สารดูดความชื้นชนิดอื่นๆ*

เวลาที่พอเหมาะในการอบดอกไม้แต่ละประเภท เช่น ดอกกุหลาบไม่ต้องผ่านการอบจากเตาไมโครเวฟ ในขณะที่ดอกกล้วยไม้ต้องนำเข้าเตาอบไมโครเวฟประมาณ ๓ วินาที เพื่อให้ดอกกล้วยไม้คงรูปหลังจากการดูดความชื้น เป็นต้น นอกจากนี้ความรู้ในเรื่องของการจัดดอกไม้ลงภาชนะก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ตลอดจนความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำเอาเศษวัสดุต่างๆ มาใช้ร่วมกันในการจัดดอกไม้ลงภาชนะ อีกทั้งความรู้เกี่ยวกับชนิดของกาวที่ใช้ในการติดผนึกฝาแก้ว รวมไปถึงความรู้ในเรื่องของการระเบิดฝาแก้วหากต้องมีการจัดแก้ดอกไม้ที่ได้จัดไว้

ในกระบวนการทั้งหมดนั้น นักเรียนต้องมีความอดทน ความเพียร ความมีสติปัญญา ความรอบคอบ ความรับผิดชอบ บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันที่พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง

จะเห็นได้ว่า จากกิจกรรมงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ได้ปลูกฝังสิ่งต่างๆ มากมายให้กับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวางแผนคิดก่อนลงมือทำ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการนำหลักคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินการ นอกจากนี้โรงเรียนยังได้ใช้วิธีการและหลักคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการบูรณาการกับกิจกรรมอื่นๆ ของโรงเรียน เช่น กิจกรรมการแกะกระจก กิจกรรมการทำตุ๊กตาป่านศรนารายณ์ การทำเทียนเจล การทำขนมเค้กจากเห็ดเป๋าฮื้อ และการทำเครื่องประดับตัวละคร เป็นต้น

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถนำมาใช้บูรณาการในการเรียนการสอนทุกวิชา โดยการนำเอาหลักคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ฝึกฝนนักเรียนให้เป็นคนที่สามารถใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ ความระมัดระวัง และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

วิธีประหยัดอย่างง่าย

เด็กหญิงจิราพร เขียวหม้าย
ชั้น ม.๑ โรงเรียนแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

ประหยัดเหมือนการออมเงิน เป็นสิ่งที่ดีมากๆ การออมเงินในความหมายของฉัน คือ การเก็บสะสมเงินที่เหลือใช้มาออม หรือมาหยอดกระปุก และวิธีที่คล้ายกับการออมเงินก็มีมากมาย ฉันขอบอกว่าเงินทุกบาทมีค่ากับเรามาก โดยเฉพาะยุคปัจจุบันนี้ อะไรก็ล้วนแพงไปหมด แม้กระทั่งน้ำมันก็ขึ้นราคา

แม่ของฉันเคยพูดว่าการออมเงินนี้ดี ช่วยในคราวที่เราลำบากได้หรือใช้ในปัจจุบันได้ ดังนั้น เราควรเป็นคนที่รู้จักใช้เงินอย่างประหยัดไม่ใช่มีแต่การออมเงินอย่างเดียวนะ บ้านของฉันมีอาชีพขายของ ต้องเดินทางไปขายที่ต่างอำเภอ ค่าน้ำมันสัปดาห์ประมาณ ๑,๐๐๐-๑,๖๐๐ บาท แม่จึงต้องคอยพร่ำสอนว่าควรออมเงินและใช้เงินอย่างประหยัด วิธีประหยัดบ้านของฉันก็นำแนวเศรษฐกิจพอเพียงของพระเจ้าอยู่หัวมาปฏิบัติ พระองค์ท่านคิดมาเพื่อประชาชนของพระองค์ ที่บ้านของฉันนำมาปฏิบัติด้วยโดยฉันช่วยคุณตา

ปลูกผักสวนครัว ได้แก่ ถั่วฝักยาว ผักกาด พริก หอม ฟักทอง ฟักเขียว เป็นต้น และเลี้ยงไก่ ทั้งหมดนี้ที่กล่าวมา สามารถนำไปบริโภคได้ และสามารถขายได้ด้วย โดยเฉพาะผักให้ประโยชน์มากช่วยให้ร่างกายแข็งแรง อีกวิธีหนึ่ง พระเจ้าอยู่หัวก็ทรงคิดค้นเหมือนกัน คือ การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ประโยชน์คือ เพื่อให้เรารู้ว่าเราใช้เงินเป็นอย่างไร เช่น ถ้าเดือนนี้ เรามีรายจ่ายเยอะวิธีแก้ไข คือ ลดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไป เห็นไหมคะวิธีออมเงินมีตั้งหลายวิธี การออมเงินไม่จำเป็นต้องหยอดกระปุกอย่างเดียว โดยการปลูกผักเลี้ยงสัตว์ไว้เพื่อไม่ต้องนำเงินไปซื้อข้างนอก การออมเงินมี ๓ วิธี ตามที่ได้กล่าวมา ถ้าท่านนำไปใช้ ท่านสามารถมีเงินออมได้ค่ะ

การออมเงินสามารถทำได้หลายวิธีตามที่กล่าวมา ถ้าทุกท่านสามารถนำวิธี ๒ ใน ๓ อย่างน้อย ท่านก็สามารถมีเงินเก็บออมได้ตั้งหลายบาทค่ะ ประโยชน์ของการออมเงินคือ สามารถใช้ในยามที่ลำบากและในอนาคตได้ค่ะ ข้อคิดที่ฉันฝากไว้ คือ ผลดีของการออมเงินมีมากมาย เช่นใช้ในคราที่ลำบาก สามารถลดความจนลงไปได้ค่ะ

ประหยัดเงินวันละนิด เสริมชีวิตวันละหน่อย
พวกเราเด็กตัวน้อยน้อย จงค่อยค่อยประหยัดเร็ว

อาชีพที่ผมรักและผูกพัน

เด็กชายชาติชาย โสมิ่งมี
ชั้น ม.๑ โรงเรียนศึกษาพิเศษพิจิตร

ตั้งแต่ผมจำความได้ ผมเติบโตมาในครอบครัวที่อบอุ่น พ่อกับแม่ของผมมีอาชีพทำนา ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความขยัน ความพยายาม และความอดทน เพราะต้องรอให้ถึงหน้าฝนถึงจะทำนาได้ ผมเคยเห็นพ่อกับแม่และชาวบ้านคนอื่นๆ ช่วยกันทำนา ผมรู้สึกสงสัยว่าทำไมเขาถึงต้องทำนากันโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเลย จนผมได้ลงมือช่วยพ่อกับแม่ทำนา ผมถึงได้รู้ว่าเพราะการทำนาไม่ใช่อาชีพที่ใครๆ จะมาดูถูกได้เลย และเมื่อลูกชาวนาอย่างผมได้เห็นต้นข้าวที่ช่วยกันปลูกเป็นสีเขียวมองดูสดชื่น สบายตา เต็มท้องนาไปหมด แล้วยังมีกุ้ง หอย ปู ปลา ในท้องนาที่ผมเคยไปจับกับพ่อแม่มาทำเป็นอาหารโดยไม่ต้องเสียเงินซื้อกับข้าวเลย

และเมื่อถึงหน้าหนาวข้าวเริ่มออกรวงเป็นสีทอง ทำให้ผมรู้สึกภูมิใจกับทุ่งสีทองที่พ่อกับแม่ของผมได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจในการทำนา ผมได้เห็นชาวบ้านทุกคนช่วยกันลงแรงเกี่ยวข้าวในท้องนาด้วยความรักและสามัคคี

จนหมดท้องนา พร้อมทั้งรูดข้าวให้เป็นเมล็ดซึ่งเขาเรียกกันว่า "ข้าวเปลือก" จากนั้นพ่อกับแม่ก็นำข้าวไปขายได้เงินตั้งหลายหมื่น และเก็บไว้สีกินเองส่วนหนึ่ง เงินที่ได้จากการขายข้าว พ่อกับแม่ก็ส่งผมและลูกทุกคนเรียนหนังสือ และผมก็คิดว่าผมคงจะจดจำและไม่ลืมอาชีพชาวนาเพราะเป็นอาชีพที่ผมรักและผูกพันมาโดยตลอด

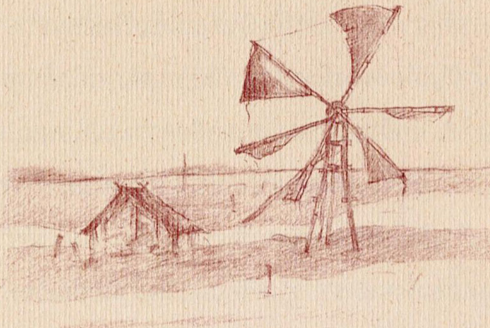

ระหัดร้างกลางนาเกลือ

เด็กหญิงธนกร ทรัพย์มูล
ชั้น ม.๑ โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร

ระหัด เป็นเครื่องมือวิดน้ำที่ชาวนาเกลือรู้จักเป็นอย่างดี และใช้เครื่องมือนี้ได้อย่างชำนาญ ระหัดดั้งเดิมทำงานได้ด้วยชุดกังหันที่อาศัยแรงลมที่มีอยู่ในธรรมชาติ ซึ่งนับว่าเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านอย่างหนึ่งที่น่าภูมิใจและน่ายกย่องอย่างยิ่ง

อาชีพทำนาเกลือนั้นเป็นอาชีพที่มีมานาน ในแถบหมู่บ้านของฉันซึ่งอยู่ในช่วงรอยต่อระหว่างสมุทรสาครกับสมุทรสงคราม ผู้คนในพื้นที่แถบนี้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาเกลือ นั่นคือภาพรวมๆ แต่ที่น่าตกใจคือผู้คนเริ่มทยอยขายที่ดินกัน โดยเฉพาะผู้ที่มีที่ดินติดกับถนนพระราม ๒ คนรุ่นหลังเริ่มมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับการทำนาเกลือ การทำนาเกลือจึงถูกมองข้ามและให้ความสำคัญน้อยลงทั้งที่เป็นอาชีพของบรรพบุรุษ ส่วนปัจจัยหลักที่ฉันมองๆ ดูนั้น คงเป็นเรื่องของค่าตอบแทนที่ไม่ดีนัก ประสบปัญหาขาดทุนบ้างเพราะต้องใช้จ่ายค่าแรงงานมากขึ้น แต่ราคาเกลือก็ไม่สูงนัก ดังจะเห็นว่า

เมื่อก่อนนิยมใช้ระหัดวิดน้ำที่อาศัยแรงลม แต่ปัจจุบันต้องใช้เครื่องยนต์กลไกในการวิดน้ำเข้านา ยิ่งราคาน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูงนั่นย่อมหมายถึงต้นทุนที่สูงขึ้น ระหัดถูกทิ้งร้างไว้กลางนาเกลือเสมือนบ่งบอกถึงความเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตของผู้คนแถบนี้ว่ากำลังจะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคโลกาภิวัตน์ บางทีการรับสิ่งใหม่ๆ เข้ามาเร็วเกินไปทำให้คนเราลืมรากเหง้า และวิถีชีวิตดั้งเดิมของตนไป แม้แต่ตัวฉันเองเพิ่งจะทราบว่าเครื่องมือวิดน้ำนี้มีชื่อเรียกว่า "ระหัด" และฉันก็มั่นใจว่ามีอีกไม่น้อยที่ไม่รู้จัก ระหัดวิดน้ำ ไม่แน่นะอีก ๑๐ ปี หรือ ๒๐ ปี เจ้าระหัดวิดน้ำนี้อาจจะไปปรากฏตัวในที่ที่สวยหรูโอ่อ่า เช่น พิพิธภัณฑ์ ก็เป็นได้

ระหัดวิดน้ำเป็นดัชนีชี้บ่งอะไรๆ หลายอย่าง ยิ่งมีน้อยลงเท่าใดก็ย่อมมีความเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นของวิถีชีวิตชาวนาเกลือเท่านั้น ระหัดจะมีค่ามากที่สุดก็เมื่อตั้งอยู่ในนาเกลือและชาวนาเกลือให้ความสำคัญกับมัน ไม่ใช่แค่ระหัดร้างที่ไร้ค่าหรือแค่เครื่องมือโบราณที่ตั้งตระหง่านในพิพิธภัณฑ์

ธรรมชาติ บ้านเรา

เด็กหญิงกนกกานต์ วังบัว
ชั้น ป.๕ โรงเรียนวัดแจ้ง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รุ่งอรุณแดดส่องมองขอบฟ้า
ท้องนภาแจ่มใสใครแลเห็น
อีกทะเลสีครามเมื่อยามเย็น
สดใสเห็นเป็นคลื่นดาษดื่นตา

มองบนภูเขาใหญ่ไกลลิบลิบ
เห็นต้นไม้สิบแสนเสน่หา
ยามค่ำคืนแสงจันทร์บนนภา
ส่องแสงมาเป็นเงาดั่งที่เป็น

มองดวงดาวสิบแสนสวยงามจริง
บุญตายิ่งที่ได้มาแลเห็น
นั่งมองดูลมโชยมาเย็นเย็น
ก็ยังเห็นฟ้าสีครามงามน่ายล

การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในความคิดของฉัน

เด็กชายทวีศักดิ์ นาควิมล
ชั้น ม.๒ โรงเรียนถาวรานุกูล จังหวัดสมุทรสงคราม

"การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม" เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนควรคำนึงถึงและทุกๆ คนสามารถทำได้ เมื่อมนุษย์รู้จักที่จะใช้สิ่งแวดล้อมก็ควรรู้จักอนุรักษ์ เพราะจะทำให้สิ่งแวดล้อมดีๆ นั้นอยู่บนโลกได้นานๆ

ในอดีตนั้นสิ่งแวดล้อมจะเต็มไปด้วยความสมบูรณ์ มีอากาศที่ดี ไม่มีมลพิษ และมีทรัพยากรเหลือกินเหลือใช้ เพราะในสมัยก่อนประชากรมีน้อย และใช้ทรัพยากรกันอย่างรู้คุณค่า จึงทำให้ในสมัยก่อนนั้นมีสิ่งแวดล้อมที่ดี น่าอยู่ น่าอาศัย แต่ในสมัยนี้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป มีแต่อากาศที่เต็มไปด้วยมลพิษ ต้นไม้ก็ถูกตัดอย่างไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของมัน เหลือแต่เพียงตึกสูงๆ ซึ่งมาแทนต้นไม้ที่ให้ร่มเย็น และทรัพยากรก็เหลือน้อยเต็มทีไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรแร่ธาตุ ฯลฯ แม้แต่ทรัพยากรคนก็มักเห็นแก่ตัว เอาแต่ความสะดวกสบาย ไม่ได้คิดถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเลย แต่ถ้าคนในสมัยนี้รู้จักการใช้สิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องและรู้จักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

จะทำให้สิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเราดี มีแต่อากาศที่ไม่มีมลพิษ ไม่เพียงแต่ทำให้ร่างกายแข็งแรงยังทำให้การอยู่อาศัยและสุขภาพจิตดีตามไปด้วย การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไม่เพียงแต่จะให้ประโยชน์กับเราอย่างเดียวแต่ยังให้ประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติอีกด้วย

เพราะฉะนั้นการอนุรักษ์เป็นสิ่งที่เราควรคำนึงและจำเป็นอย่างมาก การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไม่ใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทุกๆ คนที่ควรช่วยและร่วมใจกัน ถ้าเราช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเราก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ถ้ามนุษย์ไม่ช่วยกันแล้วใครที่ไหนจะมาช่วยเราได้อีก

“ฉันก็มีค่า”

นายชนาธิป ไชยเหล็ก
ชั้น ม.๓ โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา

ฉันไม่รู้ว่าฉันมาอาศัยที่ยอดไม้ต้นสักนี้ตั้งแต่เมื่อไร เท่าที่ฉันจำความได้รากของฉันก็หยั่งลึกลงไปในเนื้อไม้ของต้นสักต้นนี้เสียแล้ว

“นี่ๆ เจ้านกสีชมพูสวน เธอรู้ไหมว่าฉันมาอยู่บนต้นสักนี้ตั้งแต่เมื่อไร” ฉันถามเจ้านกสีชมพูสวน ตัวเล็กกระจิริด แต่เสียงดัง มีขนสีแดงสดเป็นแนวยาวไปถึงโคนหางด้านบน ที่กำลังกินลูกไม้กาฝากอย่างมีความสุข

“ฉันก็ไม่รู้เหมือนกันจ๊ะ” นกสีชมพูสวนตัวนั้นตอบ “ตั้งแต่ฉันลืมตาดูโลก จนเติบใหญ่แล้วบินมาหากินทางนี้ ก็เห็นเธออยู่ที่นี่แล้ว”

ยังไม่ทันที่นกสีชมพูสวนจะพูดจบ นกปรอดหัวโขนที่กำลังกินแมลงอยู่ใกล้ๆ ก็บินเข้ามาร่วมคุยด้วย “เรารู้นะว่าเธอมาจากไหน”

“งั้นบอกมาซีจ๊ะ ว่าฉันมาจากไหน” กาฝากถามด้วยท่าทางอยากรู้

“แม่ของข้าเล่าให้ฟังว่า เมื่อ ๔ เดือนก่อน แม่ได้ไปกินลูกไม้กาฝากจากต้นจำปาโน้น” นกปรอดหัวโขนพูดพลางชี้ปีกไปทางทิศเหนือ “แล้วมาบินจับแมลงกินอยู่แถวนี้ ก็ได้ถ่ายมูลที่มีเมล็ดกาฝาก นั่นก็คือ “เธอ” ไว้ตรงนี้

จากนั้นเธอก็เจริญเติบโตเรื่อยมา จนออกลูกไม้ให้พวกเรากินไงล่ะ” ว่าแล้วนกปรอดหัวโขนก็จิกกินลูกไม้ทันที แล้วพูดต่อว่า “เดี๋ยวเราก็จะไปถ่ายมูลทิ้งไว้ที่ต้นอื่นต่อ จะได้มีลูกไม้กาฝากให้กินเยอะๆ ในเดือนต่อๆ ไป”

“ไม่จริงหรอก เธอต้องโกหกแน่ๆ เลย” นกสีชมพูสวนไม่เชื่อ

“ที่เธอว่ามาเป็นเรื่องจริงแน่นะ” กาฝากถามเพื่อความมั่นใจ

“ข้าขอรับรองว่า ข้าพูดความจริง” นกปรอดหัวโขนตอบ แล้วอุปมาว่า “เราไม่กลับกลอกเหมือนมนุษย์หรอก”

การสนทนาระหว่างกาฝากกับนกปรอดหัวโขนจบลงเพียงแค่นั้น เพราะแมลงตัวเล็กๆ บินล่อหน้าล่อตานกปรอดอยู่เต็มไปหมด

“เราอยากไปหาแม่ของเราจัง อยากไปหาเคารพท่านสักครั้งหนึ่งในชีวิต และอีกอย่างฉันจะมีหน้าตาเหมือนแม่หรือเปล่า” กาฝากใคร่รู้ “เราจะทำอย่างไรดี ไปไหนก็ไม่ได้ เจ้าสีชมพูสวนช่วยฉันคิดหน่อยสิ”

“งั้น... เอาอย่างนี้ฉันจะบินไปที่ต้นจำปาทางด้านโน้นตามที่เจ้าปรอดหัวโขนบอก แล้วจะมาเล่าถึงแม่ของเธอให้ฟัง ดีหรือเปล่า” ฉันเห็นด้วยจึงตอบตกลง แล้วนกสีชมพูสวนก็ขอตัวไปหากินต่อที่อื่น

ตอนบ่าย ตะวันคล้อยมาทางทิศตะวันตก เหล่านกต่างพากันบินไปพักผ่อนแถวใต้ต้นไม้เพื่อหลบความร้อนและแสงแดดจากดวงอาทิตย์ บรรยากาศช่างทำให้ฉันเคลิ้มหลับกลางวันเสียจริง แต่แล้วฉันก็รู้สึกจั๊กจี้ เหมือนมีมดตัวเล็กๆ ไต่บนตัวฉัน ก่อนที่ฉันจะเอ่ยปากทักทาย เสียงหนึ่งก็ดังขึ้น “พี่กาฝากจ๋า ขอฉันใช้ใบไม้ของพี่ทำรังหน่อยจะได้ไหมจ๊ะ” มดแดงประสานเสียงพูดพร้อมกัน

“**ทำไมจะไม่ได้ล่ะ เราเพื่อนร่วมโลกใบเดียวกัน มีอะไรที่ให้ได้ฉันให้หมด**” กาฝากตอบอย่างเป็นมิตร

“ขอบคุณจ๊ะพี่กาฝาก” มดแดงประสานเสียงพูดอีกครั้ง

“ไม่เป็นไรหรอก”

นับตั้งแต่นั้นมา ตลอดเวลาฉันมีเพื่อนคุย ไม่เหงาเหมือนแต่ก่อน

"วันนี้ได้อะไรมากินหรือจ๊ะ มดน้อย" ฉันถามขึ้น

"หนอนที่กินใบของพี่กาฝาก" มดแดงตัวน้อยตอบ "มันคงทำให้พี่เจ็บไม่น้อยเลยใช่ไหมจ๊ะ"

"ขอบใจมากนะ" ฉันมีความสุขมากเหลือเกิน ที่มีมิตรเช่นนี้

ทุกเช้า ฉันตั้งหน้าตั้งตารอเจ้านกสีชมพูสวนกลับมาเล่าความเป็นอยู่ของแม่ให้ฟัง วันแล้ววันเล่าจนล่วงไปถึงวันที่เจ็ด

"กาฝากๆ" เหมือนมีใครมาเรียกฉันแต่ไกล

"ฉันเอง"

"อ้อ เจ้านกสีชมพูสวนนี่เอง"

"เป็นอย่างไรบ้าง"

"ก็สบายดีนะ ฉันไปที่ต้นจำปาทางโน้นมาแล้ว ที่นั่นมีกาฝากขึ้นอยู่เต็มไปหมดเลย ไม่รู้ว่าใครเป็นใครกันบ้าง แต่ที่แน่ๆ ที่นั่นมีลูกไม้ให้ฉันกินจนอิ่มแปล้เลย"

"ไม่เป็นไร ขอบใจมากนะเจ้านกน้อย"

บ่ายวันหนึ่งต้นสักที่ฉันอาศัยอยู่ด้วยก็ถามคำถามที่สะกิดใจฉันว่า "นี่เจ้ากาฝาก ทำไมเจ้าถึงไม่คิดที่จะหาน้ำและแร่ธาตุกินเองบ้างล่ะ คอยดูดน้ำจากฉันอยู่เรื่อย"

"ก็..." ในตอนนั้นฉันยังบอกเหตุผลที่ดีให้กับต้นสักไม่ได้นอกเสียจาก "ธรรมชาติให้ฉันมาเป็นเช่นนี้"

ต้นสักทำทีเมินเฉยต่อคำตอบของฉัน ฉันเลยรู้สึกผิดตั้งแต่นั้นมา...

วันเวลาผ่านไป... ฉันก็เริ่มเห็นน้องๆ กาฝากเกิดใหม่บนต้นสักที่ฉันอาศัยอยู่ รากค่อยๆ งอกลงไปในไม้ดูดน้ำและแร่ธาตุจากต้นสัก ใบสีเขียวอ่อนๆ ขนาดเล็กเริ่มผลิ เพื่อสร้างอาหาร "ตอนแรกเกิดฉันก็คงเป็นอย่างนี้

สินะ” ฉันคิด “แต่ก็อดแปลกใจไม่ได้ว่าทำไมธรรมชาติต้องให้พวกฉันมาคอยเอาเปรียบเขาอื่นอยู่อย่างนี้”

“ที่จริงแล้ว ฉันก็ไม่อยากเกาะกินน้ำจากต้นสักหรอก” ฉันตะโกนขึ้นมาดังๆ “ฉันอยากหาน้ำกินเองบ้าง”

แต่แล้วในเช้าตรู่ของวันหนึ่ง ขณะที่ฉันกำลังงัวเงียจากการตื่นนอนใหม่ๆ แสงสีเหลืองนวลกำลังประกายอยู่เหนือขอบฟ้าไม่มากนัก

ฉึกๆ.... เสียงเลื่อยกิ่งไม้ดังขึ้น กิ่งไม้ที่ว่าใช่กิ่งไหนอื่น นอกเสียจากกิ่งที่มีกาฝากอย่างพวกฉันอาศัยอยู่ ฉันและน้องๆ ตกลงสู่พื้นอย่างรวดเร็วด้วยแรงโน้มถ่วงของโลก พร้อมกับรังมดแดง

โชคดีที่พวกมดแดงไม่เป็นอะไร เพราะมีกิ่งของฉันกันกระแทกไว้ และจากนี้ไปฉันคงเป็นที่อยู่ให้กับพวกมดแดงไม่ได้ เนื่องจากฉันกำลังจะหมดลมหายใจ

พวกมดแดงต่างเดินเป็นแถวออกจากรังอย่างเป็นระเบียบ พร้อมพูดอย่างพร้อมเพรียงกันว่า “ขอบใจพี่กาฝากมากที่ให้ที่อยู่อาศัยอันอบอุ่นกับพวกเรามาโดยตลอด”

มดตัวสุดท้ายที่จากฉันไปได้กล่าวกับฉันเป็นการส่วนตัว แต่อยากให้ทุกคนได้รู้ว่า “**พี่กาฝากก็มีคุณค่านะครับ**”

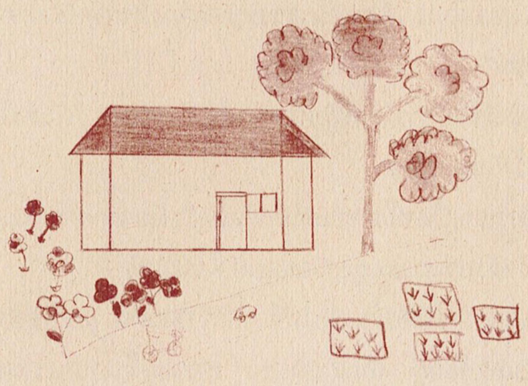

บ้านของฉัน

เด็กหญิงอนิตสรา จันทมะโน
ชั้น ป.๓ โรงเรียนวัดท่าช้าง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา

บ้านบางกล่ำ คือบ้านของฉัน แม้จะเป็นหมู่บ้านเล็กๆ แต่ก็มีความอุดมสมบูรณ์ มีป่า มีสวนมากมาย และมีทุ่งนามากมาย บ้านของฉันอยู่ใกล้คลองบางกล่ำ คลองที่ไหลผ่านหมู่บ้าน บ้านของฉันแม้จะอยู่ติดกับถนนที่มีรถวิ่งผ่านทั้งวัน แต่ข้างบ้านก็มีสวนดอกไม้ซึ่งเป็นมุมที่น่ามองและเป็นธรรมชาติที่สวยงามมาก

คนเก่งช่างคิด

อัมพร แต้มทอง

๓ นักคิดเหรียญทอง เยาวชนคนเก่งของไทยในเวทีนานาชาติ International Students'Invention Exhibition 2006 (ISIE 2006) ณ สาธารณรัฐเกาหลีใต้ **ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๔ ก.ค. ๒๕๔๙** จากจำนวนประเทศผู้เข้าประกวด ๑๖ ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย บอสเนีย-เฮอไซโควิน่า จีน โครเอเชีย เยอรมัน ฮ่องกง อิหร่าน ญี่ปุ่น มาเลเซีย เนเธอร์แลนด์ ปากีสถาน รัสเซีย สิงคโปร์ สวีเดน เวียดนาม และไต้หวัน

นักประดิษฐ์รุ่นเยาว์ของไทยส่งผลงานเข้าร่วมการประกวด ๑๐ ชิ้นงาน ได้รับรางวัล ISIE 2006 ทุกชิ้นงาน รางวัลเหรียญทอง เหรียญเงิน เหรียญทองแดงและ Special Award รวม ๑๑ รางวัล

ผลงานของนักประดิษฐ์ ยกระดับชีวิตให้ทันสมัยได้อย่างพอเพียง นักคิดนักประดิษฐ์รุ่นเยาว์จากโรงเรียนและวิทยาลัยเทคนิค ได้นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ สรรสร้างวัสดุอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันที่มีความทันสมัย ประหยัด ลดภาระการทำงาน ลดต้นทุน

เป็นที่พึ่งพาให้กับชุมชนและสังคม อนาคตย่อมนำไปสู่การช่วยเศรษฐกิจของชาติได้ **๓ ผลงานเด่น รางวัลเหรียญทอง** ได้แก่

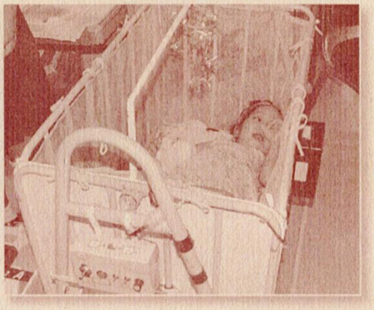

๑. น.ส.ปิยาภรณ์ อยู่สุข และคณะ จากโรงเรียนคลองลานวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร ประดิษฐ์**เครื่องไกวเปลอัตโนมัติ ประหยัดพลังงาน** อุปกรณ์อำนวยความสะดวกภายในบ้านประหยัดพลังงาน เปลนี้ปรับความเร็วการแกว่งได้ เลือกเสียงเพลงไว้กล่อมจากซีดีรอมได้ มีลูกแก้วสีกลิ้งช่วยพัฒนาสายตาเด็ก ใช้แสงอินฟราเรดควบคุมการแกว่งอัตโนมัติ และเมื่อเด็กเคลื่อนไหวเปลจะหยุด มีเสียงเตือนการหยุด ต้นทุนไม่สูงเกิน จุดเด่นของผลงานเน้นการช่วยเหลือชุมชน ตลาดเป้าหมายคือครอบครัว และสถานรับเลี้ยงเด็ก ในการให้ความสำคัญต่อสังคมครอบครัว การพัฒนาความเจริญในเด็กเล็ก เป็นอีกหนึ่งของความพอเพียงที่ทำได้ โดยไม่ต้องอาศัยเทคโนโลยีราคาแพงของต่างชาติ

๒. นายภุมรินทร์ ปิ่นประดับ และคณะ จากวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ประดิษฐ์**เครื่องขูดมะละกอ** เครื่องสามารถขูดมะละกอให้เป็นเส้นได้อย่างสม่ำเสมอรวดเร็ว และยังใช้ขูดหัวผักกาด เพื่อทำกิมจิได้อีกด้วย (ตรงนี้ถูกใจชาวเกาหลี)

ความเด่นของผลงานอยู่ที่การรู้จักจับเรื่องกิน เป็นเรื่องใกล้ตัว น่าจะเป็นที่ถูกอกถูกใจผู้ที่ต้องขูดมะละกอเป็นเส้นวันละมากๆ เครื่องใช้แทนมือได้ดีและเร็วกว่ามาก คนชอบกินส้มตำจะรักภุมรินทร์มากขึ้นถ้าพัฒนาเครื่องให้ราคาถูกลงกว่านี้

๓. น.ส.ศศิธร สงมาก นักเรียน ม.๖/๔ และคณะ ซึ่งได้แก่ น.ส.นรีภรณ์ โลหะเวช น.ส.นิศาชล มะจิ๊ จากโรงเรียนบางบ่อวิทยาคม จังหวัดสมุทรปราการ ผู้คิดประดิษฐ์ **หมึกพิมพ์อิงค์เจ็ทมหัศจรรย์** ใช้วัสดุต้นทุนต่ำ ประหยัดถึงร้อยละ ๙๐ เมื่อเทียบกับหมึกพิมพ์ที่ขายในท้องตลาด คุณภาพของสีใช้แทนหมึกอิงค์เจ็ทได้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อเครื่องพิมพ์ (printer) สามารถพัฒนาหมึกสีได้ตามหลักแม่สีได้ด้วย หากใช้เองบรรจุขวดก็สะดวก

ปัจจุบัน คอมพิวเตอร์ เป็นอุปกรณ์สำคัญในการให้การเรียนรู้ และการทำงานที่ให้ความสะดวกรวดเร็ว ในการปฏิบัติภาระงานต่างๆ ส่วนหนึ่งในความสำคัญร่วมกับการใช้งานคอมพิวเตอร์คือเครื่องพิมพ์ และหมึกพิมพ์ ซึ่งหมึกพิมพ์เป็นวัสดุสิ้นเปลืองอย่างมาก ผู้ค้าทำกำไรได้อย่างมหาศาล หมึกพิมพ์เป็นผลผลิตที่ใช้แล้วหมดไป นักคิดผู้ชาญฉลาด หากสามารถคิดสูตรการผลิตหมึกพิมพ์อิงค์เจ็ทได้แสนประหยัด จะเกิดคุณประโยชน์ด้านเศรษฐกิจต่อสังคมและประเทศชาติได้อย่างมหาศาลด้วย

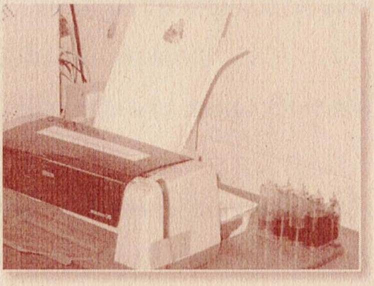

สำหรับรางวัลอื่นๆ ที่ได้รับในการประกวดครั้งนี้ อีก ๘ รางวัล คือ

รางวัลเหรียญเงิน จำนวน ๔ ผลงาน ได้แก่

๑. เครื่องแยกไข่แดง-ไข่ขาวจากเศษไม้ ของ ด.ช.ณัฐวรรษ จันทร์ผกา และคณะ จากโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย

๒. อุปกรณ์ม้วนขนมทองม้วน ของ น.ส.กรรณิการ์ วงษ์พลัด และคณะ จากวิทยาลัยเทคนิคกระบี่ จังหวัดกระบี่ (ได้รับ**รางวัลพิเศษ Special Award** ด้วย)

๓. เต้าเสียบป้องกันไฟรั่ว-๐๑ และเต้าเสียบป้องกันน้ำ-๐๒ ของนายธวัชชัย ไร่ดี จากสถาบันชัยภูมิบริหารธุรกิจ จังหวัดชัยภูมิ

๔. สีเพ้นท์ภาพราคาประหยัด ของ น.ส.นารินทร์ ทองเพียร และคณะ จากโรงเรียนบางบ่อวิทยาคม จังหวัดสมุทรปราการ

รางวัลเหรียญทองแดง จำนวน ๓ ผลงาน ได้แก่

๑. มอลต์ข้าวไทย ของนายกิติศักดิ์ เนียมชาวนา และคณะ จากโรงเรียนวังทองพิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก

๒. กระดาษจากตะไคร้ ของ น.ส.แก้วกาญจน์ ไทยประยูร และคณะ จากโรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๓. ผลิตภัณฑ์น้ำมันเครื่องเก่าใช้ขัดขอบยางรถยนต์ ของนายศักดิ์ดา ดรพระศรี และคณะ จากวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

เบื้องหลังความสำเร็จของคนเก่งช่างคิด

ที่ได้ลองผิดลองถูก ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลอย่างอดทน มุ่งมั่นนั้น ครู-อาจารย์ คือ บุคคลที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง จนเกิดปัญญา และแรงบันดาลใจ มีพลังความคิดสรรสร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ตามใจฝัน และพ่อแม่เป็นพลังใจสนับสนุนอีกทางหนึ่ง สิ่งประดิษฐ์แปลกใหม่ และมีคุณค่าทางเศรษฐกิจที่เยาวชนรังสรรค์ โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในงาน "วันนักประดิษฐ์" ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ จัดขึ้น

ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ของทุกปี ผลงานที่ได้รับรางวัลและมีศักยภาพ จะได้รับการส่งเสริมไปสู่การประกวดระดับนานาชาติ ทั้งผลักดันให้จดสิทธิบัตรอีกด้วย การแข่งขันนักประดิษฐ์รุ่นเยาว์เป็นหนทางที่นักประดิษฐ์น้อยๆ จะก้าวขึ้นสู่เวทีการประกวดสิ่งประดิษฐ์ระดับสากลได้อย่างง่ายดาย และผู้ได้รับรางวัลเหรียญทองครั้งนี้ยังได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระบรม-โอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พระราชทานเกียรติบัตร **"กลุ่มเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๙"** เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙

"วิทยาศาสตร์อาจสรรสร้างอย่างพอเพียง หากมีเยี่ยงให้เอาอย่างทางวิถี
คิดครั้งเดียวใช่สดใสไปทุกที อาจต้องมีผู้ชี้ทางสร้างปัญญา
ขยันทำขยันคิดจิตอย่าท้อ ผลงานก่อบังเกิดได้ในวันหน้า
คิดผลงานงานช่วยชาติพัฒนา สร้างศรัทธาคิดขยันวันมีครู"

ข้อคิด/ความเห็น กลุ่มเยาวชนดีเด่น (รางวัลเหรียญทอง) และผู้ได้รับรางวัลเหรียญเงิน ISIE 2006 เป็นกำลังใจแก่น้องๆ ที่จะเดินตามรอยรุ่นพี่

พี่แต้วก็ขอฝากถึงน้องๆ ทุกคนนะคะว่า ความฝันนั้นไม่ไกลเกินความสามารถของน้องๆ แน่นอนค่ะ ถ้าน้องๆ เชื่อมั่นว่าเราทำได้ เราก็จะได้ทำค่ะ และก็ไม่มีคำว่า เป็นไปไม่ได้ ถ้าเราตั้งใจทำ สิ่งสำคัญที่สุด น้องๆ จะต้องเป็นเด็กดี กตัญญูรู้คุณ นะคะ!"

ปิยาภรณ์ อยู่สุข

ข้อคิดเห็นถึงน้อง ๆ ต้องหาประสบการณ์ความสำเร็จเหมือนพี่ น้อง ๆ ทุกคนต้องมีความตั้งใจอดทน และรู้จักที่จะนำสิ่งใกล้ตัวหามาพัฒนา ให้เกิดประโยชน์ อย่างเช่น ไม่ต้องฝันถึงไกลได้เทคโนฯ ก็คิดได้แล้ว พี่ขอให้น้องรู้จักที่จะคิด เพื่อวันข้างหน้าพี่จะเห็นน้อง ๆ เป็นนักประดิษฐ์ที่เก่ง ๆ อีกมากมาย

นายสุมินทร์ ปั้นประดับ
หัวหน้าทีมประดิษฐ์เครื่องขุดมะละกอ

น.ส. ศศิธร สังมาก

" ขอฝากน้องๆนะคะ ว่าใครที่มีความฝันมีจินตนาการ พี่อยากให้น้องๆ ลองมาทำความฝัน และ จินตนาการของ ตัวเองให้เป็นจริง แล้วเราจะมีความสุขกับสิ่งที่เราทำ "

" กล้าคิด กล้าทำ แล้วความฝันจะเป็นจริง "

"

สู้ๆ นะคะ น้องๆ "

พี่มัน

น.ส. นิศาชล มะลิ

" อยากฝากน้องๆว่า ถ้าเรามีความตั้งใจที่จะทำอะไรแล้ว เราอยากคิดว่า อุ๊ย! มันยาก เราทำไม่ได้หรอก! ประโยคนี้ให้ลบออกไปเลย เราต้องลงมือทำ ก่อนให้สุดความสามารถ แล้วจะรู้ว่า เราก็ทำได้

สู้ๆ สู้ตาย!

นิศาชล <ศา ค่ะ>

น.ส. นรีภรณ์ โลหะเวช

ก็อยากจะฝากน้องๆ นะคะว่า ถ้าน้องๆ มีจินตนาการ อะไรก็ให้แสดง หรือ เผยแพร่ออกมานะคะ เพราะ ว่า ถ้าน้องเก็บความรู้ ความสามารถไว้คนเดียวก็อาจ จะไม่เกิดประโยชน์อะไร นะคะ มีอะไรดีๆ นำออก มาเถอะค่ะ เพื่อน้องๆ จะประสบความสำเร็จใน อนาคตนะคะ

(นรีภรณ์ โลหะเวช)

น.ส. อนุสรา เณรพงษ์

" ขอฝากให้น้องๆ หนูๆ ทุกคนที่มีความคิดในเรื่องใดก็ตาม ที่คิดที่จะลงมือทำแล้ว ก็ควรที่จะทำ และอย่าท้อถอย เพราะทุกเรื่องที่เราตั้งใจที่จะทำแล้ว มันก็คงไม่เกินความสามารถที่เรามีอยู่หรอกค่ะ แค่มีความคิดและตั้งใจ ก็มีชัยไปกว่าครึ่งแล้วค่ะ "

สู้ๆ ค่ะ

Puy

(อนุสรา เณรพงษ์)

(ปุ๊ย)

" อนาคตของน้องๆ จะสวยงามได้ น้องๆ ทุกคนจะต้องเริ่มเติมแต่งปัจจุบันให้สวยงามก่อน โดยการเป็นคนดีของพ่อแม่และประเทศชาติ "

Fone

(น.ส. นรินทร์ ทองเพียร)

น.ส. สิรินภา เลิศสดาหาร

พี่ขอฝากน้องๆ ทุกคนนะค่ะ ว่าความสำเร็จไม่ได้มาง่ายๆ ถ้าหากเราไม่มีความพยายาม ขยัน อดทน มุ่งมั่น ถ้าเราทำสิ่งที่เรารัก และต้องการแล้วสิ่งนั้นจะออกมาดีที่สุด แล้วถ้าเราตั้งใจทำสิ่งนั้นแล้ว แม้ผลจะออกมาเป็นอย่างไร เราก็จะไม่เสียใจ สุดท้ายพี่ก็ขอให้น้องตามฝันและหาฝันของน้องให้เจอนะค่ะ พี่เป็นกำลังใจให้ค่ะ

PHA

(สิรินภา เลิศสดาหาร (ภา))

น้องๆ เริ่มมีประกายแห่งความคิด ความอยากเดินตามพี่ๆ ที่เป็นนักคิดนักประดิษฐ์รุ่นเยาว์บ้างหรือยัง ถ้ายัง ลองศึกษาโครงงานวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมักมีกิจกรรมน่าสนใจ เน้นสรรสร้างชีวิตความเป็นอยู่อย่างพอเพียงได้ เป็นการดำเนินตามรอยเบื้องพระยุคลบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงเป็น ***"พระบิดาแห่งการประดิษฐ์ไทย"***

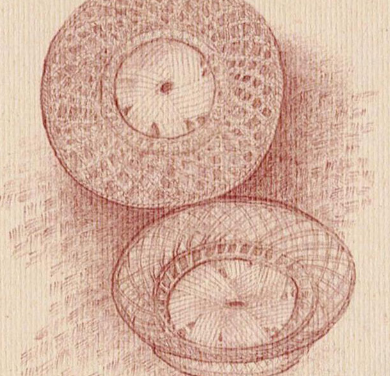

เสวียนหม้อ

เด็กหญิงสุวนันท์ คีรีรัตน์
ชั้น ป.๖ โรงเรียนบ้านสวรรค์ จังหวัดสงขลา

หมู่บ้านของฉันเป็นหมู่บ้านเล็กๆ อยู่ในชนบท คุณครูมักจะพานักเรียนไปเรียนการทำฝีมือในหมู่บ้าน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นจากคนแก่ในหมู่บ้านที่มีความรู้ ยายไหมมูเน๊าะ เป็นหญิงชราในหมู่บ้าน อายุ ๗๕ ปี แต่ยังแข็งแรง แกทำเสวียนหม้อได้สวยงาม และมีหลายขนาด ฉันและเพื่อนๆ ชั้น ป.๕ ป.๖ หัดทำเสวียนหม้อจากยายไหมมูเน๊าะ ฉันและเพื่อนๆ อีกสองคนก็ได้เป็นตัวแทนไปแข่งขันการทำเครื่องใช้ที่ได้จากวัสดุธรรมชาติในงานวันอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย จนได้รางวัลที่ ๑ และที่ ๒ ยายไหมมูเน๊าะ จะแนะนำการทำเสวียนหม้อ ทำจากก้านมะพร้าวที่ไม่แก่และอ่อนจนเกินไป แต่ถ้าจะทำให้ดีจะต้องทำจากก้านใบจากที่หาได้จากริมฝั่งป่าชายเลนในหมู่บ้าน

ปัจจุบันฉันและเพื่อนๆ ฝึกทำกันได้หลายขนาด จนสามารถนำไปขายเป็นหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งโรงเรียน ผู้ที่ซื้อเสวียนหม้อจากโรงเรียนฉันไป จะนำไปใช้รองหม้อ ใส่ผลไม้ สิ่งของเครื่องใช้ และดัดแปลงเป็นโคมไฟได้สวยงาม ฉันภูมิใจที่หมู่บ้านของฉันมีสิ่งที่เราจะเรียนรู้ได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เรามีอยู่ในหมู่บ้าน

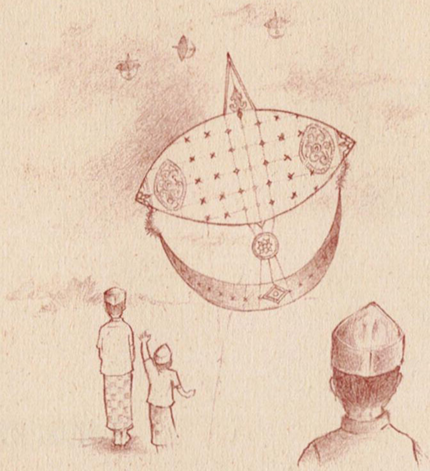

วาบูแล

เด็กชายบีลา หวันสนิ
ชั้น ป.๖ โรงเรียนบ้านเกาะแลหนัง จังหวัดสงขลา

ทุกๆ ปียามหน้าร้อน พวกเราหันมาทำว่าวกันเพื่อความสนุกสนาน วาบูแลหรือว่าววงเดือน เป็นว่าวที่นิยมกันมากในหมู่บ้านฉัน ฉันหาไม้ไผ่มาทำโครงว่าววงเดือน แล้วเอายางสาคูหรือยางต้นจากเป็นแป้งเปียกติดว่าว การทำโครงว่าวให้เบาและได้สัดส่วนจะทำให้ว่าวกินลม วาบูแลจะสวยงามเมื่อลอยอยู่บนท้องฟ้า เหมือนดวงเดือนตามชื่อนั่นแหละ บ้านฉันยามหน้าร้อนจะเห็นวาบูแลเต็มไปหมด

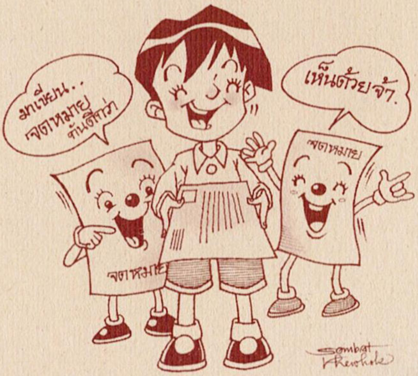

จดหมาย

เด็กชายเต้า อรินทร์
ชั้น ป.๕ โรงเรียนบ้านโป่ง จังหวัดเชียงใหม่

วันเสาร์ที่ ๒๑ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘
สวัสดีครับ ผมชื่อเต้า

ผมอยากให้เพื่อนทุกคนหันมาเขียนจดหมายติดต่อสื่อสารแทนการใช้โทรศัพท์หรือเทคโนโลยีอื่นๆ เพราะการเขียนจดหมายเราสามารถที่จะบอกเล่าถึงประสบการณ์หรือความประทับใจต่างๆ มากมาย ในสมัยนี้ไปรษณีย์ไทยมีการพัฒนามากขึ้น ทำให้จดหมายที่เราเขียนนั้นไปถึงได้เร็วกว่าสมัยแต่ก่อน แต่คนส่วนใหญ่หันไปใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่กันมากขึ้น การสื่อสารกันผ่านทางจดหมายในสมัยนี้จึงไม่ค่อยเป็นที่นิยมแล้ว ถึงใครจะว่ายังไงฉันก็ชอบการเขียนจดหมายในการสื่อสารมากกว่าอย่างอื่น นั่นก็เพราะการเขียนจดหมายทำให้ฉันได้เห็นตัวหนังสือของเพื่อนได้ และเพื่อนที่รับจดหมายก็สามารถที่จะเห็นฝีมือการเขียนของเราได้ ฉันว่าการส่งจดหมายไม่จำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์หรอก เพราะจะทำให้จดหมายนั้นดูแล้วไม่น่าสนใจ เนื่องจากว่าการเขียนย่อมมีเอกลักษณ์กว่าการพิมพ์ ฉันสังเกตจากที่ความรู้สึกของฉัน หากฉันอ่าน

จดหมายที่เขียนด้วยลายมือ ฉันจะยิ้มอย่างชื่นใจ แต่หากว่าจดหมายนั้นพิมพ์แทนการเขียน มันก็จะดูแล้วไม่จริงใจ และฉันจะคิดว่าแค่ใช้ปากกาเขียนลงกระดาษแล้วส่งมา แม้ในกระดาษเขียนแต่คำว่า สวัสดีก็ยังจะดีกว่าจดหมายที่พิมพ์มาเต็มหน้ากระดาษ ฉะนั้นพวกเรามาเขียนจดหมายกันดีกว่า จะได้มีแสตมป์สะสมกัน และมีความสุขกับการสื่อสารที่ต้องรอคอยกันดีกว่า การรอคอยจดหมายคือความสุข และเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ของจดหมาย”

พ่อหลวงในดวงใจ

เด็กหญิงสกาวรัตน์ รัตนไพร

ชั้น ม.๓ โรงเรียนปลายพระยาวิทยาคม จังหวัดกระบี่

ในปีที่ผ่านมานี้เป็นปีที่น่าประทับใจ เป็นปีที่มีแต่ความปลื้มปีติของปวงชนชาวไทย ทั้งนี้เนื่องด้วยพระมหากษัตริย์ผู้เปี่ยมด้วยปรีชาสามารถ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระองค์ท่านทรงครองราชสมบัติเป็นเวลายาวนาน ครบ ๖๐ ปี และพระองค์ท่านยังทรงสร้างขวัญและกำลังใจให้กับปวงชนชาวไทย ในนามของปวงชนชาวไทยคนหนึ่งซึ่งมีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ของชาติไทยเป็นอย่างสูง จึงขอแสดงความจงรักภักดีต่อพระองค์ท่านด้วยบทกลอนที่แต่งขึ้นด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

หกสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์ ไทยทั้งชาติร่มเย็นเป็นสุขี
ด้วยความรักเมตตาเอื้ออารี เสริมไมตรีก่อเกิดความสัมพันธ์
พระองค์ท่านทรงสร้างประโยชน์สุข แม้ยามทุกข์คอยปลอบโยนมิแปรผัน
จากปวงชนหกสิบล้านดวงชีวัน พระมิ่งขวัญขอจงทรงพระเจริญ

การครองตนตามแนวพระราชดำริ

นางสาวนารินทร์ ไพบูลย์
ชั้น ม.๔ โรงเรียนพระหฤทัยนนทบุรี

สำหรับคนทั่วไป มักจะถือเอาช่วงปีใหม่เป็นเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิต และ...สำหรับผู้ที่ทำงานราชการแล้ว เดือนตุลาคมของทุกปี ก็อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นช่วงของการเริ่มต้นใหม่ แต่....ในปัจจุบัน ....สำหรับคนไทยทั้งประเทศ ดิฉันเชื่ออย่างเหลือเกินว่า...ในศุภวาระอันเป็นมหามงคลยิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๖๐ ปี เป็นโอกาสดีอย่างที่สุดที่พวกเราพสกนิกรไทยทุกคน จะเริ่มต้น **"ครองตน ตามแนวพระราชดำริ"** เพื่อแสดงถึงความจงรักภักดีถวายเป็นราชสักการะแด่พระองค์ที่ทรงสร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างอเนกอนันต์ตลอดมา

เมื่อเราเกิดมายังเป็นเด็กเล็กๆ พ่อแม่ก็ได้ทำหน้าที่เลี้ยงดูให้เติบใหญ่ และเมื่อเราถึงวัยที่จะต้องเล่าเรียนศึกษา พ่อ-แม่ก็จะเป็นผู้สนับสนุนให้เราได้รับการศึกษา โดยมีคุณครูเป็นผู้พร่ำสอนวิชาความรู้ ขัดเกลา ความประพฤติมิให้ออกนอกลู่นอกทาง แต่เราจะเดินไปสุดเส้นทางนี้ได้ เราต้องใช้ความพยายาม ขยันหมั่นเพียร ใฝ่รู้ และประการสำคัญ การมีผู้ที่เป็นแบบอย่างที่

งดงาม ...เพื่อเราจะได้ครองตน ให้ดำรงอยู่แต่ในคุณความดี กอปรด้วยสาระประโยชน์ ซึ่งก็เป็นความโชคดีอย่างที่สุดสำหรับคนไทยทุกคนที่ได้เกิดบนผืนแผ่นดินไทย ที่เรามีพระมหากษัตริย์ที่ทรงมีพระราชจริยวัตรงดงามและพระราชหฤทัยที่ทรงเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ทรงมีความละเอียดรอบคอบมุ่งประโยชน์ต่อประชาชนสูงสุด พระองค์ทรงเป็นองค์ต้นแบบ แรงบันดาลใจ ความปลื้มปีติ ความศรัทธาเชื่อมั่น ขวัญกำลังใจ ของพสกนิกรไทยทุกคน

ขอให้เรานึกย้อนไปในอดีต เมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงรับพระบรมราชาภิเษกเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ เมื่อ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๘๙ พระองค์ทรงมีพระปฐมบรมราชโองการว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” และนับแต่บัดนั้นเป็นต้นมา พระองค์ก็ได้ทรงอุทิศพระวรกายตรากตรำและมุ่งมั่น เพื่อพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของปวงชนชาวไทย โดยมิได้เลือกเชื้อชาติ วรรณะ และศาสนา ทรงรับฟังปัญหาทุกข์ยากของราษฎร และพระราชทานแนวทางการดำรงชีพเพื่อให้ประชาชนของพระองค์สามารถพึ่งพาตนเองได้ดังพระราชดำรัสตอนหนึ่งที่ว่า “....การเข้าใจถึงสถานการณ์ของผู้ที่เราจะช่วยเหลือนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด.....และการช่วยเหลือนั้น ควรยึดหลักสำคัญว่า เราจะช่วยเหลือเขาเพื่อให้เขาสามารถช่วยตนเองได้ต่อไป...” พระราชดำริของพระเจ้าอยู่หัวมีมากมาย ซึ่งก็ให้ประโยชน์เกินกว่าคณานับ มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริกว่าสามพันโครงการ ที่แสดงถึงพระอัจฉริยภาพในทางความคิดและการดำเนินงานอันเอื้อประโยชน์ต่อคนไทย พระองค์พระราชทานพระราชดำริในการแก้ไขปัญหา ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเสมอ พระองค์ทรงประยุกต์ใช้เทคโนโลยีง่ายๆ แต่ประหยัด ซึ่งสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม

พระองค์ทรงดำรงอยู่ในทศพิธราชธรรม ทรงอุทิศพระองค์ในการบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการ เพื่อความร่มเย็นเป็นสุขของพสกนิกรไทย

ทรงเป็นมิ่งขวัญแห่งความสามัคคียึดเหนี่ยวจิตใจของปวงชนชาวไทย พระองค์ทรงเป็นนักประชาธิปไตยและทรงนำ "ประชาพิจารณ์" มาใช้ในการบริหาร โดยทรงคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเสมอดังพระราชดำรัสที่ว่า "การไปช่วยเหลือประชาชนนั้น ต้องรู้จักประชาชน ต้องรู้ว่าประชาชนต้องการอะไร" พระองค์ทรงประสบความสำเร็จในการครองราชย์ ครองตน ครองคน ครองงาน และครองใจได้อย่างสมบูรณ์ ทรงเป็นองค์ต้นแบบของความกตัญญู ความประหยัด พระราชดำริและพระราชกรณียกิจของพระองค์เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในทุกโอกาสและทุกสถานการณ์

ดิฉันภาคภูมิใจยิ่ง ที่ได้อาศัยภายใต้พระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงครองแผ่นดินโดยธรรม พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถในทุกๆ ด้าน ทรงเป็นแบบอย่างให้เราได้เห็นแล้วนำไปคิดและปฏิบัติตาม พระองค์ทรงมีพระจริยวัตรที่ยิ่งกว่าพระมหากษัตริย์ ดิฉันจึงขอเป็นหนึ่งที่ยืนหยัด "ครองตนตามแนวพระราชดำริ" ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณยิ่ง

ดังนั้น ในศุภวาระอันเป็นมหามงคลยิ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา ทรงครองราชย์อย่างมีทศพิธราชธรรมมาตลอด ๖๐ ปี จึงเป็นโอกาสดีที่คนไทยทุกคน จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนำพระราชดำริมาเป็นแนวทางในการครองตน เพื่อผลดีที่จะเกิดขึ้นทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติของเรา ให้มีแต่สันติสุข มาร่วมกันใช้พลังความตั้งใจดีของทุกคนเพื่อผลักดันให้สังคมไทยก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้อง ปฏิบัติตนอย่างหญ้าแฝกซึ่งมีแต่สร้างสรรค์ประโยชน์และความมั่นคงให้แก่ตนและแผ่นดินตามพระบรมราโชวาท

วันนี้ วันที่หัวใจทุกดวงของคนไทยผสานเป็นหนึ่งเดียวกัน น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ จึงนับเป็นโอกาสเหมาะสมยิ่งที่พวกเราจะทำดีด้วยการครองตนตามพระราชดำริ เพื่อเป็น "ปฏิบัติบูชา" ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

บทกลอนสำหรับแม่และพ่อ

เด็กชายอธิราช ศิริธีระศิลป์
ชั้น ม.๓ โรงเรียนเบญจมราชูทิศจังหวัดจันทบุรี

พระคุณใดไหนเล่าเท่าคุณแม่ เฝ้าดูแลลูกทุกคนจนเติบใหญ่
มอบความรักความรู้ควบคู่ไป ให้น้ำใจและน้ำนมห่มชีวา
แม่ทำงานตรากตรำไม่พร่ำบ่น เพื่อให้ลูกทุกคนได้ศึกษา
พยายามเร่งรัดพัฒนา แม่หวังว่าลูกเติบใหญ่ได้ดูแล
วันนี้ลูกเติบใหญ่เข้าใจซึ้ง ผู้เป็นหนึ่งในดวงใจใช่.....คือแม่
ความรักท่านยิ่งใหญ่ไม่ผันแปร เป็นรักแท้ยากจักหาคำเฉลย
พระคุณแม่ล้ำฟ้ามหาสมุทร และสูงสุดยากเกินประเมินเอ่ย
ผู้เป็นลูกรู้ความตามภิเปรย อย่าเฉยเมยรีบกราบเท้าเฝ้าแทนคุณ
ในครอบครัวหากขาดพ่อคล้ายถ่อหัก ลูกไร้หลักคอยจุนเจือและเกื้อหนุน
พ่อให้ความเมตตาเฝ้าการุณ คอยค้ำจุนชีวิตให้ลูกได้ดี
พ่อแนะนำแนวทางสร้างชีวิต ปลูกความคิดเสริมปัญญารู้หน้าที่
พ่ออบรมทุกท่วงท่าประดามี พ่อช่วยชี้อนาคตให้งดงาม
สอนให้ลูกเป็นคนดีมีเหตุผล รู้คุณคนไม่รังเกียจไม่เหยียดหยาม
มีระเบียบวินัยให้ลือนาม พยายามเสริมส่งเพื่อวงศ์วรรณ
ลูกจึงควรกตัญญูรู้พระคุณ เฝ้าเกื้อหนุนคอยรับใช้ให้สุขสันต์
หลอมความรักพ่อกับลูกมั่นผูกพัน ตราบถึงวันสุดท้ายที่ปลายทาง

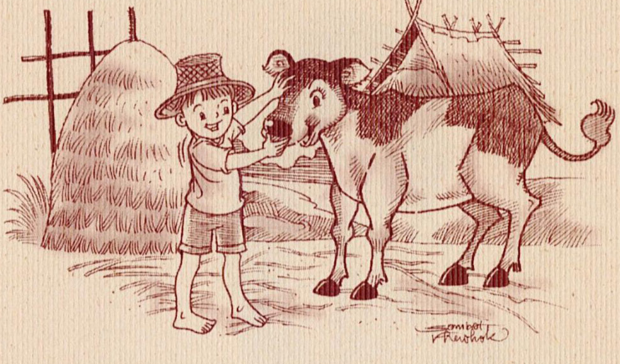

ภูมิใจที่เกิดเป็นลูกแม่

เด็กชายหนึ่งบุรุษ จามน้อยพรม
ชั้น ป.๔ โรงเรียนเซนต์ยอแซฟสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ผมชื่อหนึ่งบุรุษ แม่เล่าถึงที่มาของชื่อผมว่า ผมเป็นหลานชายคนเดียวในตระกูลและคำว่า "หนึ่ง" หมายถึงผมเป็นหนึ่งในดวงใจพ่อแม่ ทุกวันเสาร์ อาทิตย์ ผมจะออกไปบ้านสวนกับแม่บ่อยๆ ผมรักและผูกพันกับที่นั่นมากเพราะที่บ้านสวนมีธรรมชาติที่ร่มรื่น อากาศบริสุทธิ์ เย็นสบาย มีที่ให้วิ่งเล่นมากมาย ที่สวนแม่จะเลี้ยงไก่ เลี้ยงวัว มีสระน้ำขนาดใหญ่สำหรับเลี้ยงปลา รอบๆ ขอบสระแม่จะปลูกผลไม้ตามฤดูกาลหลายชนิด เช่น มะม่วง ส้มโอ พุทรา มะกอกน้ำและอื่นๆ ผมชอบเล่นกับลูกวัวตัวเล็กๆ เอาฟางหรือหญ้าแห้งให้มันกิน แม่บอกผมว่าถ้าเราเล่นหรือลูบคลำตามลำตัวของลูกวัวตั้งแต่เล็กๆ เมื่อโตขึ้นวัวก็จะเชื่อง ง่ายต่อการดูแล

อาชีพเกี่ยวกับการเกษตรไม่ใช่จะทำได้ง่ายๆ ต้องมีใจรัก ขยันหมั่นเพียร อดทน ทุกครั้งที่คุณครูหรือเพื่อนๆ ถามผมว่า "แม่ทำงานอะไร" ผมตอบอย่างภูมิใจว่า "เกษตรกรครับ" ในสังคมปัจจุบันอาชีพนี้ไม่มีใครอยากทำ เขาบอกว่า "เหนื่อยและไม่มีหน้ามีตาในสังคม" แต่สำหรับผมแล้วเป็นอาชีพที่มีเกียรติและน่ายกย่องมากอาชีพหนึ่ง ต่อไปในอนาคตข้างหน้า ถ้าไม่มีเกษตรกร เด็กไทยก็จะไม่มีโอกาสได้เห็นหรือสัมผัสชีวิตแบบท้องทุ่งท้องนา

แม่

เด็กหญิงปรารถนา วันมี
ชั้น ม.๑ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ กรุงเทพฯ

"แม่" คำคำเดียวแต่ลึกซึ้งกินใจ แม่เป็นผู้ให้ที่ไม่หวังสิ่งตอบแทน ตลอดเก้าเดือนที่อุ้มท้องลูก แม่ต้องลำบากยากเข็ญ ต้องรับประทานอาหารที่ทำให้ลูกแข็งแรง แม้บางอย่างแม่จะไม่ชอบก็ตาม เมื่อคลอดลูกแล้วยังจะต้องคอยดูแลทะนุถนอมกล่อมเกลี้ยงเลี้ยงดูลูก ส่งเสียให้ลูกได้ศึกษาเล่าเรียน ลูกระลึกถึงพระคุณของแม่ดี ที่ลูกเติบโตมาได้ทุกวันนี้ก็เพราะเลือดจากกายาแม่ที่กลั่นออกมาเป็นหยาดน้ำนมอันบริสุทธิ์ ทุกหยดที่หล่อเลี้ยงกายลูกตั้งแต่เล็กจนโต แม่พร่ำสอนแต่สิ่งดีๆ แม่คือผู้หญิงที่เสียสละ พระคุณของแม่ล้ำล้นจนเกินที่จะตอบแทนได้ วันใดที่ลูกท้อแท้ สิ้นหวัง แม่จะอยู่เคียงข้างลูกเสมอ ไม่มีใครจะเข้าใจลูกได้เท่ากับแม่อีกแล้ว แม่เป็นดังวีรสตรีของลูก เป็นแสงสว่างที่คอยส่องนำทางให้แก่ลูกในทุกย่างก้าวของชีวิต ลูกรู้ดีว่า "ถ้าไม่มีแม่ ลูกก็คงจะไม่มีวันนี้"

ความหลัง...ความหวังของคนไทย

นางสาวสุดารัตน์ สุยะทา
ชั้น ปวส.ปี ๑ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร
จังหวัดสมุทรสาคร

ในอดีตที่ผ่านมาซึ่งไม่นานนัก หากใครเอ่ยถึงเมืองไทย คนไทย สิ่งที่ผุดขึ้นตามมาของคนที่เอ่ยคือ ภาพเมืองที่อุดมไปด้วยรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ มิตรภาพ เมืองที่อุดมไปด้วยศิลปวัฒนธรรมประเพณี เมืองที่มากด้วยความสงบร่มเย็น หากแต่ว่าวันนี้ถ้าให้คนพูดถึงเมืองไทยสิ่งที่ตามมาในความคิดของเขา คือ เรื่องราวที่ตรงกันข้ามแม้จะไม่ลิบลับแต่การมองในแง่บวกย่อมลดลงอย่างแน่นอน นั่นหมายถึงการมองแง่ลบย่อมมากขึ้นตามมาเป็นเงาตามตัว

การจะสืบค้นหาว่าใครผิด ผิดเพราะใคร ในตอนนี้ฉันคิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องที่ต้องนำมาคิดในอันดับต้นๆ หากแต่การค้นคว้าหาวิธีแก้ไข หาจุดที่ทำให้รอยยิ้มที่เปี่ยมไปด้วยความสุขเกิดขึ้นในสังคมไทย คนไทยตอนนี้อยู่ในสภาวะที่น่ากลัว ความปรองดองถูกกำหนดให้มีขีดจำกัด มีข้อกำหนดจนเกินไป เลือกดำเนินชีวิตแบบกลุ่มจนเกินไปเสียแล้วในตอนนี้ แต่อย่างไรก็ตามฉันก็เชื่อว่าด้วยรากลึกของคนไทยที่มีความรักสงบ มีความโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อ

เผื่อแผ่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ไม่ยากจนเกินไปที่เราจะเป็นหนึ่งเดียว ดังจะเห็นได้จากเมื่อครั้งที่งานเฉลิมฉลองที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี สีเหลือง ได้แต่งแต้มท้องถนน เพราะนั่นคือความเป็นไทยที่แท้จริงแม้จะเกิดขึ้นเพียงช่วงหนึ่งของเวลาก็ตาม

คนไทยมีความหลังที่งดงาม การแสดงความคิดเห็นในบางเรื่องยังอยู่ในกรอบจารีตประเพณีปฏิบัติ รู้จักอภัย อภัยให้ความคิดของคนอื่นที่คิดไม่ตรงกับตัวเองบ้างในบางครั้ง เมื่อรู้จักให้อภัยคำว่าต้องชนะให้ได้จะได้ไม่เกิดกับตัวเอง ผู้ชนะในบางครั้งคือผู้แพ้ดีๆ นี่เอง ซ้ำร้ายไปกว่านั้นด้วยความอยากเป็นผู้ชนะ สามารถทำทุกวิธีไม่ยกเว้นว่านี่คือความชั่วที่ส่งผลร้ายต่อวงกว้างหรือส่วนรวม ความรู้สึกขาดความรับผิดชอบชั่วดีเกิดขึ้นได้ง่ายกับคนที่ต้องการเป็นผู้ชนะ การอยู่ร่วมกันนั้นหลักสำคัญไม่ใช่ต้องมีคนปกครองที่ดีที่เก่งเสมอไป การมีกฎมากนั่นแสดงถึงการที่คนเราอยู่ร่วมกันยากขึ้นมีความสงบน้อยลงถึงได้มีกฎระเบียบปฏิบัติมากขึ้น การอยู่ร่วมกันโดยถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ยกตัวอย่างเช่นสัญญาณไฟจราจรก็หมดความหมาย ถ้าเรามีระเบียบในตนเอง รู้จักลดราวาศอก การอยู่ด้วยกันแล้วนำความสุขมาให้กันอย่างเช่นอดีตของคนไทยเรานี่สิสำคัญ

ฉันเชื่อว่าคนไทยทุกคน ยังมีความหวังที่จะเห็นภาพที่คนไทยไว้เนื้อเชื่อใจกันได้ ยิ้มทักทายกันด้วยความจริงใจต่อกัน ความระแวดระวังไม่เกิดขึ้นทุกฝีก้าวที่ยืนอยู่บนแผ่นดินทองแผ่นดินไทยแห่งนี้ เมื่อวันนั้นมาถึงเรื่องราวที่เป็นความหลังจะกลับมา มิตรภาพ เสียงหัวเราะของคนไทยจะกลับมาแผ่นดินสงบสุขและคนไทยจะหวงแหนไม่ให้มันหายไปไหนอีก ฉันเชื่อว่าไม่นานเกินรอ เพราะความหวังที่ว่ามีฉันคนหนึ่งที่รอความหลังนั้น

วัฒนธรรมไทย

เด็กหญิงกิตอำพร ภะโว
ชั้น ม.๓ โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานคร

สมัยก่อนเมื่อมองวัฒนธรรมไทยของเราแล้ว จะเห็นว่าคนสมัยก่อนเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญมากคือ การสืบสานประเพณีไทย เช่นการรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ การไหว้ สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ คำขอบคุณ คำขอโทษ การแบ่งปันสิ่งของ เช่นแบ่งอาหารที่เราทำกันรับประทานให้เพื่อนบ้าน เขาจะรู้สึกว่าเรามีน้ำใจ คิดดี เป็นมิตรกับเขา การช่วยเหลือกันโดยไม่มีสิ่งตอบแทนทำให้ผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือเห็นความสำคัญ ยามใดที่เราต้องการความช่วยเหลือเขาจะกลับมาช่วยเราภายหลังได้ เห็นไหมคะ คนสมัยก่อนเขามีวัฒนธรรมไทยดีกันมากเลยค่ะ เด็กไทยเยาวชนรุ่นใหม่ควรเอาอย่างให้มากๆ นะคะ เพราะจะทำให้เราดูมีเสน่ห์ในตัวมากขึ้น ใครเห็นเราจะได้รับคำชมที่ดีค่ะ

สมัยนี้อาจจะไม่ค่อยได้เห็นวัฒนธรรมไทยของเรา ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อก่อนมาก คนไทยสมัยนี้รับวัฒนธรรมจากชาติอื่นมามาก สิ่งที่ไม่ควรทำเช่น การใส่เสื้อโชว์ส่วนต่างๆ ของร่างกาย การเจาะบริเวณส่วนต่างๆ ของใบหน้า อาจทำให้เกิดเชื้อโรคขึ้นได้ เป็นผู้หญิงไม่ควรเที่ยวกลางคืนเป็นอย่างยิ่งจะเกิดภัยอันตรายกับตนเอง รวมถึงนิยมวัตถุสิ่งของกันไปตามสมัย เห็นไหมคะอย่างที่กล่าวมาทั้งหมด การกระทำบางอย่างอาจจะเห็นได้แต่ก็ไม่ควรกระทำ เราควรทำสิ่งดีๆ อย่างที่กล่าวมาข้างต้นค่ะ เพราะจะทำให้เรามีชีวิตที่ดีในวันข้างหน้า

ภาษาไทยในใจฉัน

เด็กหญิงแววจันทร์ สุขปัน
ชั้นป. ๖ โรงเรียนอนุบาลเชียงราย
จังหวัดเชียงราย

สวัสดีเพื่อนๆ ฉันชื่อเบียร์ ตอนที่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ฉันรู้สึกว่าการเรียนภาษาไทยน่าเบื่อที่สุด เพราะเหมือนกับมานั่งฟังเทศนา แต่พอขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ฉันเริ่มสนใจ โดยตอนแรกจะเริ่มจากการแต่งบทร้อยกรอง พอขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ฉันกลับสนใจภาษาไทยมากกว่าวิชาอื่นๆ ตอนนี้ฉันอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ฉันรู้แล้วว่าทำไมฉันถึงสนใจภาษาไทยเพราะ ๑. มีความสุข เมื่อได้อ่านบทร้อยกรองต่างๆ ๒. ได้แต่งกลอนภาษาไทย ๓. ข้อนี้สำคัญที่สุดคือภาษาไทยเป็นหัวใจหลักของทุกวิชา แม้แต่ภาษาอังกฤษก็ใช้ในการสื่อสารเพื่อให้รู้ความหมาย ถ้าทุกคนสามารถเขียน อ่านภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง แสดงว่าคนนั้นเป็นคนไทยแท้อย่างแน่นอน

“ภาษาไทยคือหัวใจหลักของทุกวิชา”

วัฒนธรรมที่ฉันภาคภูมิใจ ประเพณีปีใหม่ม้ง (น่อแป๊เจ่า)

เด็กหญิงวนิดา รักษ์คีรีเขต
ชั้น ม. ๒ โรงเรียนเทิงวิทยาคม
จังหวัดเชียงราย

ชนทุกชาติทุกภาษา ย่อมมีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ที่น่าภูมิใจของตน ตั้งแต่ครั้งบรรพบุรุษและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน บางชนชาติได้อนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมของตนเป็นอย่างดี แต่บางชนชาติก็ได้หลงลืมวัฒนธรรมของตน กลับไปนำเอาวัฒนธรรมของชนชาติอื่นมาปฏิบัติ แต่ไม่เคยคิดที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมของตนให้ยั่งยืนเลย

ประเพณีปีใหม่ม้งเป็นวัฒนธรรมเก่าแก่ของชาวเขาเผ่าม้งที่ได้อนุรักษ์สืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานจนถึงทุกวันนี้ ปีใหม่ม้งจะจัดในช่วงปลายเดือนธันวาคมถึงต้นเดือนมกราคม จัดประมาณ ๘-๑๒ วัน ผู้ที่กำหนดจัดงานปีใหม่ม้งคือผู้สูงอายุของแต่ละหมู่บ้าน โดยจะประชุมเลือกวันที่เป็นมงคลเป็นวันแรกของงานและวันปิดงาน ปีใหม่ม้งจะจัดเฉพาะวันที่เป็นเลขคู่เท่านั้น เพราะถ้าจัดวันที่เป็นเลขคี่เชื่อกันว่าหญิงสาวจะท้องก่อนแต่งงาน งานปีใหม่ม้งของแต่ละ

หมู่บ้านอาจจะไม่ตรงกัน บางหมู่บ้านจัดเร็วบางหมู่บ้านก็จัดช้า ในช่วงก่อนถึงปีใหม่ฉันและน้องจะไปช่วยพ่อกับแม่ตัดฟืนเพื่อใช้ในช่วงปีใหม่ ทุกครอบครัวจะทำแบบนี้กัน บางวันฉันก็จะไปตัดฟืนกับเพื่อนๆ แม่ของฉันจะตัดเย็บเสื้อผ้าเป็นชุดๆ สำหรับฉันและน้องใส่ต้อนรับปีใหม่ ผ้าที่แม่นำมาตัดเสื้อผ้านั้นแม่ซื้อมาจากร้านขายผ้า ส่วนผ้าปักลวดลายสวยงามที่ฉันและน้องสาวช่วยแม่ปัก แม่จะนำมาเย็บติดแขนเสื้อและส่วนต่างๆ ของชุดม้ง ฉะนั้นเด็กผู้หญิงม้งจึงปักผ้าม้งเป็นตั้งแต่อายุ ๖-๗ ขวบ

เมื่อใกล้จะถึงปีใหม่ม้ง คือเหลืออีกแค่ ๒ วันก็จะถึง ฉันและเพื่อนๆ จะชวนกันไปเก็บผักสำหรับหมู วัว ม้า มาสะสมให้สัตว์เหล่านี้กินในช่วงปีใหม่ เพราะจะไม่ให้ออกจากหมู่บ้าน ๓ วัน เสร็จแล้วพวกเราจะมานั่งเย็บลูกบอล โดยใช้เศษผ้ากว้างประมาณ ๑ นิ้ว ยาว ๑๒ นิ้ว หรืออาจยาวกว่านี้ก็ได้ นำเศษผ้ามาพันกันให้กลมจนได้ขนาดที่ต้องการ แล้วใช้ผ้าสี่เหลี่ยมจัตุรัสเย็บห่อจัดให้ได้รูปทรงกลม พวกเราเรียกบอลนี้ว่า "เก๊านะ" เย็นวันนั้นฉันจะช่วยแม่แช่ข้าวเหนียวไว้เป็นจำนวนมากเพื่อนึ่งตอนรุ่งเช้า เช้าวันใหม่หลังจากกินข้าวเสร็จฉันจะช่วยแม่นึ่งข้าว เมื่อข้าวที่นึ่งสุกพ่อก็จะยกไปตำในครกที่ทำจากต้นไม้ที่แข็งแรง ฉันก็จะวิ่งไปเรียกอา หรือญาติๆ ที่เป็นผู้ช่วยมาช่วยพ่อตำ เมื่อตำเสร็จก็จะปั้นให้เป็นก้อนกลมๆ แล้วห่อด้วยใบตองเก็บไว้กินในวันปีใหม่ พวกเราเรียกข้าวที่ตำนี้ว่า "จั๋วด๊า" หลังจากที่ตำข้าวเหนียวของครอบครัวฉันเสร็จ พ่อจะไปช่วยครอบครัวอื่นตำ เสร็จจากการตำจั๋วด๊าแล้วในเวลาเย็นทุกคนในหมู่บ้านที่เป็นนามสกุลแซ่เดียวกันจะไปรวมตัวกันที่บ้านของผู้ที่มีอายุสูงสุดในแซ่นั้นๆ เพื่อทำพิธีเปิดงานปีใหม่ ซึ่งจะไม่เสียเวลาทำพิธีในวันรุ่งขึ้นอีก คนที่นามสกุลต่างแซ่จะไม่ร่วมพิธีกัน ครอบครัวไหนที่สมาชิกไม่ได้มาช่วยพิธีนี้ พ่อแม่จะต้องนำเสื้อผ้าของผู้นั้นไปร่วมพิธีแทน หลังเสร็จพิธีทุกคนก็จะพากันกลับบ้าน แม่ของฉันจะฆ่าไก่สำหรับกินเช้าวันรุ่งขึ้น ฉันก็จะช่วยแม่ล้างไก่ สับไก่

พอรุ่งเช้าซึ่งเป็นวันแรกของวันปีใหม่ แม่จะต้มไข่ไก่ให้พวกเราคนละ ๒ ฟองเพื่อเป็นของขวัญวันปีใหม่ แม่จะทำกับข้าวแล้วตั้งโต๊ะอาหาร จากนั้นพ่อก็จะทำพิธีส่งอาหารในวันปีใหม่ไปให้แก่ดวงวิญญาณที่เป็นญาติของฉัน การทำพิธีนี้จะทำเหมือนกันทุกครอบครัว ระหว่างที่รอพ่อทำพิธีฉันและน้องจะเอาจั๋วด๊ามาปิ้งจนสุกแล้วจิ้มกับน้ำอ้อยกินอุ่นๆ กรอบๆ จะอร่อยมาก หลังจากที่พ่อทำพิธีเสร็จแล้วพ่อจะเอากระดาษสีขาวให้พวกเรานำไปติดตามประตูบ้าน เสาบ้าน ยุ้งข้าว ห้องน้ำ โรงฟืน เล้าไก่ เล้าหมู แล้วพวกเราก็จะมากินข้าวเช้า แต่งตัวด้วยชุดม้งที่สวยงามเดินไปสู่ลานเก๊านะ พร้อมกับเอาเก๊านะไปด้วย เก๊านะนั้นผู้หญิงเท่านั้นที่มี ผู้ชายจะไม่มีเพราะจะต้องไปโยนกับผู้หญิง หนุ่มต่างหมู่บ้านจะมาโยนเก๊านะกับสาวต่างหมู่บ้าน เมื่อหนุ่มต่างหมู่บ้านมาถึงหมู่บ้านของฉัน รุ่นพี่ที่เป็นผู้หญิงจะไปเชิญให้มาโยนเก๊านะกับสาวในหมู่บ้านของฉัน การจับคู่โยนเก๊านะนั้นหญิงชายคนไหนที่นามสกุลแซ่เดียวกันจะโยนด้วยกันไม่ได้ เพราะถือว่าเป็นพี่น้องกัน การโยนเก๊านะจะเริ่มตั้งแต่เช้าจนถึงเที่ยง ฝ่ายหญิงจะพาฝ่ายชายไปกินข้าวเที่ยงที่บ้าน ถ้าไม่พาไปแสดงว่าฝ่ายหญิงนั้นไม่มีน้ำใจ ไม่รู้จักมารยาทของม้ง หลังกินข้าวเที่ยงแล้วก็จะพากันมาโยนเก๊านะจนถึงเย็น ฝ่ายชายก็จะกลับบ้านแล้วมาใหม่ในวันรุ่งขึ้น และจะโยนเก๊านะเช่นนี้ทุกๆ วันจนกว่าจะหมดงาน ส่วนพวกเด็กๆ ก็จะโยนเก๊านะด้วยกัน เด็กผู้ชายบางคนก็จะเล่นลูกข่างที่ทำมาจากไม้ดิบ ในช่วงปีใหม่นี้กรรมการหมู่บ้านจะรณรงค์ให้ผู้ที่จะเดินไปลานโยนเก๊านะใส่ชุดม้ง และถ้าหากใครไม่ปฏิบัติตามก็จะถูกปรับตามข้อตกลงของหมู่บ้าน

งานปีใหม่ม้งใช่ว่าจะจัดขึ้นเพื่อให้หนุ่มสาวได้พบปะคุยกันเท่านั้น แต่ยังจัดขึ้นเพื่อที่ชาวม้งทุกคนจะได้หยุดพักผ่อนจากการทำงานมาตลอดทั้งปี ทุกคนจะว่างงานกันหมดไม่มีใครไปทำไร่ ทำนา ทำสวนเลย บางคนก็ไปเยี่ยมญาติต่างหมู่บ้าน ปีใหม่ม้งจะเป็นช่วงที่สมาชิกทุกคนในครอบครัวจะอยู่

พร้อมหน้ากัน คนที่ไปทำงานต่างถิ่นก็จะกลับบ้าน ฉะนั้นช่วงปีใหม่จึงเป็นช่วงที่ทุกคนมีความสุขมากๆ แต่ปัจจุบันเด็กบางคนที่ได้จากบ้านไปเรียนในตัวเมืองไม่อาจหยุดเรียนเพื่อไปร่วมงานปีใหม่ม้งได้ เพราะถ้าหยุดก็จะทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน จึงไม่ค่อยเห็นวัยรุ่นที่เรียนไกลบ้านไปร่วมงานปีใหม่ม้ง ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากให้มีวันหยุดในช่วงปีใหม่ม้ง เพื่อให้นักเรียนที่เรียนไกลบ้านได้กลับมาร่วมงาน ถึงแม้ปัจจุบันฉันจะไม่ได้ร่วมงานปีใหม่ม้งแต่ฉันก็จะอนุรักษ์และสืบสานประเพณีนี้ไว้จะชวนเพื่อนๆ มาร่วมกันอนุรักษ์และเผยแพร่ให้ผู้ที่สนใจได้รู้และเข้าใจ ฉันจะไม่ลืมประเพณีนี้เลย

ฉันอยากให้ทุกๆ คนอนุรักษ์วัฒนธรรมที่สวยงามของตนไว้ให้ยั่งยืนเพื่อให้คนรุ่นหลังได้รู้และสืบทอดต่อไป และฉันก็ขอเชิญชวนให้ทุกๆ คนมาร่วมงานปีใหม่ม้งกับชาวเขาเผ่าม้ง อาจจะไปร่วมกับหมู่บ้านม้งที่อยู่ใกล้ๆ หรือไกลก็ได้ แล้วทุกคนก็จะรู้ว่างานปีใหม่ม้งนั้นมีความสนุกสนานอย่างไร

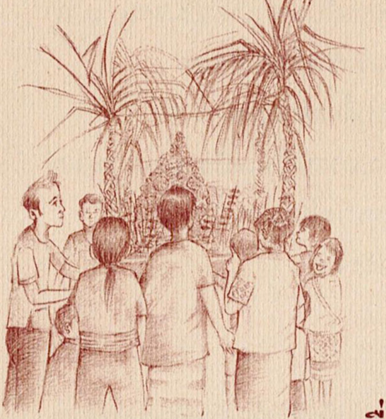

เรื่องเล่าจากจังหวัดนครศรีธรรมราช

เด็กหญิงสุดารัตน์ ศรีราเพ็ญ
ชั้น ม.๑ โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา
มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย
จังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชอยู่ทางภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีอะไรแปลกๆ หลายๆ อย่าง บางคนคิดว่าคนนครฯ มีจิตใจโหดร้าย แต่แท้จริงแล้วคนนครฯ เป็นคนใจดี วันนี้หนูจะเล่าเรื่องประเพณีวันสารทเดือนสิบของชาวนครฯ ให้ฟังค่ะ

ความเป็นมาของ วันสารทเดือนสิบ

ประเพณีสารทเดือนสิบ จัดขึ้นด้วยเหตุดังนี้

๑. เพื่อทำบุญให้ผู้ล่วงลับไปแล้วตามความเชื่อของชาวพุทธ เชื่อว่าในเดือนสิบญาติพี่น้องซึ่งล่วงลับไปแล้วกลายเป็นเปรต (เปรต หมายถึง ผู้ล่วงลับไปแล้วที่มีบาปกรรมตกอยู่ในนรก) จะได้รับการปล่อยตัวจากพญายมให้ขึ้นมาพบญาติพี่น้องบนโลกมนุษย์ในวันแรม ๑ ค่ำเดือนสิบ ญาติพี่น้องที่

มีชีวิตอยู่จึงจัดอาหารไปทำบุญ เพื่ออุทิศให้ผู้ล่วงลับเหล่านั้นในวันแรม ๑ ค่ำ เดือนสิบและวันแรม ๑๐ ค่ำ เดือนสิบ อันเป็นวันที่เปรตกลับนรก

๒. เพื่อนำผลผลิตจากการเกษตรไปเลี้ยงพระสงฆ์

๓. เพื่อนำผลผลิตทางการเกษตรไปถวายเป็นเสบียงของพระสงฆ์ตลอดฤดูฝน อันเป็นระยะที่พระภิกษุออกบิณฑบาตไม่สะดวก

๔. เพื่อแสดงออกถึงความรื่นเริงประจำปี

ขนมที่ใช้ในประเพณีสารทเดือนสิบ....คือ

ขนมพอง	หมายถึง	แพล่องพาญาติผู้ล่วงลับไปแล้ว ข้ามห้วงมหรรณพ
ขนมลา	หมายถึง	แพรพรรณเครื่องนุ่งห่ม
ขนมบ้า	หมายถึง	ลูกสะบ้าสำหรับเล่นในวันสงกรานต์
ขนมดีซำ	หมายถึง	เงิน หรือ เบี้ย สำหรับใช้สอย
ขนมกง	หมายถึง	เครื่องประดับ (หรือ ขนมไข่ปลา)
หุ้มรับ	หมายถึง	สำรับหรือภาชนะ ที่ใช้ในการบรรจุสิ่งของต่างๆ เพื่อนำไปถวายพระในประเพณีสารทเดือนสิบ

ประเพณีสารทเดือนสิบเป็นประเพณีที่แสดงถึงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของหมู่คณะ ความรัก หวงแหนในประเพณีอันเป็นมรดกมาแต่โบราณ เป็นประเพณีหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราชฯ ยังมีอีกหลายประเพณี มีอีกหลายอย่างเกี่ยวกับจังหวัด "นครฯ" เช่น การจักสานย่านลิเภา เครื่องถมนครฯ มโนราห์ งานตากพระ และเที่ยว "วัดพระมหาธาตุวรวิหาร" ฯลฯ

ดิฉันอยากให้คนที่ได้อ่านเรื่องนี้มาเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชกันมากๆ ค่ะ

ลาก่อนดอนเมือง สวัสดีสุวรรณภูมิ

นิจสุดา อภินันทาภรณ์ เรียบเรียง

วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙

วันนี้มีเรื่องที่ต้องบันทึกยาวเป็นพิเศษ คือ รัฐบาลกำหนดเปิดใช้สนามบิน**สุวรรณภูมิ**อย่างเป็นทางการ ฉันพลอยตื่นเต้นไปกับหลายๆ คนด้วย คุณครู**จรรยา**ซึ่งสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ**วัฒนธรรม** ได้ชวนนักเรียนสนทนาถึงสนามบินดอนเมืองและสนามบิน**สุวรรณภูมิ** เพื่อนๆ แต่ละคนมีข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกันด้วย เนื่องจากทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และวิทยุเสนอข่าวการเปิดใช้สนามบินอย่างครึกโครม การหาข่าวในช่วงนี้จึงสบายมาก การพูดคุยกันถึงข่าวประจำวันตอนต้นชั่วโมงนั้น **บรรจง** เพื่อนคนเก่งของเราจะเป็นพระเอกเสมอ แต่เขาก็ไม่ได้ชิงคนอื่นตอบเสียทุกคำถามหรอกนะ เขาให้เพื่อนคนอื่นมีโอกาสตอบบ้าง ใครตอบถูก คนตอบดีใจ เพื่อนๆ ในห้องนี้ก็ดีใจด้วย **บรรยากาศ**การเรียนแบบนี้ฉันชอบมาก **บรรลุ**วัตถุประสงค์การเรียน ได้ความรู้กว้างขวาง และไม่น่าเบื่อ

ภายหลังชั่วโมงเรียน คุณครูจรรยาให้พวกเราไปชม**นิทรรศการ** ที่พี่ๆ ป.๕ และ ป.๖ ร่วมกันจัด พี่ ป. ๕ จัดเรื่องสนามบินดอนเมือง พี่ ป.๖ จัดเรื่องสนามบิน**สุวรรณภูมิ** ทั้งสองกลุ่ม**เลือกสรร**เนื้อหาที่น่าสนใจ สำหรับเด็กประถมควรทราบ มีภาพสวยๆ ที่ตัดจากหนังสือพิมพ์ **พี่บรรเลง**เป็นคนเขียนคำ**บรรยาย**ใต้ภาพด้วยลายมือที่**ธรรมดา**เป็นระเบียบ อ่านง่าย น่าถือเป็นตัวอย่าง ส่วน**พี่สรรเสริญ** ซึ่งฉันแอบชอบฝีมือวาดภาพ พี่เขาวาดภาพเครื่องบินลงจอดที่สนามบิน**สุวรรณภูมิ**เป็นลำแรก มีตัวพี่เขาอยู่ในเครื่องบินด้วยปลื้มไหมล่ะ ได้ไปเพียงในรูป ก็มีความสุข**หรรษา**แล้ว

ครู**จรรยา**ไม่ได้ให้พวกเราไปชม**นิทรรศการ**เท่านั้น เมื่อชมเสร็จแล้ว ให้แต่ละคนเขียนสรุปถึงความเป็นมา และความสำคัญของสนามบินทั้งสองแห่ง **กิจกรรม**อย่างนี้ฉันว่าฉันถนัดนะ (ไม่กล้าคุยอวดใคร ขอคุยกับสมุดบันทึกเท่านั้น) ทุก**บรรทัด**ที่ฉันเขียนเรียบเรียงพยายาม**บรรจุ**คำที่สื่อความหมายได้ดีและกะทัดรัด ยิ่งเขียนแบบ**พรรณนา** ฉันยิ่งชอบมาก

เรื่องของสนามบินทั้งสองแห่ง ฉันสรุปส่งครูไปว่า

สนามบินดอนเมือง มีชื่อเรียกเป็นทางการว่า **ท่าอากาศยานกรุงเทพ** เป็นสนามบินเก่าแก่ที่สุดในโลก เปิดให้บริการยาวนานที่สุดในโลก ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๔๔๗ ถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๙๒ ปี ก่อตั้งขึ้นภายหลังที่ยกเลิกใช้สนามบินสระปทุม สนามบินแห่งแรกของประเทศไทย ซึ่งมีเนื้อที่จำกัดมาก สนามบินดอนเมืองมีบริเวณกว้างขวางและเป็นที่ดอน น้ำไม่ท่วม ไม่ไกลจากพระนคร ชาวบ้านเรียกบริเวณนี้ว่า “ดอนอีเหยี่ยว” เพราะมีเหยี่ยวกลุ่มใหญ่ชอบบินมารวมอยู่ที่นี่ ทางการได้จัดซื้อที่ดินบางส่วนจากเจ้าของ**กรรมสิทธิ์**

ขอเวนคืนบางส่วน และได้รับบริจาคบางส่วน เมื่อสร้างอาคารสถานที่**พร้อมสรรพ**ได้เปิดใช้อย่างเป็นทางการ ชื่อว่า **สนามบินดอนเมือง** และสุดท้ายเปลี่ยนชื่อเป็น **ท่าอากาศยานกรุงเทพ** เป็นศูนย์กลางการบินที่สำคัญในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการจราจรทางอากาศไปยังจุดต่างๆ ทุกทวีปของโลกได้อย่างเหมาะสม

ต่อมาความเจริญด้านการขนส่งทางอากาศเป็นไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะจัดการอย่างไร ก็มิอาจ**บรรเทา**ความแออัดในการใช้สนามบินได้ รัฐบาลจึงมีนโยบายก่อสร้างสนามบินแห่งใหม่ และเมื่อสร้างเสร็จแล้วสนามบินดอนเมืองจึงต้องปิดบทบาทการให้บริการโดยสารทั่วไป เหลือใช้เฉพาะกิจการของกองทัพอากาศ การบินพาณิชย์เฉพาะเครื่องบินพิเศษ เช่าเหมาลำเครื่องบินส่วนบุคคล และเครื่องบิน**บรรทุก**สินค้าทั้งลำเท่านั้น

สนามบินสุวรรณภูมิ มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า ท่าอากาศยาน**สุวรรณภูมิ** พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาพระราชทานนามเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ ครั้งเสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารผู้โดยสาร **“สุวรรณภูมิ”** มีความหมายว่า แผ่นดินทองบริเวณที่ตั้งสนามบินเดิมเรียกว่า “หนองงูเห่า” อยู่ในอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีเนื้อที่ถึง ๒๐,๐๐๐ ไร่ การศึกษาสภาพปัญหา**อุปสรรค** และการ**จัดสรร**งบประมาณเพื่อการก่อสร้างใช้เวลานาน ๑๓ ปี รวมระยะตั้งแต่เริ่มดำเนินมีโครงการก่อสร้างจนแล้วเสร็จใช้เวลานานถึง ๔๖ ปี

กล่าวได้ว่า คนไทยรอคอยมีสนามบินแห่งใหม่มานานเกือบห้า**ทศวรรษ** เมื่อสำเร็จ**มรรคผล** ก็เป็นที่น่าปีติยิ่ง ด้วยท่าอากาศยานกว้างขวาง ใหญ่โตทันสมัยมาก ให้บริการขึ้นลงของเครื่องบินทุกประเภทได้ตลอดเวลา ชั่วโมงละ

ไม่น้อยกว่า ๓๖ เที่ยวบิน วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ สื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ต่างเสนอข่าวอย่างครึกโครม เกี่ยวกับการเปิดใช้สนามบินแห่งใหม่อย่างเป็นทางการและจะมีเที่ยวบินทุกสายจากทั่วโลกไปใช้บริการ จัดเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศของภูมิภาคเอเชีย

ย่อความส่งครู**จรรยา**ของฉัน มีเพียงเท่านี้ ฉันเขียนสรุปแล้วอ่านทบทวนและแก้ไขขัดเกลาความให้สื่อได้ชัดเจน กะทัดรัด ครอบคลุมสาระสำคัญ งานอย่างนี้คงเป็นอย่างที่เขาเรียกกันว่า **“งานบรรณาธิการ”** ซึ่งเป็นอาชีพในฝันของฉันทีเดียว และคงไม่ไกลเกินไปหรอกนะ

ก่อนนอนฉันขอฝากข้อความสั้นๆ ที่จดจำมาในบันทึกเล่มน้อยว่า “อดีตมีไว้ศึกษา ไม่อาจหวนกลับได้ อนาคตมีไว้ฟันฝ่า เพื่อก้าวหน้าอย่างมั่นคงต่อไป”

ลาก่อนดอนเมือง สวัสดีสุวรรณภูมิ

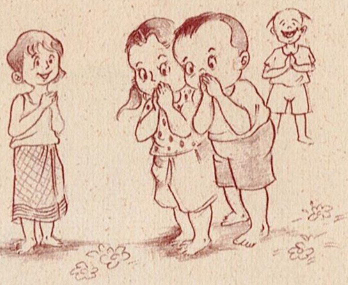

เรื่องราวของ ร หัน
สารพันมีมากมาย
ขอนำมา**บรรยาย**
บรรจงเล่าให้เข้าใจ
มี**จรรยามรรยาท**
บรรยากาศช่างสดใส
รื่นเริงบันเทิงใจ
เพลง**บรรเลง**ชวน**บรรทม**
สร้างสรรค์แสน**หรรษา**
บรรดามีที่สุขสม
สรรพคุณน่านิยม
พันธุ์ไม้มี**นานาพรรณ**
ทศวรรษคือสิบปี
มีโชคดีเหมือนขึ้น**สวรรค์**
สายน้ำ**บรรจบ**กัน
มหรรณพอันกว้างไกล
คลายร้อนผ่อน**บรรเทา**
วรรณะเราดูแจ่มใส
เล่าเรื่อง**พรรณนา**ไป
ให้ฟังกันทุกวันคืน
ชีวิตเป็น**ธรรมดา**
กรรมตามมาอย่าฝ่าฝืน
ทำดีให้ยั่งยืน
บุญ**บรรเจิด**เกิดแน่นอน
ทำชั่วอาจ**บรรลัย**
ไม่**บรรลุ**ตามขั้นตอน
มรรคผลบังเกิดก่อน
พรรคพวกเราเข้าใจกัน
เว้นวรรคหยุดชั่วคราว
ดูดวงดาวหลาก**สีสรรพ์**
ทารกเกิดใน**ครรภ์**
สตรีที่เป็น**ภรรยา**
เส้นตรงคือ**บรรทัด**
วัดเที่ยง**ธรรม**นำคุณค่า
บรรจุเต็มอัตรา
บรรทุกไปใส่ใจคน
เรื่องราวของ ร หัน
ที่**เสกสรร**อาจฉงน
ออกเสียงก็ปะปน
บ้างเสียง “อะ” บ้างเสียง “อัน”
หากเราตั้งใจเรียน
อย่างพากเพียรไม่แปรผัน
เป็นเรื่อง**อัศจรรย์**
สนุกนักไม่หนักใจ

บัน คี มูน
เลขาธิการสหประชาชาติ

ประนอม เพ็งพันธ์ เรียบเรียง

น้องๆ ทราบหรือไม่ว่า องค์การสหประชาชาติ คืออะไร

องค์การสหประชาชาติ หรือที่น้องๆ มักได้ยินเรียกกันสั้นๆ ว่า "ยูเอ็น" UN ย่อมาจาก United Nation เป็นองค์การระหว่างประเทศที่สมัครใจร่วมกันทำงานเพื่อรักษาสันติภาพของโลก องค์การสหประชาชาติเกิดขึ้นภายหลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ สงครามที่นำความทุกข์อันใหญ่หลวงมาสู่ประชาชนหลายล้านคน จึงทำให้ผู้นำหลายประเทศเกิดแนวคิดที่จะหาหนทางสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้น และได้ลงนามในกฎบัตรสหประชาชาติจัดตั้งองค์การสหประชาชาติในวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๘

แล้วน้องๆ พอจะทราบไหมคะว่า ยูเอ็น มีการดำเนินงานอะไรบ้าง

องค์การสหประชาชาติ มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา มีการดำเนินงานเกือบทั่วโลกโดยผ่านการดำเนินงานของหน่วยงานหลัก ๖ แห่ง มีผู้นำที่สำคัญในการบริหารงาน คือ **เลขาธิการ**

สหประชาชาติ ในฐานะหัวหน้าของเจ้าหน้าที่องค์การสหประชาชาติ ซึ่งได้มาจากการแต่งตั้งจากสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง และเข้าดำรงตำแหน่งวาระสมัย ๕ ปี โดยทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานในองค์การให้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น เลขาธิการฯ ได้รับมอบอำนาจทางการเมืองให้สามารถนำปัญหาที่เป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพของโลกเข้าสู่คณะมนตรีความมั่นคง นอกจากนั้นยังอาจเสนอเข้าสู่การหารือในที่ประชุมสมัชชา หรือหน่วยงานอื่นของสหประชาชาติ หรือตัดสินปัญหาขัดแย้งระหว่างประเทศสมาชิก โดยมิต้องนำเรื่องเข้าสู่คณะมนตรีความมั่นคงหรือสมัชชา

เลขาธิการสหประชาชาติคือใคร

นับตั้งแต่ก่อตั้งองค์การสหประชาชาติเป็นต้นมา สหประชาชาติมีเลขาธิการแล้วถึง ๗ คน ได้แก่ นายทริกวี ลี (ประเทศนอร์เวย์) นายดั๊กฮัมมาโชบด์ (ประเทศสวีเดน) นายอู ถั่น (ประเทศเมียนมาร์) นายเคิร์ตวอลด์ไฮม์ (ประเทศออสเตรเลีย) นายฮาเวียร์ เปเรซ เดอ เควยาร์ (ประเทศเปรู) นายบูโตรส บูโตรส-กาลี (ประเทศอียิปต์) และนายโคฟี่ อันนัน (ประเทศกานา)

ด้วยนายโคฟี่ อันนัน สิ้นสุดวาระการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสหประชาชาติในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ องค์การสหประชาชาติจึงได้รับสมัครผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสหประชาชาติคนต่อไป โดยมีชาติสมาชิกสมัครลงชิงตำแหน่ง ๗ ประเทศ ได้แก่ อินเดีย ลัตเวีย ไทย อัฟกานิสถาน จอร์แดน ศรีลังกา และเกาหลีใต้ ในการหยั่งเสียงเลือกผู้ดำรงตำแหน่งทั้ง ๓ ครั้ง และครั้งที่ ๔ ซึ่งเป็นครั้งสำคัญ นายบัน คี มูน (Ban Ki-moon) ได้คะแนนนำเป็นอันดับหนึ่งทุกครั้ง และเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ๑๕ ประเทศ และสมัชชาสหประชาชาติ ๑๙๒ ประเทศ จึงมีมติแต่งตั้งให้นายบัน คี มูน เป็นเลขาธิการสหประชาชาติคนที่ ๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

มารู้จักเลขาธิการสหประชาชาติคนใหม่กันดีไหม

นายบัน คี มูน มีความสามารถทางภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส เมื่อครั้งเป็นนักเรียนมัธยม นายบัน คี มูน ชนะเลิศการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ และได้รับทุนจากสภากาชาดอเมริกันให้เดินทางเยือนสหรัฐอเมริกา จึงทำให้มีโอกาสเข้าพบประธานาธิบดี จอห์น เอฟ เคเนดี ตั้งแต่วันที่ได้พบประธานาธิบดี จอห์น นายบัน คี มูน มีความตั้งใจที่จะเป็นนักการทูต จึงศึกษาต่อปริญญาตรีด้านรัฐศาสตร์การทูตจากมหาวิทยาลัยแห่งกรุงโซล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ และปริญญาโทในด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ นายบัน คี มูน ได้เข้ารับราชการในกระทรวงต่างประเทศของเกาหลีใต้และได้ประจำการที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงนิวเดลีเป็นสถานทูตแรก หลังจากนั้นเขาได้เป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งในกองสหประชาชาติของกระทรวงต่างประเทศเกาหลีใต้ และได้ไปประจำการเป็นเลขานุการเอกประจำสำนักงานผู้สังเกตการณ์ถาวรของเกาหลีใต้ประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๓ - ๒๕๓๕ นายบัน คี มูน ได้ไปประจำการที่สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเกาหลี ณ กรุง วอชิงตัน นายบัน คี มูน เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศของเกาหลีใต้ และมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาระหว่างเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้มาตลอด ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้มีบทบาทสำคัญในการประชุมหกชาติ (Six-Party Talks) ที่กรุงปักกิ่ง

ภารกิจต่างๆ ของยูเอ็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กๆ ซึ่งเลขาธิการสหประชาชาติคนใหม่จะเข้าไปมีบทบาทสำคัญ อาทิ

FAO (Food and Agriculture Organization of the United Nations) องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ

UNESCO (United Nations Education, Scientific and Cultural Organization) องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

WHO (World Health Organization) องค์การอนามัยโลก

UNICEF (United Nations Children's Fund) องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ

UNHCR (Office of the High Commissioner for Refugees) สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ

UNDPA (United Nations Population Fund) กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ ฯลฯ

ดังนั้น นายบัน คี มูน เลขาธิการสหประชาชาติคนใหม่ จึงเป็นผู้นำสำคัญที่มีบทบาทหน้าที่ในการช่วยสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ นั่นคือความสมานฉันท์ ความรัก ความเข้าใจอันดี เพื่อสร้างสันติสุขในระหว่างหมู่ประเทศทั่วโลก

ความดีที่ต้องทำ

เด็กชายธนวินท์ ประเสริฐศรี
ชั้น ป.๒ โรงเรียนบ้านห้วยหิน
จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณครูพาผมและเพื่อนๆ ไปเข้าค่ายธรรมะที่วัดหลายครั้ง ผมได้เรียนรู้การทำตัวให้เป็นคนดี ก่อนจะกลับบ้านทุกครั้งหลวงตาขอพวกผม ๓ ข้อ

๑. อย่าเล่นการพนันทุกประเภท

๒. อย่าเสพยาเสพติดทุกชนิด

๓. เป็นคนดีของสังคม รักพ่อแม่ ให้มากๆ

ผมคิดว่าเรื่องที่หลวงตาขอ เป็นเรื่องดีๆ ทั้งนั้น ผมจะทำให้ได้ครับ

ทำความดีอย่างไรให้มีความสุข

นายฉัตรรัตน์ ดำรงค์ชีพ
ชั้น ม.๕ โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี

เราเกิดเป็นมนุษย์นับว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ ผู้ที่ประเสริฐจะเป็นคนที่รู้ผิดชอบชั่วดี เมื่อเราเกิดมาแล้วก็ควรทำความดี นับว่าเป็นมนุษย์ที่เกิดมาแล้วใช้ชีวิตไม่สูญเปล่า

เมื่อทำความดีแล้วมีคนเห็นความดีของเรา เขาก็ชมเชยเรา สรรเสริญเรา ให้รางวัลผลตอบแทนเรา ก็นับว่าเขาให้ความสำคัญกับเรา มันคือกำลังใจอย่างหนึ่งที่ทำให้เรามีความสุข แต่ความสุขอย่างนั้นเป็นความสุขที่ไม่ยั่งยืน ถ้าทำความดีแล้วท้อแท้ หวังแต่ผลตอบแทน สรรเสริญชื่อเสียงมากไป ก็อาจทำให้เป็นทุกข์ เพราะเราไปยึดมั่นถือมั่นกับกิเลส ความอยาก ทำให้เราคิดมาก ไม่สบายใจ หลงตนได้

การทำความดีใดๆ ก็แล้วแต่ ขอให้ทำความดีเพื่อคุณธรรม ยึดมั่นในสิ่งที่เป็นความดีงามให้สมกับที่เกิดมาเป็นสัตว์ประเสริฐ ไม่ใช่ทำความดีเพื่อเห็นแก่ผลตอบแทนใดๆ ทำเพื่ออยากฟังคำสรรเสริญเยินยอ การทำความดีของเราขอให้ยึด “คุณธรรมประจำใจและจิตสำนึก” อย่างนี้ถึงเรียกว่าคนดีจริง ถึงได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่างๆ ก็ไม่หลง นี่คือการทำความดีที่ทำให้เรามีความสุข

รู้จักและเข้าใจตัวเอง

เด็กหญิงชนิกานต์ ชำนิศาสตร์
ชั้น ม.๑ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ
จังหวัดเพชรบุรี

วัยรุ่นอย่างเราคงจะคิดว่าพ่อแม่ไม่เคยเข้าใจ แต่จริงๆ แล้วคนที่เข้าใจตัวเองดีที่สุดก็คือตัวเราเอง บางครั้งเรายังติดอยู่ว่าตัวเราเองยังไม่เข้าใจเลยว่า เราชอบอะไร จะต้องให้คนอื่นตัดสิน เหมือนเรื่องของเด็กคนนี้ที่ยังงงกับชีวิตของตนเอง

ก้อยเป็นเด็กผู้หญิงที่ฉลาดและเป็นคนขยัน เธอจะสอบได้คะแนนดีกว่าเพื่อนคนอื่น แต่เธอไม่เคยเอาเปรียบอาจจะมองว่าเธอก็เข้ากับเพื่อนได้ดีเหมือนกัน แต่คนเราก็ต้องมีข้อเสียบ้าง ก้อยก็เหมือนกัน พออยู่กับพ่อแม่เธอก็จะไม่เข้าใจพ่อแม่ว่าไม่เคยดูแลใส่ใจก้อย แต่ก้อยก็ไม่เอาเรื่องส่วนตัวกับเรื่องเรียนมาปนกัน เพราะเธอก็รู้ว่าพ่อแม่ต้องทำงานหนักเพื่อเธอ เธอก็คิดแต่ว่าไม่มีใครเข้าใจเท่ากับตัวเธอเอง

วันหนึ่งครูถามก้อยว่า “อยากทำงานอะไรเวลาโตขึ้น” ก้อยคิดไม่ออกเพราะมีหลากหลายอาชีพที่เธอชอบแต่ต้องเป็นอย่างเดียว เธอเลยตอบครูว่า

"ยังไม่ได้คิดค่ะ" เธอก็คิดว่าขนาดตัวเธอเองยังไม่เข้าใจว่าเราควรจะไปทางด้านไหนถึงจะเหมาะแล้วอะไรกับคนอื่นจะเข้าใจ ก้อยจึงกลับไปถามพ่อแม่ พ่อแม่บอกว่า "แล้วเราชอบอะไรนั่นแหละคือสิ่งที่เราต้องการที่สุด" ก้อยคิดอยู่นานว่า "มันต้องใช้เวลาพอสมควร" พอถึงชั่วโมงเรียนในวันรุ่งขึ้น เธอก็คิดและดูจากการเรียนว่าเธอชอบทางด้านไหนในที่สุดเธอก็รู้ เธอรู้สึกว่าดนตรีนี่แหละเธอรู้สึกว่าเธอชอบขนาดครูสอนดุเธอก็ยังเล่นดีขนาดนี้ ก้อยจึงขอบคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่ทำให้เธอรู้จักตนเองและเข้าใจมากขึ้น

ไม่มีใครรู้จักตัวเราเองเท่ากับตัวเราเอง

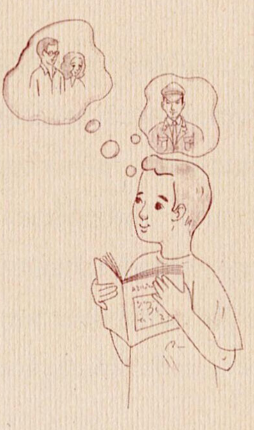

ความพลาดพลั้งคือบทเรียนที่ทำให้สู้ต่อไป

นายมาวิน กิจประชุม
ชั้น ม. ๔ โรงเรียนราชประชาสมาสัย ฝ่ายมัธยม
รัชดาภิเษก ในพระบรมราชูปถัมภ์

หากจะกล่าวถึงความฝันของเด็กผู้ชายไทยในยุคนี้ ใครต่อใครหลายคนฝันอยากที่จะเป็นทหาร อยากจะสอบเข้าโรงเรียนทหาร ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนเตรียมทหาร, โรงเรียนจ่าอากาศ, โรงเรียนจ่าทหารเรือ เพื่อเป็นเกียรติยศแก่ตระกูล ผมก็เป็นอีกคนหนึ่งที่อยากจะสอบเข้าโรงเรียนทหารที่กล่าวมาข้างต้นให้ได้ ผมจึงไปซื้อหนังสือเตรียมสอบเข้าโรงเรียนทหารต่างๆ เช่น คู่มือเตรียมสอบโรงเรียนเตรียมทหาร ผมก็อ่านหนังสือไปในช่วงแรกๆ ต่อมามีใครต่อใครหลายคน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนๆ รุ่นพี่ก็บอกว่า “มาวินเรียนเก่งอย่างไรก็สอบติดอยู่แล้ว ถ้าไม่ติดให้เตะก้นเลย” ผมก็นึกคิด ตอน ม.๑ ผมได้เกรดเฉลี่ย ๓.๓๐ ตอน ม.๒ ได้ ๓.๘๔ ผมคิดว่า ผมได้เกรดเฉลี่ยมากขนาดนี้ อย่างไรก็สอบติดเหมือนที่เพื่อนๆ และรุ่นพี่บอก ผมจึงไม่ค่อยได้อ่านหนังสือและไม่ได้ฟิตซ้อมร่างกายเอาไว้ เพราะว่าโรงเรียนทหารเขามีการทดสอบร่างกายด้วย ผมเอาแต่เดินเก่าไปวันๆ ด้วยความที่คิดว่าอย่างไร

ก็สอบติด พอถึงวันสอบจริงผมทำข้อสอบไม่ได้เลย ได้บ้างแต่น้อยมากไม่ว่าจะเป็นวิชาวิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ภาษาไทย, สังคม, ภาษาอังกฤษ, หลังทดสอบเสร็จ ผมก็คิดไว้ในใจว่าอย่างไรก็ไม่ติดแน่ พอวันประกาศผลผมก็ไปดูผลสอบปรากฏว่าผมสอบไม่ติด แล้วเพื่อนๆ ก็โทรศัพท์ไปถามผมที่บ้านว่าผมสอบติดเตรียมทหารหรือไม่ ด้วยความเสียใจของผม ผมก็ตอบออกไปช้าๆ ว่า "สอบไม่ติดหวะ" เพื่อนๆ ก็ให้กำลังใจปลอบผมให้มีกำลังใจสู้ต่อไป พอผมมาเรียน ม.๔ ผมได้เรียนในสายวิทย์-คณิต ผมก็ทำตัวเหมือนเคยคือเอาแต่เล่น ไม่ยอมอ่านหนังสือ จนเรียนจบไปแล้วเทอม ๑ คือ เทอมต้นจากเกรดเฉลี่ยตอน ม.๓ คือ ๓.๙๑ ตอน ม.๔ เหลือ ๓.๑๙ ผมก็หัวเราะเหมือนผลการสอบมันไม่สำคัญ จนผมเดินไปที่หน้าโรงเรียนผมหยิบเงินที่แม่ให้มาโรงเรียนขึ้นมา ผมก็นึกสงสารพ่อกับแม่ขึ้นมา นึกถึงความลำบากของพ่อแม่ที่อุตสาห์หาเงินมาให้ผมมาเรียนหนังสือ แต่ผมกลับไม่ตั้งใจเรียนพอกลับถึงบ้านผมก็คิดอยู่ในใจว่า "เราจะทำตัวเหมือนที่ผ่านมาไม่ได้แล้วน่ะ" ผมก็เลยหยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน อ่านทุกวันๆ โดยผมลืมอดีตที่เคยสอบไม่ติดไว้ข้างหลัง แล้วผมก็สู้ต่อไป วางตารางอ่านหนังสือ และตารางเตรียมพร้อมร่างกายเอาไว้ แล้วผมก็ปฏิบัติตามตารางอย่างสม่ำเสมอ ผมทำอย่างนี้มาประมาณ ๒-๓ สัปดาห์แล้ว ผมคิดว่าผมจะทำต่อไปจนถึงวันสอบเข้าโรงเรียนทหาร และสอบเข้าโรงเรียนทหารได้ดั่งใจหวัง

"สู้เท่านั้นที่ครองโลก"

“ปัญหาทุกอย่าง ย่อมมีทางแก้ สุดแท้แต่เราจะหาเจอหรือไม่”

พิมพ์สุดา แสนภูวา
โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล
จังหวัดสกลนคร

ความจริงชีวิตคนเรา ทุกคนเกิดมาล้วนพบเจอแต่ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ อีกมากมายไม่เว้นแต่ละวัน ยามที่เรามีปัญหานั้นเรามีแต่วิตกกังวลต่างๆ นานา สับสนวุ่นวาย และรู้สึกหนักอกหนักใจ เราต้องสงบอารมณ์แล้วรับรู้ปัญหาอย่างมีสติสัมปชัญญะ เพื่อช่วยให้เขาแก้ปัญหาได้ในทางที่ดี

คนเรายามประสบปัญหาและอุปสรรค มักโทษเคราะห์กรรม เกิดความรู้สึกท้อแท้สิ้นหวัง ความจริงแล้วปัญหาและอุปสรรคมีคุณค่าตรงที่ทำให้ผู้คนพบหนทางในการแก้ปัญหาเข้มแข็งขึ้น คุณประโยชน์ของอุปสรรคจะทำให้เราแข็งแกร่งขึ้น รู้สึกว่าตนเองมีค่า แต่ถ้าเราเกิดท้อแท้หมดความหวังเราก็จะผ่านพ้นปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้

เมื่อเจออุปสรรคควรตั้งสติให้ดี ใช้ปัญญาไตร่ตรอง มองหาต้นเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา ทำจิตให้สงบจะทำให้เรามองปัญหาออกอย่างถ่องแท้

เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างกระจ่างแจ้ง เราควรหมั่นฝึกฝนจิตใจให้สงบอยู่เสมอ รู้ตนเอง ไม่ฟุ้งซ่าน เวลาที่เรากระทำสิ่งใดต้องมีสติ อย่าให้ความโกรธมาครอบงำตน จนทำให้เราต้องมาเสียใจในสิ่งที่ตนกระทำในภายหลัง

เราไม่อาจรู้ได้ว่าปัญหาที่เราหาทางแก้นั้นเป็นทางที่ดีที่สุดหรือไม่ เราย่อมรู้ด้วยตนเองว่าทางนี้ดีที่สุดที่เราใช้สติปัญญาคิดอย่างละเอียด ถี่ถ้วนดูแล้วถ้ามีผลกระทบตามมาต้องให้เสียหายน้อยที่สุดเท่าที่เราทำได้ ไม่ว่าเราจะเลือกทางที่ดีที่สุดหรือไม่นั้น ควรเป็นไปในทางดีทางที่ถูกที่ควร เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น

บางคนไม่ยอมแก้ปัญหาด้วยตนเอง จึงไม่รู้จักโตซักที มีแต่พึ่งคนอื่นอยู่ร่ำไป ให้เพื่อน ให้ผู้ปกครองช่วย ยามไม่มีบุคคลอื่นใดมาช่วยก็ไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้การเรียน หน้าที่การงานเสียหายได้ จึงไม่เป็นการดีเลยที่รอแต่ให้คนอื่นมาช่วยชีวิตตนทั้งชีวิตต้องขึ้นอยู่กับผู้อื่น เหมือนเราไม่มีคุณค่าเพราะไม่มีคนอื่นก็อยู่ไม่ได้

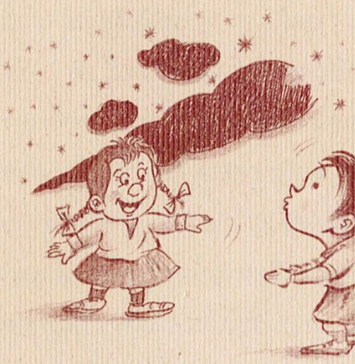

ร้อยเพลงฝัน

นางสาวขวัญฤทัย แก้วงาม
ชั้น ม.๔ โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี ๒ สงขลา ในพระราชูปถัมภ์
สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร
จังหวัดสงขลา

เย็นสายลมห่มหล้าอาบฟ้ากว้าง หยาดน้ำค้างแต่งแต้มริมแก้มสรวง
ม่านฟ้าพราวดาวระยับประดับดวง เปลี่ยนตามห้วงคืนวันที่ผันแปร
ดุจชีวิตดิ้นรนที่พ้นผ่าน ดั่งสายธารวกเวียนไม่เปลี่ยนแน่
มีเจ็บช้ำน้ำตาคราอ่อนแอ คราวพ่ายแพ้เหนื่อยล้าอย่าหวั่นใจ
ศึกษาตนแห่งตนรู้ค้นคิด ค้นชีวิตปรับแปรเพื่อแก้ไข
แม้จุดหมายปลายทางจะห่างไกล แต่เส้นชัยยังอยู่เคียงคู่เรา
เมื่อหัวใจไม่ท้อต่อความทุกข์ เสี้ยวความสุขมีให้เมื่อใจเศร้า
แม้ปัญหาสารพันก็บรรเทา ถ้ายึดเอาคุณธรรมชี้นำตน
อยากจะเป็นดั่งดาววับวาวฟ้า บรรเจิดจ้าทอแสงทุกแห่งหน
รู้สรรค์สร้างความดีที่ใจตน บุญกุศลเสริมให้....สุขใจจริง

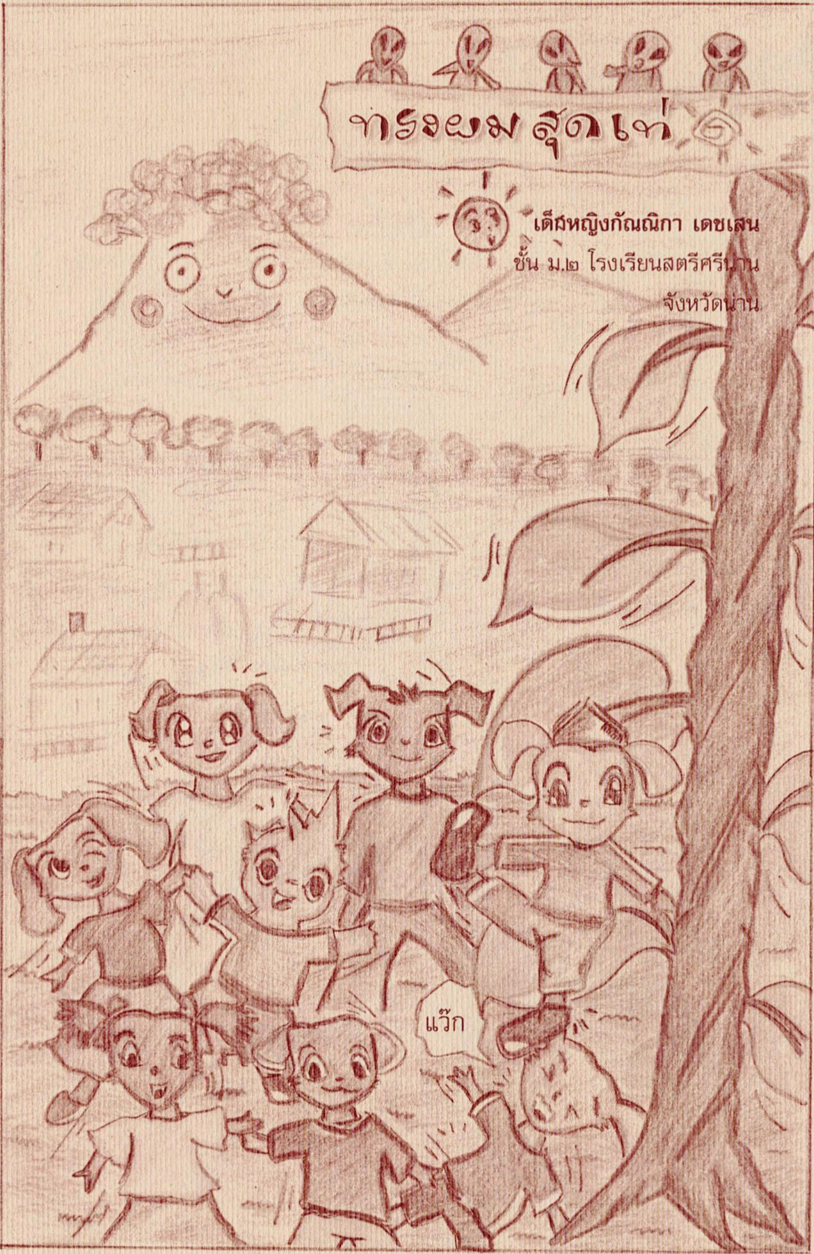
ทรงผมสุดเท่
เด็กหญิงกัณณิกา เดชเสน
ชั้น ม.๒ โรงเรียนสตรีศรีน่าน
จังหวัดน่าน
แว๊ก

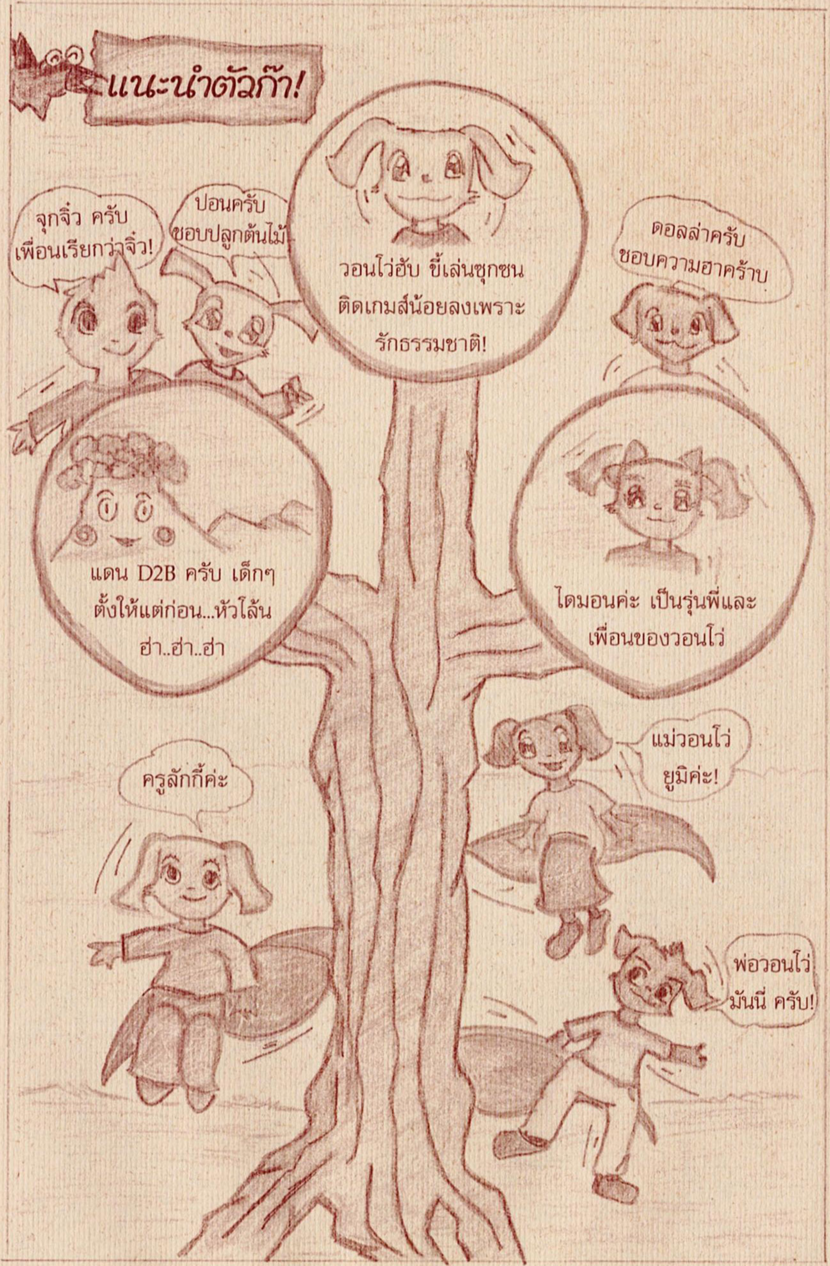
๑๑ แนะนำตัวก๊า!
จุกจิ๋ว ครับ เพื่อนเรียกว่าจิ๋ว!
ปอนครับ ชอบปลูกต้นไม้
วอนไว่ฮับ ขี้เล่นซุกซน ติดเกมส์น้อยลงเพราะรักธรรมชาติ!
ดอลล่าครับ ชอบความฮาคร้าบ
แดน D2B ครับ เด็กๆ ตั้งให้แต่ก่อน...หัวไล้น ฮ่า..ฮ่า..ฮ่า
ไดมอนค่ะ เป็นรุ่นพี่และเพื่อนของวอนไว่
แม่วอนไว่ ยูมิค่ะ!
ครูลักกี้ค่ะ
พ่อวอนไว่ มันนี่ ครับ!

อุยแหะ ! ทำไม อากาศร้อนจังเลยงะ
YoHo! ทำไรอยู่เพื่อน
วัสดี
ไง! วอนโว่
เฮ้! จุกจิ๋ว,ดอลล่า, ปอน มาเลยพวก รออยู่พอดี
นี่พวกนายว่าไหมทำไม อากาศร้อนงะ
ไม่รู้ แหะ
นี่ๆ ไปถาม เจ๊ม่อนปะ
บ้านไดมอนก๊า
สวัสดีครับ เจ๊ไดมอน
วัสดีฮะ
วัสดีครับ! พี่ฮะ ทำไมอากาศ ถึงร้อน
วัสดีจ๊ะ! พี่ก็ สงสัยนะแต่?
ได้คำตอบแล้ว ละลองมองออก ไปทางหน้าต่างสิ
แง๊ๆๆ หัวโล้นงะ
ว๊าก...ก๊าก ๆ ภูเขาหัวโล้น!
อุย! ขำจน เจ็บท้อง
นี่พวก นายไม่ใช่ เรื่อง ตลกนะ

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้อากาศร้อนคือการตัดต้นไม้ทำลายป่าจนสัตว์ป่าไร้ที่อาศัย ยิ่งกว่านั้นก็อาจจะมีอุทกภัยธรรมชาติด้วยนะจ๊ะ!
ปิ๊ง
ว้าแย่จังนะฮะ
ปิ๊ง! ผมมีวิธีแก้ครับ...เราก็พากันรวมกลุ่มพ่อแม่, เพื่อน, คุณครูไปตั้งแคมป์ปลูกป่าดีเปล่าครับ
ว้าว! ความคิดเยี่ยมมาก..
เหอะ : นายก็ ... คิดดีๆ กับเขาเป็นด้วยแหะ
อะไรกัน เจ้าพวกนี้!
ใช่ๆ วันๆ เห็นเล่นแต่เกมส์ออนไลน์
เอาละจ๊ะพวกเราลองไปปรึกษาคุณพ่อ คุณแม่และวางแผนกันเถอะ!
เย้! YoHo เริ่มแผนได้!
บ้านวอนโว่ก้า
พ่อมันนี่ แม่ยูมิครับ คิดยังไงเรื่องปลูกป่าฮะ
อืมเป็นความคิดที่เยี่ยมมากจ๊ะ
ใช่พ่อก็เห็นด้วยนะ
ที่โรงเรียนจ้า
OK จ๊ะครูลักกี้จะพาไปตั้งแคมป์กัน!
ว้าก! YoHo ดีใจที่ซู้ด

รุ่ง เช้า ก๊า
เย้ดีใจจังพวกเธอมาสร้างผมให้ฉัน! ขอบใจมากเลย
ครูลักกี้ว่าพวกเราพักก่อนนะจ๊ะ
แว๊ก! อ่อย...เมื่อไรจะถึงเนี่ย?
อีกนิดนะ
อ๋า! ถึงแล้ว
เดี๋ยว......รอพี่ไดมอนแป๊บนึงนะ
แว๊ก! รอด้วยซิแวะดูดอกไม้นิดเดียว
นั่งพักก่อนเถอะจ๊ะ
เย้
วันนี้พ่อเอาต้นไม้มาเยอะ
ต้นไม้
๑ ๒ ๓ เตรียมตัวขุดก๊า
มันเป็นวันที่พิเศษจริงๆ ที่ได้มาปลูกต้นไม้กับเพื่อนๆ, พ่อแม่, คุณครูแถมคุณภูเขายังมีผมทรงเท่อีกด้วยแล้วมีการตั้งแคมป์...เย้ ! มีความสุขจัง
กลบๆ
ขุด!
ฉึบๆ
๒ เดือนผ่านไปก๊า
ไงผมเท่เปล่า
ดีแล้วละที่ได้ทรงผมที่เท่ไปเลยนะคุณภูเขา พวกเราก็ภูมิใจที่ช่วยให้ธรรมชาติกลับคืนมา!
มีความสุขจัง
หล่อเหมือนแดน D2B เลย!
ดีใจจัง ! ที่อากาศไม่ร้อนอีกเลย
บ๊าย บาย

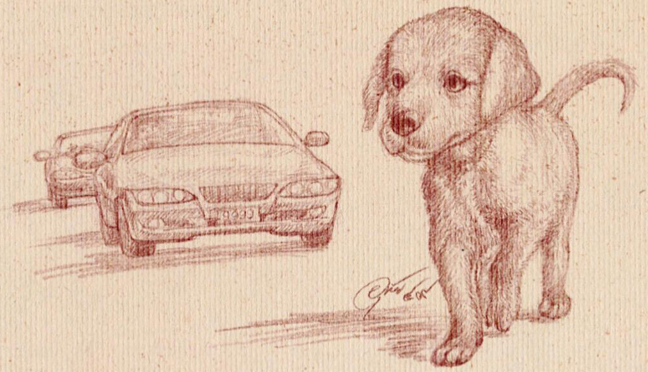

ข้าวที่รัก

เด็กหญิงภัคจิรา อ่อนนิ่ม
ชั้น ม.๑ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์

ข้าวเป็นสุนัขที่ถูกนำมาปล่อยพร้อมพี่น้องรวมทั้งหมด ๓ ตัว ข้าวมีสีเนื้อ และที่คอมีแผล เนื่องจากลูกของเจ้าของเก่าเอาลวดมารัดทำให้มีแผลลึก พี่น้องของข้าวอีก ๒ ตัว ได้มีคนเอาไปเลี้ยง ฉันสงสารมันมากจึงเอาข้าวมาเลี้ยงในวันที่ ๑๒ ก.พ. ๔๙ แต่ว่ามันอยู่กับฉันได้แค่ ๔ วันเอง เพราะวันนี้ ๑๖ ก.พ. ๔๙ มันถูกรถชน เข้านอนใต้โต๊ะหินหน้าบ้านแล้วมันก็จากไปอย่างไม่มีวันกลับ ฉันเสียใจมากที่มันตายโดยที่ฉันช่วยอะไรไม่ได้

ฉันอยากให้ทุกคนรักและเลี้ยงสัตว์ด้วยจริงใจ ความเมตตา ไม่ใช่เลี้ยงเพราะน่ารักหรือเพราะเอาไว้อวดโชว์คนอื่น สัตว์มันก็มีจิตใจมันก็มีสิทธิ์ที่จะเจ็บ ไม่ชอบหรือว่าต้องการอะไร มันไม่ใช่เด็กที่จะเชื่อฟังคำพูดคน อย่ากักขังโลกอันอิสระของมันจนเกินไป แต่ก็ไม่ควรปล่อยให้มันมากเกินไป

ฉันหวังว่าทุกคนจะให้ความรักกับสัตว์เลี้ยงของตัวเองอย่างดีนะคะ

สัตว์เลี้ยงของฉันมีมากมาย

เด็กชายสิรภพ เรือนน้อย
ชั้น ป.๔ โรงเรียนบุญสิษฐ์วิทยา
จังหวัดพะเยา

บ้านของฉันอยู่จังหวัดพะเยา มีกว๊านพะเยาที่สวยงาม ครอบครัวของฉันมี ๔ คน คือ พ่อ แม่ น้อง ฉันเป็นลูกคนโต บ้านของฉันมีสัตว์เลี้ยงมากมาย เช่น สุนัข ปลา กว่าง เต่า มีสุนัข ๔ ตัว ตัวใหญ่ชื่อแตงโม พันธุ์เซ็นต์เบอร์นาร์ด มันกินจุมากๆ และใจดีไม่ดุร้าย ตัวเล็กชื่อปูเป้ ลูกของปูเป้มี ๒ ตัว สีขาวกับสีดำ ฉันจึงตั้งชื่อให้มันว่า มิลค์ กับ เฉาก๊วย ที่บ้านเลี้ยงปลา ๔ พันธุ์ มีปลาเสือ ปลาหางนกยูง ปลาดูด และปลาบอลลูน หน้าที่ของฉันคือ ให้อาหารปลาทุกวัน และดูแลมันให้ดีๆ ฉันและน้องชอบเลี้ยงกว่าง บางคนชอบซื้อมาชนกัน แต่ผมและน้องไม่ชอบเอามาชนกัน เพราะสงสารกลัวมันเจ็บ กว่างชอบกินอ้อยและกล้วยมาก ฉันเคยเลี้ยงเต่า แต่สงสารมันจึงบอกพ่อให้นำไปปล่อยที่กว๊านพะเยา

สัตว์ทุกชนิดต้องการความรัก และผมก็รักสัตว์ทั้ง ๔ ชนิด และอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

คนดีหรือคนเก่ง?

เด็กหญิงเจนจิรา ทรัพย์สิน
ชั้น ม.๒ โรงเรียนวินิตศึกษาในพระบรมราชูปถัมภ์
จังหวัดลพบุรี

ตอนพักกลางวันของวันหนึ่ง ฉันกับเพื่อนๆ ของฉันก็ไปทานข้าว พอหลังจากนั้นก็ไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดของโรงเรียนในขณะที่ฉันกำลังอ่านหนังสือ "วิทยาศาสตร์" อยู่นั้น เพื่อนคนหนึ่งชื่อว่า "อ้อม" ก็ถามฉันว่า "เจม ถ้าต้องให้เลือก ระหว่างคนดีกับคนเก่ง แบบไหนดีกว่า" ฉันก็ตอบเลยว่า "ก็คนดีไงหล่ะ อันนี้มันเป็นความคิดของเรานะ" อ้อมจึงถามต่อว่า "แล้วทำไมต้องเป็นคนดีด้วยหล่ะ" ฉันตอบทันที "ถ้าเราเป็นคนดี แต่เรียนไม่เก่งนะ ยังไงก็ต้องมีสักวันที่จะต้องเก่งได้ การเป็นคนดีนั้นเป็นได้ไม่ยาก เชื่อฟังพ่อแม่ ครู-อาจารย์ ญาติผู้ใหญ่ทุกท่าน แล้วที่สำคัญต้องทำให้พวกท่านพอใจและภูมิใจในตัวเรา เรานี่ไงที่พยายามทำความดี เราไม่ใช่คนเก่งนะ ถ้าเปรียบเทียบกันในกลุ่มนะ เราถือว่าเราเรียนแย่ที่สุดแล้ว เพราะทุกคนเขาได้ ๓.๘, ๓.๙ กันแน่ะ เรานะแค่ ๓.๗๕ เอง แต่ว่า ม.๒ ปีนี้ เราจะทำเกรดออกมาให้ดีกว่าเดิม

เราจะตั้งใจเรียน ขยันอ่านหนังสือทุกวัน ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาเรียกว่าเด็กดี ก็คงจะรู้ใช่ไหมว่าเด็กดีเขาเป็นกันยังไง ส่วนเรื่องที่ว่าเก่งเราต้องเก่งขึ้นแน่ ถ้าเราเป็นเด็กดีแล้วตั้งใจเรียนรับรองเก่งแน่นอน แต่ถ้าเราเป็นคนเก่ง แต่ไม่ใช่คนดี เราคิดว่าคงจะไม่มีใครอยากคบกันกับคนพวกนี้หรอกมั้ง ถ้าเป็นคนเก่งแต่เห็นแก่ตัว ไม่แบ่งปันความรู้ให้ผู้อื่นเก็บความรู้เอาไว้คนเดียว คิดว่าคนอื่นจะเก่งกว่าตน คนแบบนี้เราว่าสักวันคงจะไม่ใช่คนเก่งแล้วหล่ะและอีกอย่างคงไม่มีใครอยากคบด้วยหรอก เราคิดว่ายังไงคนดีก็ต้องดีกว่าคนเก่งอยู่แล้ว" อิงค์เพื่อนอีกคนของฉันก็เห็นด้วยกับความคิดนี้ อ้อมพูดขึ้นว่า "แล้วถ้าเราอยากเป็นทั้งคนดีและคนเก่งในเวลาเดียวกันหล่ะจะทำไงเหรอ" อิงค์ตอบอ้อมว่า "มันต้องใช้เวลา ตอนนี้เป็นคนดีอยู่ใช่ไหม" "ใช่" อ้อมตอบกลับ "งั้นดีเลย เรารีบอ่านหนังสือกันนะ แล้วต่อไปก็ขึ้นเรียน เราก็ตั้งใจเรียนสิ แล้วห้ามคุยในเวลาเรียนนะ" อิงค์พูดจบ ฉันพูดเสริมทันทีว่า" ใช่แล้ว ถ้าเราเป็นได้ยังงี้นะ ดีเลยหล่ะ เป็นทั้งคนดีและคนเก่งในเวลาเดียวกัน" ทุกคนยิ้มให้กันแล้วอ่านหนังสือต่อ

เด็กเอ๋ย.....เด็กดี

เชาวลี นาคสุขศรี

ปีนี้เป็นปีมหามงคลที่ปวงชนชาวไทยพร้อมใจกันทำสิ่งดีๆ หลายสิ่งหลายอย่างเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชของพวกเรา เด็กๆ ก็คงมีความคิดและพร้อมที่จะกระทำสิ่งที่ดีเพื่อถวายแด่พระองค์ท่านเช่นกันใช่ไหม อันที่จริงแล้ว การทำความดีนั้นสามารถทำได้ในหลายรูปแบบ โดยเริ่มที่ตัวเราเองก่อน แล้วค่อยๆ ขยายวงกว้างออกไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป ทั้งนี้เราจะสังเกตเห็นได้ว่าคำขวัญวันเด็กทุกปีจะมุ่งเน้นการใช้คำที่กระตุ้นเตือนให้เด็กๆ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีเสมอมา ผู้เขียนจึงเห็นว่าคำเหล่านี้เป็นคำที่มีความหมายที่ดีและควรค่าแก่การนำไปปฏิบัติ ในขณะเดียวกันก็อยากให้พวกเราได้รับความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษไปด้วย จึงใคร่แนะนำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและน่าสนใจบางคำเพื่อให้ได้รู้จักกัน

คำขวัญที่หยิบยกมาต่อไปนี้อาจไม่ครบทุกปี เนื่องจากมีคำที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ แต่ก็ได้พยายามเลือกคำขวัญที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่โดดเด่นมาให้ได้แก่

ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ **สามัคคี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม**

ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ **นิยมไทย ใช้ประหยัด ใจสัตย์ซื่อ** ถือคุณธรรม

ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ **รู้หน้าที่** มีวินัย ใฝ่คุณธรรม นำชาติพัฒนา

ปี พ.ศ. ๒๕๓๖-๒๕๓๗ **ยึดมั่นประชาธิปไตย** ร่วมใจพัฒนา รักษาสิ่งแวดล้อม

ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ สืบสานวัฒนธรรมไทย ร่วมใจพัฒนา **รักษาสิ่งแวดล้อม**

ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ **มุ่งหาความรู้** เชิดชูความเป็นไทย หลีกไกลยาเสพติด

ปี พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒ **ขยัน** ประหยัด **ซื่อสัตย์** มีวินัย

เราอาจเคยพบเห็นคำหลายคำในกลุ่มคำดังกล่าวที่มีความหมายเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน แต่ใช้ในโอกาสต่างกัน ดังจะยกตัวอย่างมาประกอบให้เห็นต่อไปนี้

สามัคคี

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ **unity** แต่เราอาจใช้คำอื่นในบริบทที่แตกต่างออกไป แต่ยังคงความหมายของการรวมกัน หรือการทำการใดๆ ร่วมกันอยู่ เช่น

Union : Unity : Member of the Labour Union of Thailand say that they will strike if the government does not increase the mininum wage for them. สมาชิกสหภาพแรงงานของไทยกล่าวว่า พวกเขาจะประท้วง หากรัฐบาลไม่ยอมเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำให้แก่พวกเขา

United : USA is the abbreviation of the United States of America. USA เป็นคำย่อของคำว่า The United States of America หรือที่มีความหมายว่า การรวมรัฐต่างๆ ของอเมริกาเข้ามาไว้ด้วยกัน

(To) Unite : Oil will not unite with water. น้ำมันจะไม่รวมตัวกันกับน้ำ

มีวินัย

Discipline : All of the soldiers are trained to be under perfect discipline.

Disciplinary: According to the disciplinary, you will be punished if you don't follow the rules. ตามระเบียบข้อบังคับ คุณจะต้องถูกทำโทษหากไม่ปฏิบัติตามกฎที่วางไว้

Disciplined: The person who is disciplined behaves and works in a controlled way. ผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาให้มีระเบียบวินัยจะปฏิบัติตนและทำงานในแนวทางที่กรอบกำหนดไว้

ใฝ่คุณธรรม

Virtue: When you think and do what is right and avoid what is wrong, that's 'virtue'. เมื่อใดที่คุณคิดและทำในสิ่งที่ถูกต้อง และเลี่ยงที่จะกระทำในสิ่งที่ผิด นั่นแหละคือ คุณธรรม

(To be) Virtuous: You can be called a 'virtuous person' if you behave in a moral and correct way. คุณอาจได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีศีลธรรมหากคุณปฏิบัติตนในแนวทางที่ถูกต้องและอยู่ในกรอบของศีลธรรม

Righteousness: The King's very well-known speech is "We will reign with righteousness for the benefit and happiness of the Siamese people."

พระราชดำรัสที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ "เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขของมหาชนชาวสยาม"

Moral: The moral of the story is that "Solidarity is strength." คุณธรรมหรือข้อคิดในเรื่อง คือ "สามัคคี คือพลัง"

Moralist: It is strongly believed that all of the monks and priests are moralists. เราต่างเชื่อมั่นกันอย่างแน่วแน่ว่าภิกษุสงฆ์และบรรดานักบวชทั้งหลายเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของศีลธรรม

นิยมไทย

(To) admire Thai identity:

สืบสานวัฒนธรรมไทย

(To) carry on Thai culture:

The Ministry of Culture aims to convince new Thai generation to admire Thai identity rather than western culture and hope that they will carry on Thai culture and let the world know about it. กระทรวงวัฒนธรรมมุ่งหวังที่จะชักชวนให้เยาวชนไทยรุ่นใหม่หันมานิยมในสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ไทยมากกว่าการชื่นชมวัฒนธรรมตะวันตก และหวังว่าพวกเขาจะเป็นผู้สืบสานและทำให้ทั่วโลกได้รู้จักวัฒนธรรมไทย

ใช้ประหยัด

economical:

(To) economize:

Economy:

Economics:

Economist:

Economically:

My parents always teach me to be an economical person. They say that we should hold on the King's philosophy of sufficiency economy by economizing on material resources that we now have. That's why I spend all of my money economically. Now, I think I am a real economist and have a plan to further my study at the Faculty of Economics.

คุณพ่อคุณแม่ของฉันสอนฉันอยู่เสมอมาให้เป็นคนที่รู้จักใช้จ่ายอย่างประหยัด ท่านบอกว่าเราควรยึดถือปรัชญาคำสอนขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงโดยรู้จักใช้ทรัพยากรที่เรามีอยู่ในปัจจุบันอย่างประหยัด และนั่นเป็นสาเหตุให้ฉันรู้จักที่จะใช้จ่ายอย่างประหยัด เดี๋ยวนี้ ฉันคิดว่าฉันเป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่แท้จริงแล้วละ และกำลังวางแผนที่จะเรียนต่อในคณะเศรษฐศาสตร์

ใจสัตย์ซื่อ

(To be) Faithful : It's so good that you can be faithful in both word and deed. นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่คุณสามารถเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์ ทั้งทางวาจาและการกระทำ

(To be) honest: I am sure that you all want to earn an honest living. ฉันแน่ใจว่าคุณทุกคนต่างต้องการหาเลี้ยงชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

รู้หน้าที่

(To be) aware of one's own responsibility: All parents hope that their children will be aware of their own responsibility and become quality resource persons in the future. พ่อแม่ทุกคนต่างหวังให้บุตรหลานของตนรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ และเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในวันข้างหน้า

ยึดมั่นประชาธิปไตย

(To) Believe firmly in democracy: To believe firmly in democracy is a way to help our country survive among such a political crisis. การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประเทศชาติอยู่รอดในภาวะวิกฤตทางการเมืองเช่นนี้

รักษาสิ่งแวดล้อม

(To) Preserve Environment/surroundings: Try to do your best to help preserving environment such as not cutting big trees in the forest in order that the problems of flood with not happen again. จงพยายามทำดีที่สุดในการช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่ตัดต้นไม้ใหญ่ในป่า เพื่อที่ว่าปัญหาน้ำท่วมจะได้ไม่เกิดขึ้นอีก

มุ่งหาความรู้

(To be) energetic in the pursuit of something: Students nowadays should be energetic in the pursuit of many fields of knowledge in order to follow up the progressive world movement. เด็กนักเรียนในปัจจุบันควรกระตือรือร้นมุ่งหาความรู้ในหลายสาขาเพื่อที่จะได้ติดตามความเคลื่อนไหวของโลกที่กำลังรุดหน้าอยู่เสมอตลอดเวลา

หลีกไกลยาเสพติด

To be away from drug/addictive substance: One of the government policies is to have adolescence being away from addictive substance. Therefore, many activities are performed according to the project. นโยบายประการหนึ่งของรัฐบาล คือ การให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด ดังนั้น จึงมีการจัดกิจกรรมหลายอย่างให้สอดคล้องกับโครงการดังกล่าว

(To) avoid addictive substance: If you want to be a successful person in the future, do avoid addictive substance. หากท่านต้องการเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในอนาคต จงหลีกเลี่ยงยาเสพติด

ขยัน

(To be) diligent: All of those who are diligent always succeed in life. ทุกคนที่มีความขยันมักประสบความสำเร็จในชีวิตเสมอ

หวังว่าเด็กๆ ทุกคนคงมีคุณสมบัติดังกล่าวกันอยู่แล้วนะคะ

ประเทศของเราจะได้มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพที่จะช่วยกัน
พัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไป

หมายเหตุ คำที่นำหน้าด้วย (To) เป็น คำกริยา
คำที่นำหน้าด้วย (To be) เป็น คำวิเศษณ์

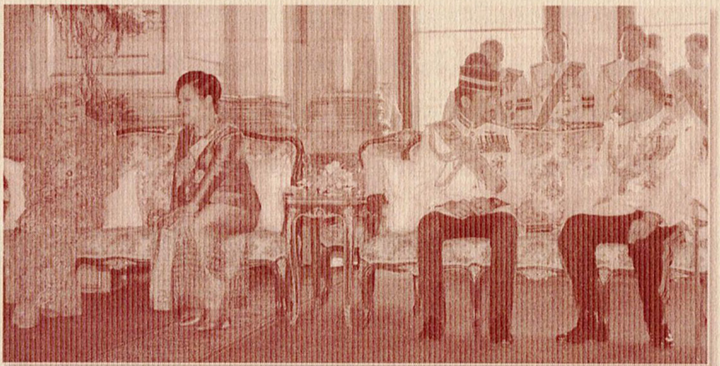

ความปีติและภูมิใจของชาวไทยในรอบปี

ระวิวรรณ ภาคพรต

พุทธศักราช ๒๕๕๐ นี้เป็นมหามงคลสมัยที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา นับเป็นโอกาสที่สำคัญยิ่งที่ปวงชนชาวไทยจะร่วมแสดงความจงรักภักดี และน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณอีกครั้ง หลังจากที่ได้ร่วมเฉลิมฉลองพระเกียรติคุณพระบุญญาธิการในมหามงคลสมัยครบ ๖๐ ปี แห่งการฉลองสิริราชสมบัติของพระองค์ท่าน เมื่อปี ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา

ปี ๒๕๔๙ ที่ผ่านไปแล้วนั้น นับเป็นปีที่ต้องบันทึกไว้ในหน้าประวัติศาสตร์โลก เริ่มด้วยบรรยากาศแห่งการเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี

๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ พสกนิกรชาวไทยนับแสนคนได้พร้อมใจกันใส่เสื้อเหลืองติดตราสัญลักษณ์พระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี เดินทางไปเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ ลานพระบรมรูปทรงม้า ในการเสด็จออกมหาสมาคม ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม เสียงเพลงสรรเสริญพระบารมี พร้อมเสียงผู้คนตะโกนก้อง “ทรงพระเจริญ” ดังกระหึ่ม

ไปทั่วบริเวณ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม-ราชินีนาถ เสด็จออกมาประทับเคียงข้าง ภาพที่ทรงยกพระหัตถ์และผินพระพักตร์ไปรอบๆ ทักทายพสกนิกร นำความปลาบปลื้มซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณ คนไทยทุกคนต่างประทับใจ เก็บไว้ในความทรงจำตราบเท่านานแสนนาน

๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ นับเป็นวันสำคัญและยิ่งใหญ่ที่จารึกในประวัติศาสตร์ไทยและประวัติศาสตร์โลก เพราะเป็นวันที่สมเด็จพระราชาธิบดี สมเด็จพระราชินี และผู้แทนพระองค์จากประเทศต่างๆ ที่มีการปกครองในระบอบกษัตริย์ ๒๕ ประเทศ (จากทั้งหมด ๒๘ ประเทศ) ได้เสด็จฯ มาร่วมเฉลิมฉลองในพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ณ พระที่นั่งอนันต-สมาคม ภาพของพระราชอาคันตุกะแต่ละพระองค์ที่ทรงฉลองพระองค์ประจำชาติที่ดูงดงาม ภาพที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จต้อนรับพระราชอาคันตุกะ และภาพที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ฉายพระบรมฉายาลักษณ์และพระรูปหมู่ กลายเป็นภาพแห่งความทรงจำ ภาพแห่งประวัติศาสตร์

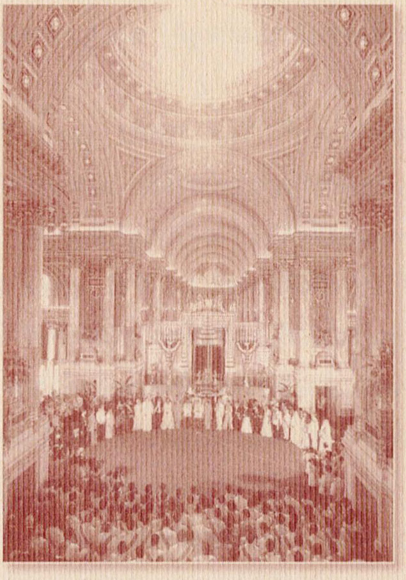

ครั้งสำคัญและยิ่งใหญ่ของโลกที่จะยังคงจารึกในหัวใจของคนไทย และเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของชาวต่างประเทศตลอดกาล

ในปี ๒๕๔๙ พระเกียรติคุณที่นานาประเทศได้สดุดีและทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลเกียรติยศที่ชาวไทยล้วนปลื้มปิติและภาคภูมิใจกันถ้วนหน้าที่องค์พระประมุขของประเทศได้รับการสดุดี แซ่ซร้องไปทั่วโลก เมื่อสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme : UNDP) ได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์ (UNDP Human Development Life time Achievement Award) แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อสดุดีที่ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจด้วยความวิริยะอุตสาหะในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนชาวไทย รางวัลดังกล่าวเป็นรางวัลเกียรติยศที่องค์กรสหประชาชาติริเริ่มขึ้น และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงได้รับการทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลนี้เป็นพระองค์แรก พร้อมกันนี้ เลขาธิการ

องค์การสหประชาชาติได้ร่วมยกย่องสดุดี และถวายพระนามแด่พระองค์ว่า "กษัตริย์นักพัฒนา"

มูลนิธิเวิลด์ฟู้ดไพรซ์ (The World Food Prize Foundation) ประกาศทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญรางวัลบอร์ล็อก แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในฐานะที่ทรงอุทิศพระองค์เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของพสกนิกร ในระหว่างงานเชิดชูเกียรติผู้ได้รับรางวัลฟู้ดไพรซ์ ประจำปี ๒๕๔๙ ซึ่งจัดขึ้นที่รัฐไอโอวา สหรัฐอเมริกา เหรียญรางวัลดังกล่าวเป็นรางวัลพิเศษที่จัดทำขึ้นเป็นครั้งแรก และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นพระองค์แรกที่ได้รับรางวัลนี้ ซึ่งประธานมูลนิธิเวิลด์ฟู้ดไพรซ์ได้กล่าวสดุดีว่า "นับตั้งแต่ทรงขึ้นครองราชย์ในปี พ.ศ. ๒๔๘๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงอุทิศพระวรกายเพื่อให้พสกนิกรมีความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากโครงการพระราชดำริกว่า ๒,๐๐๐ โครงการทั่วราชอาณาจักรไทย" ขอเชิญชวนชาวไทยทุกคนร้อยดวงใจน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายพระพรชัยมงคลให้ในหลวงของเราทรงพระเกษมสำราญ พระชนมายุยิ่งยืนนาน สถิตเป็นมิ่งขวัญของประชาราษฎรชั่วกาลนานเทอญ

สำหรับผลงานของเยาวชนในรอบปี ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา นักเรียนไทยได้สร้างผลงานดีเด่นที่น่าภาคภูมิใจหลายเรื่องด้วยกัน

เริ่มต้นด้วยการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศ ซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี โดยการแข่งขันในระดับสากล เริ่มครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมโรมาเนีย สำหรับประเทศไทยนั้นได้เริ่มส่งตัวแทนไปร่วมแข่งขันเมื่อปี ๒๕๓๒ เป็นปีแรก และได้กวาดเหรียญรางวัลสูงสุดจากการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการกลับมาทุกครั้งต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ในปี ๒๕๔๙ มีนักเรียนสมัครเข้าร่วมคัดเลือกตัวแทนโอลิมปิกวิชาการมากกว่า ๓ หมื่นคน

เพื่อหวังจะได้เป็นหนึ่งใน ๒๓ คนที่จะเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าร่วมแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ๒๐๐๖” ในการนี้นักเรียน ๒๒ คนก็ได้คว้ารางวัลกลับมาอย่างสมศักดิ์ศรี ดังนี้

ชีววิทยาโอลิมปิก ๒๐๐๖ ณ เมืองคอร์โดบา ประเทศอาร์เจนตินา นักเรียนไทยได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศด้วยการพิชิตรางวัล ๓ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงิน โดยรางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของ นายชนติ จันทรโชติชัชวาล โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ซึ่งสามารถทำคะแนนได้สูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของโลก อีก ๒ เหรียญทองเป็นผลงานของ นายนพรัตน์ หว่านณรงค์ และนายสิขริณญ์ อุปะละ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ส่วนรางวัลเหรียญเงินเป็นผลงานของ นางสาวกนกวรรณ กุลาเลิศ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

ฟิสิกส์โอลิมปิก ๒๐๐๖ ณ ประเทศสิงคโปร์ นักเรียนไทยได้คว้ารางวัล ๑ เหรียญทอง ๔ เหรียญเงิน จากจำนวนประเทศที่เข้าร่วมแข่งขัน ๘๖ ประเทศ รางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของ นายรณชัย เจริญศรี โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ส่วนเหรียญเงินอีก ๔ เหรียญเป็นผลงาน ของนายกษิดิศ โตประเสริฐพงศ์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) นายชนปทิน ไพบูลย์พลาย้อย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นายสรวิศ แสงทวีสิน โรงเรียนเซนต์คาเบรียล และนายอำนวย ผลสุขเจริญ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

เคมีโอลิมปิก ๒๐๐๖ ณ เมืองเกียงซาน ประเทศเกาหลีใต้ นักเรียนไทยได้ครองรางวัล ๑ เหรียญทอง ๒ เหรียญเงิน ๑ เหรียญทองแดง รางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของ นายวีระศักดิ์ ศรีสุขนิมิต โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ รางวัลเหรียญเงินเป็นผลงานของ นางสาวจิรารัตน์ จิรารยะพงศ์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และ นายธวัชชัย ชัยจรัสพงษ์ โรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก ส่วนรางวัลเหรียญทองแดงเป็นผลงานของ นางสาวภัทรวดี ประยืนยง โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

คณิตศาสตร์โอลิมปิก ๒๐๐๖ ณ เมืองลีอูเบลียนนา ประเทศสโลเวเนีย นักเรียนไทยได้คว้ารางวัล ๑ เหรียญทอง ๓ เหรียญเงิน และ ๒ เหรียญทองแดง โดยรางวัลเหรียญทองเป็นผลงานของ นายภูมิพงศ์ วัฒนะประกรณ์กุล โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา รางวัลเหรียญเงินเป็นผลงานของ นายธีระเดช กิตติภัสสร โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) นายภานุพงศ์ ภาสุภัทร และนายธีรวุฒิ วรรณะพาหุณ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ส่วนเหรียญทองแดงเป็นผลงานของ นายธนวิต แซ่ซือ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และนางสาวสริตา บุญย์ศุภา โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

คอมพิวเตอร์โอลิมปิก ๒๐๐๖ ณ เมืองเมอริดา ประเทศเม็กซิโก นักเรียนไทยได้รางวัล 3 เหรียญทองแดง คือ นางสาวพิชญา โพธิลิ้มธนา โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ นายศุภศรณ์ สุวจนภรณ์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) นายสุคลศักดิ์ ศักดิ์ชูวงษ์ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

รวมรางวัลที่นักเรียนไทยได้มาในปี ๒๕๔๙ คือ ๖ เหรียญทอง ๑๐ เหรียญเงิน ๖ เหรียญทองแดง และสำหรับนักเรียนที่เป็นตัวแทนประเทศไทยที่ได้ไปร่วมการแข่งขันโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศจะได้รับทุนจากสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ

สำหรับน้องๆ ที่ใฝ่ฝันว่าจะเป็นหนึ่งในโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศก็คงมีกำลังใจที่จะมานะพยายามแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ มุ่งมั่นทำสิ่งที่ตนคาดหวังก็จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ในวันหนึ่ง

สำหรับการแข่งขันกีฬาระดับภูมิภาคครั้งสำคัญ **เอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ ๑๕ ณ กรุงโดฮา** ประเทศกาตาร์ ที่เรียกว่า “โดฮาเกมส์” ในระหว่างวันที่ ๑-๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ นักกีฬาไทยได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติด้วยการพิชิตเหรียญรางวัล รวม ๕๔ รางวัล ได้แก่ ๑๓ เหรียญทอง

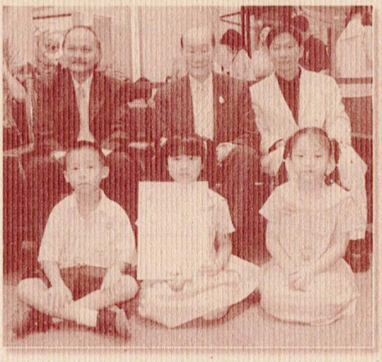

เด็กหญิงพฤกษชาติ กองทอง โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร คว้ารางวัลศิลปะเด็กนานาชาติ ครั้งที่ ๓๖ ประจำปี ๒๕๔๙

๑๕ เหรียญเงิน และ ๒๖ เหรียญทองแดง นับเป็นอันดับที่ ๕ รองจากประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และคาซัคสถาน

ส่วนมหกรรมกีฬาคนพิการที่ยิ่งใหญ่ทัดเทียมเอเชี่ยนเกมส์ คือ **เฟสปิก เกมส์ (FESPIC Games : Far East and South Pacific Games for the Disabled) ครั้งที่ ๙** ณ ประเทศมาเลเซีย นั้น นักกีฬาสามารถสร้างผลงานได้เหรียญรางวัลรวม ๑๕๓ รางวัล ได้แก่ ๖๑ เหรียญทอง ๔๓ เหรียญเงิน ๔๙ เหรียญทองแดง ตัวอย่างของความสำเร็จทางด้านกีฬาคงจะเป็นแนวทางให้น้องๆ ฝึกฝนทักษะให้แข็งแกร่งไม่แพ้ชาติอื่น

ทางด้านศิลปะ เยาวชนไทยก็ได้กวาดรางวัลมาได้มากมายทั้งรางวัลเกียรตินิยมเหรียญทอง รางวัลเกียรตินิยมเหรียญเงิน รางวัลเกียรตินิยมทองแดง และรางวัลชมเชยในการประกวดภาพวาด ในงาน “นิทรรศการศิลปะเด็กนานาชาติ ครั้งที่ ๓๖ ประจำปี ๒๕๔๙ ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ขอให้น้องๆ ที่ชอบงานศิลปะฝึกฝนฝีมือจนไปสู่ความฝันอันสูงสุดทุกคน

ในปี ๒๕๔๙ ที่ผ่านมามีรายการแข่งขันความสามารถทางด้านดนตรี การร้องเพลง และการแสดงอยู่หลายรายการ ที่น้องๆ เยาวชนคนเก่งได้ร่วมแสดงความสามารถ โดยเฉพาะรายการที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ ที่ผู้ใหญ่หลายท่านโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรี และการแสดงต่างยอมรับในความสามารถ และพลังของเด็กๆ ที่ได้แสดงออกในสิ่งที่พวกเขาชอบ รัก และมีความถนัด เช่น รายการ “C-SA ทางสายฝัน สู่ดวงดาว” ความสามารถของน้องๆ ทางด้านการร้องเพลง โดยเฉพาะของน้อง “ด.ช.กฤต ศิริสวัสดิ์ (โชกุน)” ที่อายุเพียง ๘ ปี เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เท่านั้น ทำให้ผู้ชมทั้งผู้เฒ่า ผู้ใหญ่ทั้งหลายทึ่งในความสามารถ ขอแสดงความยินดี กับ ด.ญ.สาธิดา ปิ่นสินชัย และทีม First step ที่ชนะเลิศในรายการดังกล่าว แม้จะตัดสินแพ้ - ชนะด้วยเสียงโหวต แต่เยาวชนคนเก่งเหล่านั้น แม้จะไม่ได้รางวัลชนะเลิศ แต่ก็ได้ประสบการณ์ และได้เรียนรู้คุ้มค่า

รายการ “ชิงช้าสวรรค์คอนเทสต์” ที่นักเรียนโรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก ได้พิชิตรางวัลชนะเลิศการประกวดวงดนตรีลูกทุ่งเยาวชนในระดับมัธยมศึกษา ได้รับถ้วยพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตน์ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นรางวัลเกียรติยศที่สมาชิกในโรงเรียนทุกคนต่างภูมิใจ ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งของความสามารถของทีมที่เยาวชนกลุ่มนั้นได้อดทนฝึกฝนจนประสบความสำเร็จสู่ดวงดาวที่ปรารถนา

สุดท้ายนี้ ขอชื่นชมยินดีกับน้องๆ ทุกคนที่ประสบความสำเร็จ และหวังว่าตัวอย่างความสำเร็จเหล่านี้ จะเป็นแนวทางให้น้องๆ ทุกคน ไปสู่ความสำเร็จเช่นกันไม่ว่าน้องๆ จะมีความถนัดด้านใด น้องๆ ก็ควรฝึกฝนตนเองเพื่อให้เชี่ยวชาญ แสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ และมุ่งมั่นทำสิ่งที่ตนคาดหวังให้เป็นผลสำเร็จ ขอเป็นกำลังใจให้เยาวชนทุกคนสร้างฝันให้เป็นจริง และร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงาม เป็นศักดิ์ศรีแก่ตนเอง ครอบครัว และน่าภาคภูมิใจต่อไป

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ สป ๓๓๘/๒๕๔๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติโครงการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๓๑ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เสนอและอนุมัติในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดงานวันเด็กแห่งชาติในปีต่อๆ ไป โดยไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีก นั้น

เพื่อให้การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ของทางราชการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนเด็กและเยาวชนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๒. รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการผู้ได้รับมอบหมาย	รองประธานกรรมการ
๓. เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
๔. ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕. ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๗. ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๘. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
๙. ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๒. ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ

๑๔.	ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๕.	ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๖.	ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๗.	ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๘.	ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๙.	ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๐.	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๑.	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๒.	ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๓.	ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๔.	ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๕.	อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๖.	อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๗.	อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๘.	อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๒๙.	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๐.	เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๑.	เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๒.	ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๓.	ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๔.	ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๕.	ผู้ว่าการการไฟฟ้านครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๖.	ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๗.	ผู้ว่าการการประปานครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๘.	กรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือผู้แทน	กรรมการ
๓๙.	ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๐.	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๑.	ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน หรือผู้แทน	กรรมการ

๔๒.	ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๓.	ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๔.	ประธานคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิร่วมจิตต์น้อมเกล้าฯ เพื่อเยาวชนหรือผู้แทน	กรรมการ
๔๕.	นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๖.	อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๗.	ผู้อำนวยการองค์การค้าของคุรุสภา หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๘.	ผู้กำกับการกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๔๙.	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกจังหวัด (๑๗๕ เขต)	กรรมการ
๕๐.	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียน หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๑.	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๒.	ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล	กรรมการ
๕๓.	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๔.	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๕.	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
๕๖.	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๕๗.	ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕๘.	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๕๙.	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและเลขานุการ
๖๐.	หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๖๑. หัวหน้ากลุ่มบริหารการคลังและสินทรัพย์ สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๖๒. หัวหน้ากลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๖๓. นางสาวศิวิไล นาคนัททิ กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ — กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ เท่าที่จำเป็นตามความเหมาะสม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ผู้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ที่ ๑๑๖๕/๒๕๔๙
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่
และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๐ อนุมัติในหลักการให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการจัดงานเฉลิมฉลองวันเด็กแห่งชาติเป็นประจำทุกปี และกระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดทำหนังสือวันเด็กแห่งชาติตลอดมานั้น

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำ เผยแพร่ และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ ซึ่งตรงกับวันเสาร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้มีการเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำเผยแพร่และจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติตามความเหมาะสม คณะกรรมการประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

๑. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ที่ปรึกษา
๒. ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ (นายวินัย รอดจ่าย)	ที่ปรึกษา
๓. รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นายสมเกียรติ ชอบผล)	ประธาน
๔. ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (นางสาววันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์)	รองประธาน คนที่ ๑
๕. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	รองประธาน คนที่ ๒
๖. ผู้เชี่ยวชาญด้านติดตามตรวจสอบการดำเนินการบริหารการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์)	กรรมการ

๗.	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๘.	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๙.	ผู้อำนวยการสำนักการคลังและสินทรัพย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐.	ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑.	ผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๒.	ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓.	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๔.	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๕.	ผู้อำนวยการองค์การค้าของ สกสค. หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๖.	นางปราณี ปราบริปู	กรรมการ
๑๗.	นางสาวพรรณงาม แย้มบุญเรือง	กรรมการ
๑๘.	นางเชาวลี นาคสุขศรี	กรรมการ
๑๙.	นางศกุนตลา สุขสมัย	กรรมการ
๒๐.	นางสาวนวภรณ์ ชังบุดดา	กรรมการ
๒๑.	นางสาวศิวิไล นาคนัทที	กรรมการ
๒๒.	นายอุทัย ไชยกลาง	กรรมการ
๒๓.	นายจำเริญ เช่งตระกูล	กรรมการ
๒๔.	นางสาวทัศนีย์ พูลเกษ	กรรมการ
๒๕.	นางอัมพร แต้มทอง	กรรมการและเลขานุการ
๒๖.	นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๗.	นายเริงศักดิ์ มิ่งประเสริฐ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘.	นางสาวประนอม เพ็งพันธ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐

ที่ปรึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(นางมัณฑนา ศังขะกฤษณ์)
ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
(นายวินัย รอดจ่าย)
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(นายสมเกียรติ ชอบผล)
รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(นายมังกร กุลวานิช)
ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานการศึกษา
(นางสาววันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์)
ที่ปรึกษาด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้
(นางสาวศรีสมร พุ่มสะอาด)

บรรณาธิการอำนวยการ

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
(นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ)

คณะบรรณาธิการ

นางพจมาน พงษ์ไพบูลย์
นางสาวพจนีย์ เจนพนัส
นางปราณี ปราบริปู
นางสาวพรรณงาม แย้มบุญเรือง
นางอัมพร แต้มทอง
นางศกุนตลา สุขสมัย
นางสาวนวภรณ์ ซังบุดดา
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม
นางสาวเจตนา พรมประดิษฐ์
นายเริงศักดิ์ มิ่งประเสริฐ
นางสาวประนอม เพ็งพันธ์

ปกหน้า

นายอุทัย ไชยกลาง

ศิลปกรรม

นายสมบัติ คิ้วฮก

นายไพฑูรย์ บุญภานนท์

นายอุทัย ไชยกลาง

นายชูเกียรติ เกิดอุดม

ออกแบบรูปเล่ม

นายโชคผจญ กางกรญ์

คอมพิวเตอร์กราฟิก

นางสาวเสาวณีย์ อ่อนรักษ์

นางสาวสุภณิดา ขำแก้ว

นางศิริกาญจน์ กล่อมเอี้ยง

นายอาคม กุลสวัสดิ์ภักดี

นายพงศ์เทพ เทพชัย

ประสานงานพิมพ์

นายเกษม บุปผาวาสน์

ขอเชิญชวนเด็กๆ เขียนเรื่องส่งมาลงหนังสือวันเด็กแห่งชาติ

ส่งที่ คณะบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อาคาร สพฐ. ๓ ชั้น ๓)
กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก
เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

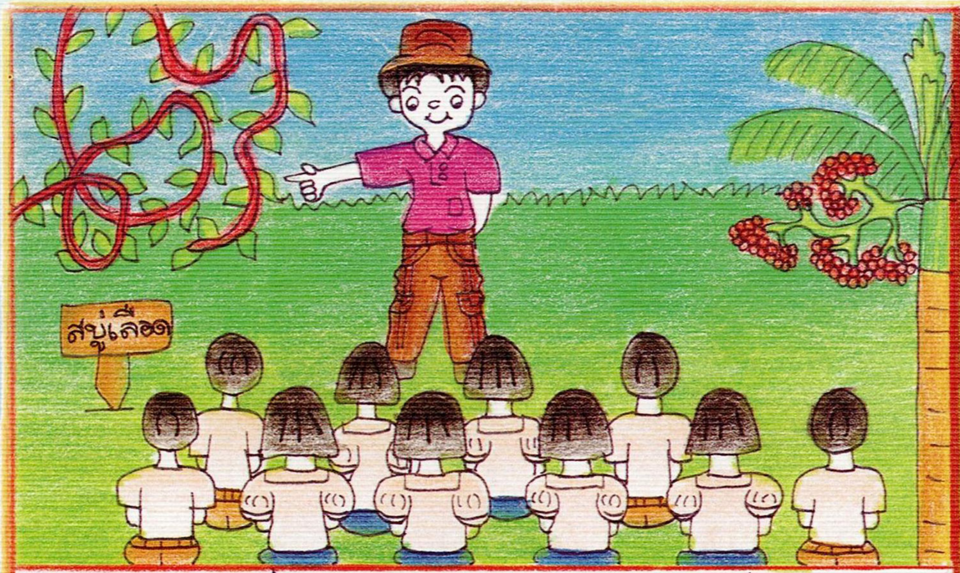

เที่ยวสวนพฤกษศาสตร์

เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ คุณครูพาพวกเราไปทัศนศึกษาที่สวนพฤกษศาสตร์วรรณคดีภาคใต้ ต.ฉลุง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ฉันตื่นเต้นมาก พอฉันไปถึงที่นั่นฉันรู้สึกเย็นสดชื่น เพราะมีต้นไม้มากจึงร่มครึ้มเงียบสงบ วิทยากรได้แบ่งฐานความรู้ให้พวกเราได้ศึกษาสี่ฐาน คือ พืชสมุนไพร พืชในวงศ์ปาล์ม พืชพันธุ์ไม้ในวรรณคดี และระบบนิเวศกับสิ่งแวดล้อม ฉันได้เรียนรู้ทุกฐาน ได้เห็นต้นไม้แปลกๆ เช่น ต้นสบู่เลือดที่ใช้รักษาโรคมะเร็ง ต้นกฤษณาที่มีกลิ่นหอม ต้นสังกรณี ตรีชวา ซึ่งเขาปั้นเป็นรูปหนุมานปีนหาต้นยาเพื่อนำมารักษาพระลักษมณ์ในเรื่องรามเกียรติ์

หลังจากได้เรียนรู้ครบทั้งสี่ฐาน พวกเราก็กลับมาทำรายงานความรู้ที่ได้รับอย่างสนุกสนานที่แสนประทับใจ

ด.ญ.วิภาวดี ศรีสุวรรณ เรื่อง ด.ญ.ชาญา ตันติเศรณี ภาพ

โรงเรียนวัดเทพชุมนุม อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

องค์การค้าของ สกสค.

BUSINESS ORGANIZATION OF THE OFFICE OF THE WELFARE PROMOTION COMMISSION FOR TEACHERS AND EDUCATIONAL PERSONNEL (BOWT)

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

Kurusapa Ladprao Printing House

ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน **ISO 9002 RWTUV** แห่งประเทศเยอรมนี
ในด้าน **"Educational Security Printing"** ใช้เทคโนโลยีก่อนพิมพ์ด้วยระบบ
Digital Net Work ที่ทันสมัยและสมบูรณ์แบบ
และใช้ระบบการพิมพ์ที่ทันสมัย สามารถรองรับงานพิมพ์ได้ถึง 100 ล้านเล่มต่อปี

ISO 9002 Trust our professional services.
Trust in KBO... the leader of National Education Media.

สำนักงานใหญ่ : ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ 69 อาคาร 9 ถนนราชดำเนินกลาง เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
โทร. 0-2629-1900-16, 0-2282-5111 แฟกซ์ 0-2282-3680
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2249 ถนนลาดพร้าว เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทร. 0-2514-4033, 0-2538-3033 แฟกซ์ 0-2538-4121
Head Office : Suksapan Panit 69 Mansion 9 Ratchadamnoen Ave. Bangkok 10200 Thailand
Tel. : 0-2629-1900-16, 0-2282-5111 Fax. 0-2282-3680
Kurusapa Ladprao Printing House 2249 Ladprao Rd. Wangtonglang Bangkok 10310 Thailand
Tel. 0-2514-4033, 0-2538-3033 Fax. 0-2538-4121

ชีวิตงาม ความพอเพียง หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐